

รายงานการวิจัยเรื่อง

รูปแบบการเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการเปิดประชาคมอาเซียนปี พ.ศ.2558

โดย

ผศ.ดร.เกษสุณีย์ บำรุงจิตต์
นายสัมภาษณ์ สุวรรณศิริ
นายทินกร จันทร์กระจำง

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2557

Model Preparedness Management Education of Rajamangala University
of Technology Phra Nakhon Capital in Open ASEAN
Community year 2018

ASST. PROF. DR. KATESUNEE BUMRUNGJIT
MR.SAMPART SUWANKIRI
MR.TINNAKORN JANKRAJANG

RAJAMANGJARA PRANAKHON OF INSTITUTE UNIVERSITY
ART FACULTY
2014

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาผลระหว่างการศึกษาเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรค 2) เตรียมความพร้อม 3) วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเตรียมความพร้อม 4) หาแนวทางในการเตรียมความพร้อม 5) ร่างรูปแบบในการเตรียมความพร้อมและ 6) กำหนดรูปแบบในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน กลุ่มตัวอย่างมี 2 ประเภท คือ ผู้บริหารคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องที่ให้ข้อมูลเชิงปริมาณจำนวน 285 ชุด โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ววิเคราะห์ แล้วประมวลผล ด้วยโปรแกรม R เพื่อหาค่าสถิติ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและข้อมูลเชิงคุณภาพได้ทำการเลือกคณะผู้บริหารและคณาจารย์ ที่เกี่ยวข้อง แบบเจาะจง จำนวน 20 คน แล้วตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา แล้วนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคในการจัดการศึกษาได้แก่ 1) ยังไม่มีหลักสูตรที่มีความพร้อมรองรับตรงกับความต้องการของประชาคมอาเซียน 2) อาคารสถานที่ยังไม่เพียงพอและไม่มีความพร้อมความพร้อมการจัดการการศึกษา 3) งบประมาณยังไม่เพียงพอในการเตรียมความพร้อมในการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 4) บุคลากรไม่เพียงพอในการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 5) วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอในการเตรียมความพร้อมในการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน, ส่วนความพร้อมในการจัดการศึกษา ได้แก่ 1) การเตรียมความพร้อมในการฝึกภาษาอังกฤษ 2) การเตรียมความพร้อมอาจารย์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 3) นักวิจัยที่มีความพร้อมในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาเรื่องจัดการศึกษาเพื่อให้เข้าสู่ประชาคมอาเซียน 4) อาจารย์เพียงพอที่มีความพร้อมในเรื่องภาษาอังกฤษในการสอนในการจัดการการศึกษาเพื่อเปิดประชาคมอาเซียน 5) งบประมาณเพียงพอสำหรับเตรียมความพร้อมในการเปิดประชาคมอาเซียน 6) มีผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการการศึกษาเพื่อเปิดประชาคมอาเซียน สำหรับปัจจัยปัจจัยที่ส่งเสริมในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีการวิเคราะห์ SWOT จุดอ่อน จุดแข็ง อยู่ในระดับมาก ส่วนแนวทางกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้สามารถปฏิบัติได้จริง อยู่ในระดับมาก มีการจัดเตรียมงบประมาณไว้เพียงพอและรูปแบบมีการกำหนดนโยบาย มีการวางแผนในทุกคณะในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและมีการแต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ให้รับผิดชอบตามรูปแบบที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วน อยู่ในระดับมากที่สุด มีการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการ

การศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไว้ล่วงหน้าและรูปแบบที่กำหนดไว้มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพนั้น เป็นเรื่องกับนโยบายการบริหารจัดการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นเรื่องการบริหารจัดการ ใน 4 M คือ ความพร้อมของด้านบุคลากร งบประมาณในการบริหารจัดการการศึกษา ต้องมีการจัดสรรให้เพียงพอ ด้านวัสดุอุปกรณ์สำหรับการใช้ในการเรียนการสอน ยังไม่มีความพร้อมและยังไม่มี ความทันสมัย และมีไม่พอเพียงในการจัดการเรียนการสอน และด้านการจัดการศึกษาในแต่ละ สาขาของทุกคณะทั้ง 9 คณะ ยังไม่มีความพร้อม และหลักสูตรยังไม่เป็นภาษาอังกฤษและ ยังไม่ทันสมัย ไม่มีความพร้อมในเรื่องภาษาอังกฤษ ต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่องทั้งอาจารย์และ นักศึกษา ที่จะรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ยังไม่มีชื่อเสียงมากพอและยังไม่สามารถดึงดูด นักศึกษาทั้งภายในประเทศและนักศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนเข้ามาศึกษาต่อได้อย่างมี คุณภาพ

คำสำคัญ 1. รูปแบบ 2. ความพร้อม 3. การจัดการศึกษา 4. ประชาคมอาเซียน

ABSTRACTS

This research study is a combination of quantitative research and qualitative research. The objectives are: 1) study the present conditions and barriers 2) preparation 3) factors that effect to the preparation 4) find the ways to prepare 5) form to prepare and 6) the format to prepare in ASEAN. There are two types of administrators namely administrators, teachers and staff who related to the quantitative data of 285 sets of questionnaires. To collect and analyze data already processed with statistical program R to determine the frequency, percentage, mean and standard deviation and qualitative information to select 20 people of administrators, teachers and staff then verify the accuracy of the content with content analysis.

The results showed that the current problems in education: 1) A curriculum does not support the needs of ASEAN community 2) Premises is inadequate and not ready in education management 3.) budget is not enough In the preparation of education management to enter the ASEAN 4) lack of person who in charge of education management 5) Material is inadequate in preparing the study for the ASEAN community. The preparation for ASEAN community 1)to practice English 2) to prepare teachers to enter the ASEAN 3) researchers who are ready to do the research to develop education management 4) sufficient staff are available in English teaching 5) to prepare the budget usage for the ASEAN 6) executives with expertise in education management , determinant factor for the promotion of education in preparation for the ASEAN community. The overall image is moderate. The SWOT analysis of strengths and weaknesses is high level. The guidelines of educational policies for ASEAN community is at high level, the budget has been prepared adequately for the preparation of education in the ASEAN community is at high level. For qualitative information is about the Rmutp. policy in 4 M. [man , money, management, and marketing] for education. There is not ready yet to prepare the English course of nine faculties, must train both of teachers and students in English to welcome ASEAN community for being attract the Thai students and foreign students in ASEAN countries.

Keywords: 1. Format 2. Preparedness 3. Education management 4. ASEAN

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ซึ่งคณะผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์ สินลารัตน์ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และ ดร.ธเนศ ต่วนชะเอม อดีตผู้อำนวยการกองส่งเสริมโครงการวิจัยและกองประสานงานวิจัยสภาวิจัยแห่งชาติ และปัจจุบันเป็นที่ปรึกษาสถาบันพัฒนานักวิจัยแห่งประเทศไทย ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อีกทั้งให้การสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดมา ทำให้คณะผู้วิจัยสามารถทำงานวิจัยนี้ได้สำเร็จ จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณกำลังใจจากเพื่อนๆ ของคณะผู้วิจัย ที่เป็นกำลังใจและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่พึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบให้กับบิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณของคณะผู้วิจัยทุกท่าน และหากว่างานวิจัยนี้มีข้อผิดพลาดประการใด คณะผู้วิจัยขอน้อมรับข้อเสนอแนะและยินดีปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

เกษสุณีย์ บำรุงจิตต์

สัมภาษณ์ สุวรรณศิริ

ทินกร จันทร์กระจำง

25 กันยายน 2557

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	1
	1.1 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	8
	1.2 ขอบเขตของโครงการวิจัย	10
	1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย	11
	1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	11
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
	2.1 หลักการบริหาร	13
	2.2 ทฤษฎีการบริหาร	13
	2.3 ความหมายของการจัดการ	14
	2.4 ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล	14
	2.5 ทักษะของนักบริหาร	15
	2.6 ประชาคมความมั่นคงอาเซียน	17
	2.7 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	18
	2.8 ประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน	19
	2.9 การเตรียมความพร้อมพลเมืองเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	20
	2.10 คุณลักษณะของพลเมืองอาเซียน	20
	2.11 คุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียน	23
	2.12 ความคิดเห็นหรือแนวทางในการบริหารจัดการศึกษาระดับ อุดมศึกษาของไทย	26
	2.13 การพัฒนาการเรียนและการสอนโดยประยุกต์วิธีการสอนแบบต่าง ๆ	29
	2.14 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
3	วิธีการดำเนินการวิจัย	41
	3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
	3.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	42
	3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
	3.4 การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล	44
	3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	44
	3.6 การแปลผลข้อมูลทางสถิติ	45
4	ผลการวิจัย	47

4.1	รูปแบบการบริหารจัดการการศึกษา มทร. พระนคร	64
5	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	73
5.1	สรุปผลการวิจัย	74
5.2	อภิปรายผลการวิจัย	79
5.3	ข้อเสนอแนะ	89
	บรรณานุกรม	90
	ประวัติคณะผู้วิจัย	93
	ประวัติที่ปรึกษาโครงการวิจัย	98
	หนังสือรับรองการเป็นที่ปรึกษาโครงการวิจัย	103

บทที่ 1

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 สถาบันอุดมศึกษา หรือมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ผลิตกำลังคนระดับอุดมศึกษาที่มีภารกิจหลัก 4 ประการ ได้แก่ 1) การผลิตและพัฒนาคนระดับกลางและระดับสูง 2) การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ 3) การบริการวิชาการแก่สังคม และ 4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งเป็นแหล่งรวมของวิทยาการหลายแขนงและเป็นศูนย์รวมของนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถ บทบาทที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา จึงเป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) เป็นองค์กรที่ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงของสังคมตามบทบาทและความรับผิดชอบของการเป็นสถาบันอุดมศึกษาในการสร้างกำลังคน เพื่อเป็นกำลังสำคัญ เป็นสมองของประเทศ ช่วยพัฒนาประเทศไปสู่สังคมที่พึงปรารถนาในที่สุด (ภาวิศ ทองโรจน์, 2551) ทั้งนักวิชาการได้สรุปว่าสังคมไทยในอนาคต ควรเป็นสังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ 3 ด้าน คือ 1) ด้านสังคมคุณภาพ ที่ยึดหลักความสมดุลพอดี และพึ่งตนเองได้ โดยการสร้างคนดี คนเก่ง มีความรับผิดชอบ ถึงพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียน โดยพัฒนาคนให้คิดเป็น ทำเป็น เรียนรู้ตลอดชีวิต มีเหตุผล และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และ 3) ด้านสังคมसानฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ที่มีการดำรงไว้ซึ่งคุณธรรมและคุณค่าของสังคมไทยที่พึงพาเกื้อกูลกัน (วิจิตร ศรีสอาน, 2549 ; ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2552) ประกอบกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทย ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) มุ่งพัฒนาสู่สังคมปฏิรูประบบบริหารการจัดการการศึกษา

การจัดระบบการศึกษาเพื่อนำไปสู่การจัดการองค์ความรู้ใหม่ ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) ที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาว่าเป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศ เป็นเครื่องมือขั้นต้นที่พัฒนาศักยภาพและความสามารถของคนเพื่อการเรียนตลอดชีวิต มีโอกาสเลือกสิ่งที่ต้องการเรียนอย่างอิสระ มีทางเลือกหลายๆทาง สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคคลสามารถเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกได้ตลอดเวลา การศึกษาจึงต้องมุ่งพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีพัฒนาการที่สมดุลทั้งด้านปัญญา จิตใจ ร่างกายและสังคม ทั้งในระดับความคิดและพฤติกรรม

การจัดการศึกษาจึงปรับเปลี่ยนยุทธวิธีจากการจัดการศึกษาโดยยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาตามความต้องการของผู้เรียน ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีปรัชญาว่า “คนมีความสุข ครอบครัวยั่งยืน ชุมชน เข้มแข็ง สังคมสันติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน” กำหนดคุณลักษณะ

อันพึงประสงค์ของคนไทยในอนาคตไว้ 4 ด้าน คือ 1) ด้านจิตใจและสังคม ได้แก่ การมีวินัย ขยัน มีคุณธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 2) ด้านสติปัญญา ได้แก่ การคิดไกล ใฝ่เรียนรู้ และรู้เท่าทันเทคโนโลยี 3) ด้านสุขภาพพลานามัย ได้แก่ การมีจิตใจ แข็งแรง และปราศจากสิ่งเสพติด และ 4) ด้านการประกอบอาชีพ ได้แก่ การมีทักษะเจตคติที่ดีต่ออาชีพ โดยมียุทธศาสตร์ในการพัฒนา คือ 1) ปฏิรูปกระบวนการเรียน ให้สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และหาความรู้ด้วยตนเองได้ 2) ปฏิรูปการผลิตสรรหาและพัฒนาอาจารย์ผู้สอน 3) ระดมทรัพยากร นำเทคโนโลยีมาใช้ 4) สนับสนุนครอบครัว ชุมชน เอกชนให้ร่วมรับผิดชอบการจัดการศึกษา 5) สร้างและกระจายเครือข่ายการเรียน (6) ปฏิรูปการบริหารและจัดการศึกษา และการปฏิรูปอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษา, 2543) ซึ่งมีวิสัยทัศน์ให้อุดมศึกษาเป็นแหล่งทรัพยากรการเรียนอันทันสมัย เป็นศูนย์รวมของผู้ทรงปัญญาของประเทศที่สามารถถ่ายทอดสู่บัณฑิตให้มีความรู้คู่คุณธรรม สามารถศึกษาวิจัยเพิ่มพูนองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทัดเทียมกับอุดมศึกษาชั้นนำในต่างประเทศ มีอิสระและความคล่องตัวในการบริหารมีระบบประกันคุณภาพภายในเป็นที่เชื่อถือและได้รับการรับรองจากองค์กรภายนอก จัดหลักสูตรการศึกษาที่ทันสมัยและรูปแบบที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างหลากหลายด้วยความเสมอภาค และสามารถร่วมมือหรือแข่งขันกับนานาชาติได้ ทำให้มหาวิทยาลัย ต้องมีการเตรียมความพร้อมสำหรับบุคลากรในสาขาต่างๆ อาทิ ภาษาอังกฤษ และภาษาท้องถิ่น เนื่องจากอาเซียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการประสานงาน ส่วนภาษาท้องถิ่น ใช้สำหรับการติดต่อสื่อสาร และอำนวยความสะดวกต่อประชาชน และนักท่องเที่ยวของสมาชิก ศึกษาข้อมูลต่างๆ โดยเฉพาะตัวบทกฎหมายของสมาชิกแต่ละประเทศ เนื่องจากมีความแตกต่างกัน เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างความร่วมมือและป้องกันความขัดแย้งระหว่างประเทศ ศึกษาวัฒนธรรมของสมาชิก โดยเฉพาะประเทศที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน อาทิ ชาวมุสลิม เพื่อสร้างความเข้าใจ และการปฏิบัติต่อประชาชนเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง จัดตั้งสำนักงาน/ส่วนงาน เพื่อดูแลงานรับผิดชอบงานด้านอาเซียนโดยเฉพาะ ภายใต้องค์กรซึ่งสอดคล้องกับเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อาคม เต็มพิทยาไพสิฐ, 2554)

ประเทศไทยเป็นจุดศูนย์กลางในภูมิภาคอาเซียนและเอเชียแปซิฟิก และเพื่อเสริมสร้างประโยชน์ของไทยในด้านการค้า การลงทุน การเงินและโอกาสด้านการตลาดระหว่างประเทศ ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทั้งเชื่อมโยงด้านการค้าการลงทุนกับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ อีกทั้งยังเพื่อผลักดันบทบาทของไทยให้เป็นส่วนสำคัญของความร่วมมือในการพัฒนาภายใต้กรอบต่างๆ ได้แก่ อนุภูมิภาค อาเซียน อาเซียนและพันธมิตร รวมทั้งเอเชียแปซิฟิก เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายดังนี้ 1) เพื่อเพิ่มศักยภาพในการใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบด้านที่ตั้งของประเทศในเชิงยุทธศาสตร์ซึ่ง

เป็นจุดศูนย์กลางในภูมิภาคอาเซียนและเอเชียแปซิฟิก 2) เพื่อเสริมสร้างประโยชน์ของไทยในด้านการค้าการลงทุน การเงินและโอกาสด้านการตลาดระหว่างประเทศ ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทั้งทั้งด้านการลงทุน มหาอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ 3) เพื่อผลักดันประเทศไทยให้เป็นส่วนสำคัญของความร่วมมือภายใต้อนุภูมิภาค อาเซียน และพันธมิตร รวมทั้งเอเชียแปซิฟิก 4) ระบบห่วงโซ่อุปทานในอนุภูมิภาคมีความเชื่อมโยงระหว่างกันเพื่อรองรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง 5) ประเทศไทยมีบทบาทในด้านการค้าและการลงทุนในภูมิภาค บนพื้นฐานของผลประโยชน์และความมั่นคงร่วมกันและ 6) เพิ่มสัดส่วนการใช้สิทธิประโยชน์จากข้อตกลงทางการค้าเสรีการส่งออกเพิ่มขึ้น ในปี 2559 ภายใต้ความตกลงทางการค้า 7) ลดต้นทุนการประกอบธุรกิจภายในประเทศ และระหว่างประเทศภายในภูมิภาคเข้าสู่มาตรฐานสากล 8) เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าทางชายแดนและการลงทุนโดยตรงของไทยในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านให้ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 และร้อยละ 10 ต่อปี 9) ดัชนีความสามารถในการอำนวยความสะดวกทางการค้าโดยเฉพาะการ บริหารจัดการ ณ พรมแดน โครงสร้างพื้นฐาน 10) อันดับความยาก-ง่ายในการประกอบ ธุรกิจ ใน 5 ด้านที่มีลำดับความสำคัญ เศรษฐกิจในเรื่องการค้าระหว่างประเทศ การดำเนินการให้เป็นไปตามข้อตกลง และการขออนุญาตก่อสร้าง 11) การเติบโตของมูลค่าทางการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศในอนุภูมิภาคและ 12) อัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนของผู้ประกอบการไทยในประเทศใน อนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยมีดัชนีชี้วัดคือ 1) ดัชนีความสามารถในการอำนวยความสะดวกทางการค้า โดยเฉพาะการบริหารจัดการ ณ พรมแดนโครงสร้างพื้นฐาน 2) อันดับความยาก-ง่ายในการประกอบธุรกิจ ใน 5 ด้านที่มีลำดับสำคัญ (การเริ่มต้นธุรกิจ การได้รับสินเชื่อ การค้าระหว่างประเทศ การดำเนินการให้เป็นไปตามข้อตกลง และการขออนุญาตก่อสร้างอัตรา) 3) การเติบโตของมูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศในอนุภูมิภาค และ 4) อัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนของผู้ประกอบการไทยในประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations : ASEAN) หรืออาเซียน ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อ 8 สิงหาคม 2510 โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ต่างประเทศของประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ลงนามใน “ปฏิญญากรุงเทพ” ประกอบด้วยสมาชิก : อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไน เวียดนาม ลาว พม่าและกัมพูชา เพื่อให้เป็นองค์กรทางภูมิภาคเพื่อสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีสมาชิก 10 ประเทศ คือ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไนดารุสซาราม สาธารณรัฐประชาชนลาว เวียดนาม และพม่า และในปี พ.ศ. 2550 ผู้นำอาเซียนทั้ง 10 ประเทศได้ลงนามปฏิญญาความร่วมมือในอาเซียนฉบับที่ 2 เพื่อประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียน (Asian Community) เป็นการรวมตัวและสร้างความร่วมมืออย่างรอบด้าน ประกอบด้วย 3 เสาหลักคือ 1)

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน มีเป้าหมายเพื่อให้อาเซียนเป็นสังคมเป็นเอกภาพ เอื้ออาทรต่อกัน มีความเป็นอยู่ที่ดี พัฒนาทุกด้านและมีความมั่นคงทางสังคม โดยการพัฒนามนุษย์ การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม ฯลฯ 2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนของประเทศสมาชิก มีการค้าขายระหว่างกันมากขึ้น มีการไปมาหาสู่กันได้อย่างสะดวก และมีศักยภาพในการแข่งขันกับโลกภายนอกได้ โดยเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน บูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกได้อย่างสมบูรณ์ และ 3) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน มีเป้าหมาย : เพื่อให้อาเซียนเป็นสังคมที่สมาชิกมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีเสถียรภาพ มีสันติภาพและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ฯลฯ เพื่อให้เกิดความร่วมมือด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมกับวัฒนธรรม โดยกำหนดวิสัยทัศน์ของประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นหนึ่งวิสัยทัศน์, หนึ่งเอกลักษณ์, หนึ่งประชาคม ให้เป็นประชาคมเดียวและตลาดเดียว เพื่อให้เป็นองค์กรที่มีความร่วมมือที่มีลักษณะเช่นเดียวกันกับประชาคมยุโรปที่รวมตัวกันสร้างความร่วมมือและสร้างความเข้มแข็ง สำหรับการรวมตัวกันของประชาคมอาเซียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความร่วมมือและสร้างความเข้มแข็งเพื่อให้เกิดความร่วมมือกันในลักษณะเดียวกันในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาคม เติมพิทยาไพสิฐ, 2554) และในการประชุมสมัชชารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 46 ได้เห็นชอบตามแผนยุทธศาสตร์ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 รวม 9 ประการ เพื่อแสดงเจตนารมณ์ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภายในปี พ.ศ. 2558 ดังนี้คือ 1) การสร้างความตระหนักรู้ของประชากรในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน 2) การแลกเปลี่ยนครูและนักเรียน 3) ความร่วมมือในการพัฒนาภาษาที่ใช้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง 4) การส่งเสริมเทคโนโลยีทางการศึกษาของกลุ่มประเทศอาเซียน 5) การส่งเสริมความเป็นเลิศของบุคลากรประเทศภาคีในกลุ่มอาเซียน เพื่อการแลกเปลี่ยนช่วยเหลือกันในการพัฒนาศักยภาพของประชาคมอาเซียนให้สามารถแข่งขันกับประชาคมโลกต่อไปได้ 6) การธำรงรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นของประชากรในแต่ละภูมิภาค โดยเฉพาะการดูแลภาษาแม่ของแต่ละประเทศให้มีความเข้มแข็ง ถึงแม้ว่าจะใช้ภาษาอังกฤษก็ตาม 7) การเชื่อมโยงด้านวัฒนธรรมของแต่ละประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน 8) การร่วมมือแลกเปลี่ยนนักเรียนนักศึกษาในแต่ละระดับ 9) การเชื่อมโยงการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนและรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในทุก 2 ปี (เป็รื่อง กิจรัตน์ภร, 2554) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ 9 ข้อ นั้นปรากฏว่า เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน การส่งเสริมเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาที่ใช้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง มีการแลกเปลี่ยนครู นักศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งถือว่ายุทธศาสตร์เหล่านี้มุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษาที่มุ่งเน้นให้สมาชิกทั้ง 10 ประเทศได้ตระหนักและเตรียมความพร้อมใน

ทุกๆ ด้าน เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้ได้อย่างพร้อมเพรียงกัน เพื่อให้เป็นประชาคมอาเซียนที่เข้มแข็ง โดยเฉพาะในเรื่องของการเตรียมความพร้อมทางด้านการบริหารจัดการการศึกษาในทุกๆ ระดับ ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องการให้สถาบันการศึกษาทุกแห่ง ต้องเร่งสร้างและพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา ให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพ มีความเชี่ยวชาญในสายงาน มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน ตลอดจนเทคโนโลยี ผ่านทางโครงการต่างๆ ที่ได้จัดทำ เช่น โครงการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน (Spirit of ASEAN) โครงการเครือข่ายสหกิจศึกษา โครงการพัฒนาบุคลากรทางด้านภาษา โครงการพัฒนาวิชาอาเซียนศึกษา โครงการยกระดับคุณภาพโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านอาชีวศึกษาเทคนิคและวิชาชีพแก่เยาวชน โครงการแลกเปลี่ยนเยาวชนในอาเซียน ตลอดจนการจัดเวทีเพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในระดับชาติและภูมิภาค (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) โดยเฉพาะการบริหารจัดการระบบการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีลักษณะเป็นตลาดการเรียนรู้ที่มีลักษณะเหมือนกัน พร้อมทั้งจะถ่ายโอนหรือแลกเปลี่ยนครู นักศึกษาได้อย่างทันทั่วทั้งที่ ดังจะเห็นได้จากแผนการเปิดการเรียนการสอนที่แต่ละประเทศ เปิดการเรียนการสอนในภาคเรียนแรกไม่เหมือนกัน แต่ในปีการศึกษาหน้านี้ได้กำหนดให้สมาชิกทั้ง 10 ประเทศได้ปรับเปลี่ยนแผนการเปิดภาคเรียนแรกในเดือนกันยายนพร้อมกันทั้ง 10 ประเทศ เพื่อความก้าวหน้าและความเข้มแข็งในระบบการศึกษา ที่จะนำไปสู่การแข่งขันกับประชาคมโลกได้ต่อไป ทั้งนี้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลของไทยชุดปัจจุบันที่ได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือกับประชาคมอาเซียน โดยให้มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการบริหารจัดการการศึกษา เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ได้อย่างสมศักดิ์ศรี มีความพร้อมเช่นเดียวกับสมาชิกอีก 9 ประเทศของประชาคมอาเซียน สำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทยก็จะต้องมีการบริหารจัดการการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อเตรียมความพร้อมในการเปิดประชาคมอาเซียน สำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยฯ ที่มีการเรียนการสอนที่จะต้องมุ่งเน้นการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในเรื่อง การแลกเปลี่ยนครู นักศึกษาและเทคโนโลยีทางการศึกษาก้าววิจัย เป็นต้น แต่ก็ยังประสบกับปัญหาในเรื่องของการบริหารจัดการการศึกษาในหลายๆ ประการปฏิรูประบบบริหารการจัดการด้านการศึกษา โดยจัดระบบการศึกษาเพื่อนำไปสู่การจัดองค์กรใหม่ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) ที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาว่าเป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศ เป็นเครื่องมือขั้นต้นที่พัฒนาศักยภาพและความสามารถของคนเพื่อการเรียนตลอดชีวิต มีโอกาสเลือกสิ่งที่ต้องการเรียนอย่างอิสระ มีทางเลือกหลายๆทาง สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคคล สามารถเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกได้ตลอดเวลา การศึกษาจึงต้องมุ่งพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีพัฒนาการที่สมดุลทั้งด้าน

ปัญญา จิตใจ ร่างกายและสังคม ทั้งในระดับความคิดและพฤติกรรม การจัดการศึกษาจึงปรับเปลี่ยน ยุทธวิธีจากการจัดการศึกษาโดยยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เป็นการจัดการศึกษาตามความต้องการของ ผู้เรียน ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีปรัชญาว่า “คนมีความสุข ครอบครัวยั่งยืน ชุมชน เข้มแข็ง สังคม สันติ และสิ่งแวดล้อมยั่งยืน” และกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของคนไทยในอนาคตไว้ 4 ด้าน คือ 1) ด้านจิตใจและสังคม ได้แก่ การมีวินัย ขยัน มีคุณธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 2) ด้านสติปัญญา ได้แก่ การคิดไกล ใฝ่เรียนรู้และรู้เท่าทันเทคโนโลยี 3) ด้านสุขภาพพลานามัย ได้แก่ การมี จิตดี แข็งแรง และปราศจากสิ่งเสพติด และ 4) ด้านการประกอบอาชีพ ได้แก่ การมีทักษะเจตคติที่ดีต่อ อาชีพ โดยมียุทธศาสตร์ในการพัฒนา คือ 1) ปฏิรูปกระบวนการเรียน ให้สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และหาความรู้ด้วยตนเองได้ 2) ปฏิรูปการผลิตสรรหาและพัฒนาอาจารย์ผู้สอน 3) ระดม ทรัพยากร นำเทคโนโลยีมาใช้ 4) สนับสนุนครอบครัว ชุมชน เอกชนให้ร่วมรับผิดชอบการจัดการศึกษา 5) สร้างและกระจายเครือข่ายการเรียน 6) ปฏิรูปการบริหารและจัดการศึกษา ซึ่งเป็นการปฏิรูป อุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ของทบวงมหาวิทยาลัย (คณะกรรมการ ปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษา, 2543) ซึ่งมีวิสัยทัศน์ให้อุดมศึกษาเป็นแหล่งทรัพยากรการเรียนอัน ทันสมัย เป็นศูนย์รวมของผู้ทรงปัญญาของประเทศที่สามารถถ่ายทอดสู่บัณฑิตให้มีความรู้คุณธรรม สามารถศึกษาวิจัยเพิ่มพูนองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทัดเทียมกับอุดมศึกษาชั้นนำใน ต่างประเทศ มีอิสระและความคล่องตัวในการบริหาร มีระบบประกันคุณภาพภายในเป็นที่เชื่อถือและ ได้รับการรับรองจากองค์กรภายนอก จัดหลักสูตรการศึกษาที่ทันสมัยและรูปแบบที่ตอบสนอง ความต้องการของผู้เรียนอย่าง หลากหลายด้วยความเสมอภาค และสามารถร่วมมือหรือแข่งขันกับ นานาชาติได้

ปัญหาและอุปสรรคของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการก้าวเข้าสู่ประชาคม อาเซียน ที่พบคือ โครงสร้างการบริหารงานยังขาดความเชื่อมโยงให้ครบทุกสายงานเกือบทุกคณะ การบริหารงานยังไม่เอื้อต่อการทำงานแบบมีส่วนร่วม ระบบบริหารการเงินยังไม่มี ความชัดเจน ยังไม่พอเพียงสำหรับก้าวสู่การเปิดประชาคมอาเซียน ขาดทรัพยากรด้านสื่อการสอน ขาดเทคโนโลยีที่ ทันสมัย ที่จำเป็นสำหรับการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ขาดการสนับสนุนการศึกษาและการดูงานใน ต่างประเทศ ขาดการกำหนดทิศทางของการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และประชาชน การจัดสรรงบประมาณด้านการวิจัยยังมีน้อย ไม่พอเพียง ยังมีการบริหารจัดการที่ยัง ไม่ชัดเจนและไม่เป็นระบบที่ดี การบริการวิชาการแก่สังคมยังไม่ครอบคลุมทุกด้าน ขาดรูปแบบ การทำงานเชิงรุก ขาดการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข่าวสารให้สังคมรับรู้ถึงกิจการของทั้ง 9 คณะ การประกันคุณภาพ ยังขาดการเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติจนเป็นกิจนิสัยและขาดบุคลากรที่มีความ เชี่ยวชาญในการประเมิน และขาดบุคลากรสายสนับสนุน ที่ยังมีไม่พอเพียง นอกจากนี้ยังพบ

อุปสรรคในการบริหารจัดการที่มีคุณภาพของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครคือสถานศึกษาอื่นเปิดสอนหลักสูตรเดียวกันหรือมีบริการทางวิชาการคล้ายๆ กัน และมีการบริหารจัดการที่มีคุณภาพทำให้เป็นคู่แข่งสำคัญทั้งด้านการเรียนการสอนและการบริการวิชาการ (สัมภาษณ์ผู้บริหาร มทร.พระนคร, 2556) ซึ่งคณะผู้วิจัยสรุปได้ว่าปัญหาและอุปสรรค ข้อบกพร่องต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เกิดจากระบบการบริหารจัดการยังขาดระบบการบริหารจัดการที่ดีทั้ง 4 M คือ 1) ขาด Man คือขาดคนที่มีประสบการณ์ในการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ 2) ขาด Money เงินงบประมาณและการแสวงหาแหล่งทุนสนับสนุนการจัดการการศึกษา 3) ขาด Material วัสดุอุปกรณ์ ทรัพยากรทางการศึกษาที่ทันสมัยและ 4) ขาด Management การจัดการทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรทางการศึกษาสำหรับใช้ในการสอนที่มีอยู่จำกัดให้ประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากข้อบกพร่องต่างๆ ดังกล่าวมาแล้วย่อมมีผลกระทบ (Impact) โดยตรงต่อการบริหารจัดการการศึกษาของอย่างมากที่สุด เพราะมีผลกระทบหลายด้านคือ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากงบประมาณของมหาวิทยาลัยฯ ยังมีจำนวนน้อยไม่พอเพียง ไม่สามารถจัดการการศึกษาที่ทันสมัย ทำให้ไม่สามารถแข่งขันกับนานาชาติอารยประเทศได้ ผลกระทบด้านการจัดการสอนของอาจารย์ ยังขาดประสิทธิภาพ เช่น คณาจารย์ขาดการส่งเสริมสนับสนุนให้มีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้ไปศึกษาดูงานต่างประเทศอย่างทั่วถึง ทำให้ขาดวิสัยทัศน์ในด้านการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่จะนำไปสู่การเปิดประชาคมอาเซียนในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 ทำให้เกิดผลกระทบต่อนักศึกษาอย่างเห็นได้ชัดคือ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังอยู่ในระดับต่ำ นักศึกษายังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับต่างประเทศ ซึ่งถือว่าเป็นจุดอ่อนของมหาวิทยาลัยฯ ที่ยังขาดการเชื่อมโยงกับต่างประเทศที่เป็นรูปธรรม จากปัญหา อุปสรรค ข้อบกพร่องต่างๆ ที่พบ ทำให้คณะผู้วิจัยมีความสนใจทววิจัยเรื่อง **รูปแบบความพร้อมการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเพื่อเข้าสู่การเปิดประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558** เพื่อจะได้รูปแบบการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในเรื่อง เทคนิค วิธีการและหลักการในการบริหารจัดการการศึกษาที่ดีและมีประสิทธิภาพที่จะนำไปสู่การเปิดประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 โดยมีเป้าหมาย 5 ประการหลักคือ 1) การถ่ายโอนหน่วยกิตของนักศึกษาในกับกลุ่มประเทศอาเซียน 2) มหาวิทยาลัยต้องสามารถเปิดรับการลงทะเบียนใหม่จากนักศึกษาในประเทศในกลุ่มอาเซียนได้ 3) หลักสูตรต้องมีความพร้อมทันสมัยพร้อมที่จะเปิดอาเซียน 4) สามารถแลกเปลี่ยนอาจารย์ นักศึกษา นักวิจัยระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียนได้ 5) นโยบายในการเปิดอาเซียนต้องชัดเจนและเป็นรูปธรรม ผู้บริหารต้องทุ่มเทอย่างจริงจัง ต้องมีความมุ่งมั่นที่จะผลักดันให้สามารถเปิดประชาคมอาเซียนได้อย่างสมศักดิ์ศรี อย่างภาคภูมิใจต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน
2. เพื่อศึกษาความพร้อมของการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน
3. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน
4. เพื่อศึกษาแนวทางในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน
5. เพื่อร่างรูปแบบในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน
6. เพื่อกำหนดรูปแบบในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหาหรือตัวแปรที่ศึกษา

1. ศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรคและสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาด้านการจัดการการศึกษา มีนโยบายที่นำไปสู่การเปิดประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 มีการวางแผนวิสัยทัศน์ พันธกิจ มีการออกกฎระเบียบ ข้อบังคับที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการการศึกษาทั้ง 9 คณะที่เหมาะสมหรือหรือมอบหมายให้รับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายต่อจำนวนนักศึกษาต่อคน มีการวางแผนส่งอาจารย์ไปฝึกอบรมศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ การทำวิจัยเพื่อบริหารจัดการการศึกษา มีแรงสนับสนุนคือ การให้รางวัลอาจารย์ดีเด่น

2. ศึกษาเทคนิค วิธีการ หลักการ การจัดการบริหารการศึกษา โดยเน้น 4 m คือ Man คน ความพร้อมของบุคลากรตั้งแต่ผู้บริหารทุกระดับ รวมทั้งนักศึกษา Money เงิน มีทั้งรายรับและรายจ่ายที่สามารถบริหารจัดการการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีกองทุนสนับสนุนด้านการจัดการศึกษาต่อของคณาจารย์ Materials วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้สนับสนุนการเรียนการสอน ห้องเรียน สถานที่ศูนย์การเรียนรู้ สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนที่เหมาะสมและนำไปสู่ภาคปฏิบัติ เช่น ลักษณะการบริหารจัดการการศึกษาทั้ง 9 คณะ และ Management การจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้ประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อมหาวิทยาลัยฯ

3. ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการการศึกษาที่มีอยู่ และนำผลการวิเคราะห์ในข้อ 1 – 2 มากำหนดเป็นปัจจัยและแนวทางการบริหารจัดการการศึกษา

4. กำหนดเป็นรูปแบบการเตรียมความพร้อมในการเปิดประชาคมอาเซียน ที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นที่นโยบาย บุคลากร การจัดสรรงบประมาณ การจัดการหลักสูตร การบริหารจัดการหลักสูตร นานาชาติ ฯลฯ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่การเปิดประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

ขอบเขตด้านประชากรที่ศึกษา

การวิจัยเชิงปริมาณเป็นการศึกษาประชากรเฉพาะผู้บริหาร หัวหน้างานและคณาจารย์ ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 285 คน โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างง่าย สำหรับการสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางเครชีและมอร์แกน ที่กำหนดความคาดเคลื่อนไว้ 5% และการวิจัยเชิงคุณภาพได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) สัมภาษณ์ผู้บริหาร และผู้บริหารมหาวิทยาลัย ที่เกษียณอายุราชการไปแล้ว และคณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 20 คน

ขอบเขตด้านสถานที่และด้านระยะเวลา

1. ขอบเขตด้านสถานที่และด้านระยะเวลา

เป็นการศึกษาเฉพาะการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เขตดุสิต กรุงเทพฯ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

2. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ใช้เวลาในการทำวิจัยเรื่องนี้ ตั้งแต่เริ่มต้นโครงการจนถึงสิ้นสุดโครงการ ระยะเวลา 1 ปี คือ 1 ตุลาคม 2556 – 30 กันยายน 2557

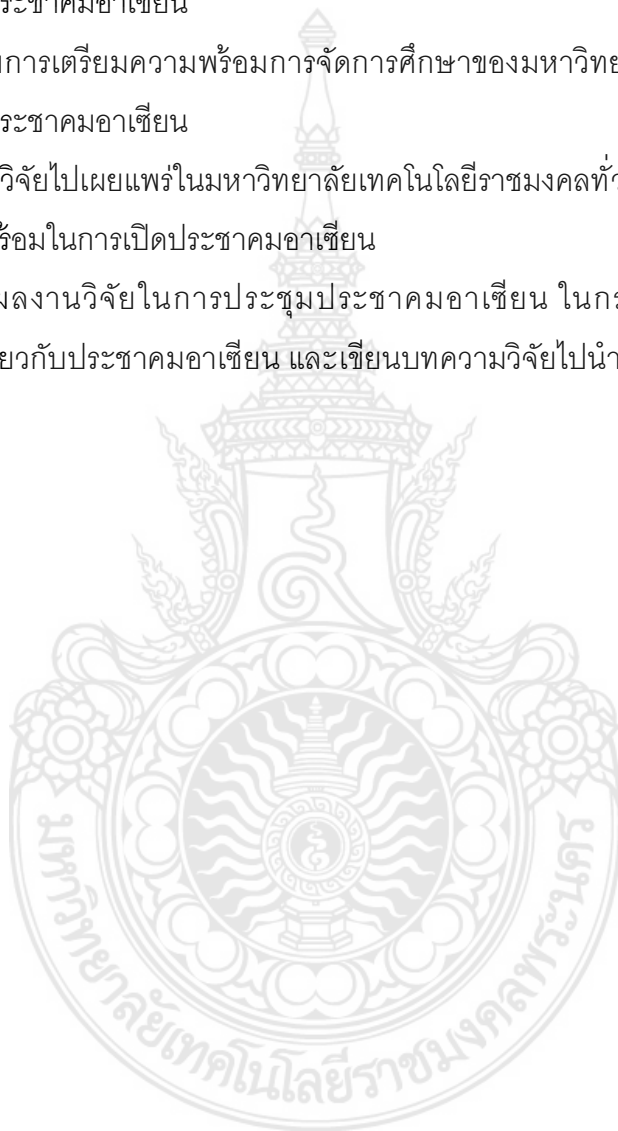
กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว คณะผู้วิจัยได้นำมาใช้กำหนดเป็นกรอบแนวคิด โดยมีตัวแปรอิสระและตัวแปรตามได้ดังนี้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และอุปสรรคในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน
2. ได้แนวทางในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน
3. ได้รูปแบบการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน
4. นำผลงานวิจัยไปเผยแพร่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั่วประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมในการเปิดประชาคมอาเซียน
5. นำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมประชาคมอาเซียน ในกรณีที่มีมหาวิทยาลัยต่างๆ จัดประชุมสัมมนาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และเขียนบทความวิจัยไปนำเสนอในประชุมระดับชาติ และนานาชาติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง รูปแบบการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการเปิดประชาคมอาเซียนปี พ.ศ.2558 คณะผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสาร เว็บไซต์ และจากวิทยานิพนธ์และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาเรียบเรียงเรียงลำดับตามหัวข้อที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังนี้

1. หลักการบริหาร
2. หลักการจัดการจัดการศึกษา
3. ประสิทธิภาพ (efficiency) และประสิทธิผล (effectiveness) ในการปฏิบัติงาน
4. ทักษะของนักบริหาร (Management Skills)
 - 4.1 ทักษะด้านเทคนิค (technical skills)
 - 4.2 ทักษะด้านคน (human skills)
5. ปัจจัยในการเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558
6. ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community-ASC)
7. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC)
8. การเตรียมความพร้อมพลเมืองเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
9. คุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียน
10. ความคิดเห็นหรือแนวทางในการบริหารจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทย
11. แนวทางการเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558
12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 12.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 12.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักการบริหาร

หลักการบริหารงานมีวิธีการบริหารงานต่าง ๆ กันดังนี้

การจัดการตามหลักการบริหาร (7) Luther Gulilck และ Lyndall Urwick Gulilck เป็นศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยโคโลัมเบีย ส่วน Urwick เป็นที่ปรึกษาด้านการจัดการ Gulilck ได้เสนอแนวคิดในการจัดการซึ่งเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหาร จะต้องดำเนินการ POSDCORB

ทฤษฎีจัดการเชิงสถานการณ์ (Contingency theory) การบริหารจัดการเชิงสถานการณ์ จะมุ่งเน้นการปรับปรุงพฤติกรรมทางการบริหารให้เข้ากับสถานการณ์ขององค์การความสำเร็จหลักของการบริหารจะถูกกำหนดโดยสถานการณ์ไม่มีกลยุทธ์การบริหารอย่างเดียวกันที่สามารถใช้ได้กับสถานการณ์ทุกอย่าง

TQM จะมุ่งที่ลูกค้าเกิดความพึงพอใจมากที่สุดและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องนี้ถือว่าเป็นกระบวนการที่ไม่จบสิ้น จะมีการทำงานเป็นวงจร ที่เรียกว่า"วงจร เดมिंग" คือ วงจรของการวางแผน-ปฏิบัติ-ตรวจสอบ-แก้ไข (Plan-Do-Check-Action : PDCA)

สรุปว่าการจัดการตามหลักการบริหาร (8) P (Planning) การวางแผน : เป็นการกำหนดสิ่งที่ต้องการและวิธีการให้บรรลุผลตามต้องการ O (Organizing) การจัดองค์การ : เป็นการกำหนดโครงสร้างที่เป็นทางการของอำนาจ S (Staffing) การบริหารงานบุคคล D (Directing) การสั่งการ CO (Co-ordinating) การประสานงาน R (Reporting) การรายงานต่อฝ่ายบริหาร B (Budgeting) การวางแผนการเงิน บัญชีและการควบคุม

ทฤษฎีการบริหาร

การจัดการตามหลักการบริหาร (7) Luther Gulilck และ Lyndall Urwick Gulilck เป็นศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยโคโลัมเบีย ส่วน Urwick เป็นที่ปรึกษาด้านการจัดการ Gulilck ได้เสนอแนวคิดในการจัดการซึ่งเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหาร จะต้องดำเนินการ POSDCORB

ทฤษฎีจัดการเชิงสถานการณ์ (Contingency theory) การบริหารจัดการเชิงสถานการณ์ จะมุ่งเน้นการปรับปรุงพฤติกรรมทางการบริหารให้เข้ากับสถานการณ์ขององค์การความสำเร็จหลักของการบริหารจะถูกกำหนดโดยสถานการณ์ไม่มีกลยุทธ์การบริหารอย่างเดียวกันที่สามารถใช้ได้กับสถานการณ์ทุกอย่าง

TQM จะมุ่งที่ลูกค้าอย่างแรงกล้าการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องนี้ถือว่าเป็นกระบวนการที่ไม่จบสิ้น จะมีการทำงานเป็นวงจร ที่เรียกว่า"วงจร เดมिंग" คือ วงจรของการวางแผน-ปฏิบัติ-ตรวจสอบ-แก้ไข (Plan-Do-Check-Action : PDCA)

สรุปว่าการจัดการตามหลักการบริหาร (8) P ได้แก่ 1) P (Planning) การวางแผน : เป็นการกำหนดสิ่งที่ต้องการและวิธีการให้บรรลุผลตามต้องการ 2) O (Organizing) การจัดองค์การ : เป็นการกำหนดโครงสร้างที่เป็นทางการของอำนาจ S (Staffing) การบริหารงานบุคคล 3) D (Directing) การสั่งการ CO (Co-ordinating) การประสานงาน R (Reporting) การรายงานต่อฝ่ายบริหาร B (Budgeting) การวางแผนการเงิน บัญชีและการควบคุม

ความหมายของการจัดการ (Defining management)

การจัดการ (Management) หมายถึง ขบวนการที่ทำให้งานกิจกรรมต่างๆ สำเร็จบรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลด้วยกำลังคนและทรัพยากรขององค์การ (Robbins and DeCenzo, 2004; Certo, 2003) ซึ่งมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ได้แก่ 1) ขบวนการ (process) 2) ประสิทธิภาพ (efficiency) และ 3) ประสิทธิผล (effectiveness) และ 4) ขบวนการ (process)

สรุปการจัดการ หมายถึง หน้าที่ต่างๆด้านการจัดการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การนำองค์การและการควบคุม ซึ่งจะได้อธิบายละเอียดต่อไปในหัวข้อต่อไปเกี่ยวกับ หน้าที่และขบวนการจัดการ

การจัดการมีองค์ประกอบดังนี้คือ การวางแผน การจัดองค์การ การนำองค์การและการควบคุม เพื่อให้การบริหารจัดการที่มีขบวนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ประสิทธิภาพ (efficiency) และประสิทธิผล (effectiveness)

เป็นเรื่องเกี่ยวกับลักษณะของ การจัดการ โดยประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานอย่างถูกวิธี เป็นการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้า (inputs) กับผลผลิต (outputs) หากเราสามารถทำงานได้ผลผลิตมากกว่าในขณะที่ใช้ปัจจัยนำเข้าน้อยกว่า หรือ เท่ากัน ก็หมายความว่า เราทำงานได้มีประสิทธิภาพมากกว่า ซึ่งปัจจัยนำเข้าในการจัดการก็คือทรัพยากรขององค์การ ได้แก่ คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องจักร และทุน ทรัพยากรเหล่านี้มีจำกัด และเป็นต้นทุนในการดำเนินงานขององค์การ ดังนั้นการจัดการที่ดีจึงต้องพยายามทำให้มีการใช้ทรัพยากรน้อยที่สุดและให้เกิดผลผลิตมากที่สุด

ประสิทธิผล (effectiveness) สำหรับประสิทธิผลในการจัดการหมายถึง การทำได้ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การจัดการที่มีเพียงประสิทธิภาพนั้นยังไม่เพียงพอ ต้องคำนึงว่าผลผลิตนั้นเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ตัวอย่างเช่น สถาบันศึกษาที่ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาพร้อมกันทีละมากๆ หากไม่คำนึงถึงคุณภาพการศึกษาก็อาจจะได้แต่ประสิทธิภาพ คือใช้ทรัพยากรใน

การผลิตหรือต้นทุนต่อผู้เรียนต่ำ แต่อาจจะได้ประสิทธิผลในการศึกษา เป็นต้น และ ในทางกลับกัน หากทำงานที่ได้ประสิทธิผลอย่างเดียวยังไม่ได้ ต้องคำนึงถึงต้นทุนและควมมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานอย่างถูกต้อง เป็นการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้า (inputs) กับผลผลิต (outputs) หากเราสามารถทำงานได้ผลผลิตมากกว่าในขณะที่ใช้ปัจจัยนำเข้าน้อยกว่าหรือเท่ากัน ก็หมายความว่า เราทำงานได้มีประสิทธิภาพมากกว่า

ประสิทธิผล (effectiveness) สำหรับประสิทธิผลในการจัดการหมายถึง การทำได้ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ทักษะของนักบริหาร (Management Skills)

ผู้บริหารไม่ว่าจะอยู่ในระดับใด หรืออยู่ในองค์กรใดก็ตามทำหน้าที่ในการจัดการ 4 อย่าง ได้แก่ การวางแผน (planning) การจัดองค์การ (organizing) การโน้มนำ (leading/influencing) และการควบคุม (controlling) และคนที่ผู้บริหารจะสามารถทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการได้ประสพผลสำเร็จนั้น ต้องมีทักษะที่ดีด้านการจัดการ ซึ่งทักษะสำคัญในเบื้องต้นที่ผู้บริหารควรมีอย่างน้อย 3 อย่าง ได้แก่ ทักษะด้านเทคนิค (technical skills) ทักษะด้านคน (human skills) และทักษะด้านความคิด (conceptual skills)

ทักษะด้านเทคนิค (technical skills) เป็นความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเกี่ยวกับงาน สำหรับผู้บริหารระดับสูงทักษะความสามารถนี้จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปของอุตสาหกรรม ขบวนการและผลิตภัณฑ์ขององค์กร และสำหรับผู้บริหารระดับกลางและระดับต้น จะเป็นทักษะความสามารถเฉพาะด้านในงานที่ทำ เช่น การเงิน ทรัพยากรบุคคล เทคโนโลยีสารสนเทศ การผลิต ระบบคอมพิวเตอร์ กฎหมาย การตลาด เป็นต้น ทักษะทางด้านเทคนิคมักเป็นความสามารถเกี่ยวกับตัวงาน เช่น ขบวนการหรือผลิตภัณฑ์

ทักษะด้านคน (human skills) เป็นทักษะในการทำให้เกิดความประสานงานกันของกลุ่มที่ผู้บริหารนั้นรับผิดชอบ เป็นการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทัศนคติ การสื่อสาร และผลประโยชน์ของบุคคลและกลุ่ม เป็นทักษะการทำงานกับคน

ทักษะด้านความคิด (conceptual skills) เป็นความสามารถในการมององค์การในภาพรวม ผู้บริหารที่มีทักษะด้านความคิด จะสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ของหน่วยงานต่างๆในองค์กรว่ามีผลต่อกันอย่างไร และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างองค์การกับปัจจัยแวดล้อมองค์กร รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในส่วนหนึ่งขององค์กรมีผลกระทบต่อส่วนอื่นๆอย่างไร

ผู้บริหารควรมีทักษะอย่างน้อย 3 อย่าง ได้แก่

1. ทักษะด้านเทคนิค (technical skills) เป็นทักษะความสามารถเฉพาะด้านในงานที่ทำ เช่น การเงิน ทรัพยากรบุคคล เทคโนโลยีสารสนเทศ การผลิต ระบบคอมพิวเตอร์ กฎหมาย การตลาด เป็นต้น ทักษะทางด้านเทคนิคมักเป็นความสามารถเกี่ยวกับตัว

2. งานทักษะด้านคน (human skills) ผู้บริหารนั้นรับผิดชอบ เป็นการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทัศนคติ การสื่อสาร และผลประโยชน์ของบุคคลและกลุ่ม เป็นทักษะการทำงานกับคน

3. ทักษะด้านความคิด (conceptual skills) ผู้บริหารที่มีทักษะด้านความคิด จะสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ของหน่วยงานต่างๆ ในองค์การว่ามีผลต่อกันอย่างไร และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างองค์การกับปัจจัยแวดล้อมองค์การ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในส่วนหนึ่งขององค์การมีผลกระทบต่อส่วนงานอื่นๆ อย่างไร

สรุปว่า ผู้บริหารที่จะบริหารงานได้ประสบผลสำเร็จได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ต้องมีทักษะอย่างน้อย 3 อย่าง ได้แก่ 1) ทักษะด้านเทคนิค (technical skills) เป็นทักษะความสามารถเฉพาะด้านในงานที่ทำ 2) งานทักษะด้านคน (human skills) ผู้บริหารนั้นรับผิดชอบ เป็นการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทัศนคติ การสื่อสาร และผลประโยชน์ของบุคคลและกลุ่ม และ 3) ทักษะด้านความคิด (conceptual skills) ผู้บริหารที่มีทักษะด้านความคิด จะสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ของหน่วยงานต่างๆ ให้สามารถทำงานได้ประสบผลสำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพและอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต้องเตรียมความพร้อม สำหรับบุคลากรในสาขาต่างๆ อาทิ ภาษาอังกฤษ และภาษาท้องถิ่น เนื่องจากอาเซียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการประสานงาน ส่วนภาษาท้องถิ่น ใช้สำหรับการติดต่อสื่อสาร และอำนวยความสะดวกต่อประชาชน และนักท่องเที่ยวของสมาชิก ศึกษาข้อมูลต่างๆ โดยเฉพาะตัวบทกฎหมายของสมาชิกแต่ละประเทศ เนื่องจากมีความแตกต่างกัน เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างความร่วมมือ และป้องกันความขัดแย้งระหว่างประเทศ ศึกษาวัฒนธรรมของสมาชิก โดยเฉพาะประเทศที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน อาทิ ชาวมุสลิม เพื่อสร้างความเข้าใจ และการปฏิบัติต่อประชาชนเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง จัดตั้งสำนักงาน/สำนัก/ส่วนงาน เพื่อดูแลงานรับผิดชอบงานด้านอาเซียนโดยเฉพาะ ภายใต้องค์กร เพื่อให้สอดคล้องกับ อาคม เติมพิทยาไพสิฐ (2554) เลขาธิการ

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ได้สรุปเพื่อเพิ่มศักยภาพในการใช้ประโยชน์จาก
ความได้เปรียบด้านที่ตั้งของประเทศในเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางในภูมิภาคอาเซียนและ
เอเชียแปซิฟิก และเพื่อเสริมสร้างประโยชน์ของไทยในด้านการค้า การลงทุน การเงินและโอกาสด้าน
การตลาดระหว่างประเทศ ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทั้งเชื่อมโยงด้านการค้าการลงทุนกับ
มหาอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ อีกทั้งยังเพื่อผลักดันบทบาทของไทยให้เป็นส่วนสำคัญของความร่วมมือ
ในการพัฒนาภายใต้กรอบต่างๆ ได้แก่ อนุภูมิภาค อาเซียน อาเซียนและพันธมิตร รวมทั้งเอเชียแปซิฟิก
เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายดังนี้ 1) เพื่อเพิ่มศักยภาพในการใช้ประโยชน์ จากความได้เปรียบด้านที่ตั้งของ
ประเทศในเชิงยุทธศาสตร์ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางในภูมิภาคอาเซียนและ เอเชียแปซิฟิก 2) เพื่อเสริมสร้าง
ประโยชน์ของไทยในด้านการค้า การลงทุน การเงินและ โอกาสด้านการตลาดระหว่างประเทศ ในการ
เข้าสู่ประชาคมอาเซียนรวมทั้ง การเชื่อมโยงด้านการลงทุนกับเศรษฐกิจ

สรุปว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต้องเตรียมความพร้อม สำหรับบุคลากรใน
สาขาต่างๆ ทุก ๆ คณะ อาทิ ภาษาอังกฤษ และภาษาท้องถิ่น เนื่องจากอาเซียนใช้ภาษาอังกฤษเป็น
ภาษากลางในการประสานงาน ส่วนภาษาท้องถิ่น ใช้สำหรับการติดต่อสื่อสาร และอำนวยความสะดวก
ความสะดวกรวดเร็วประชาชน และนักท่องเที่ยวของสมาชิก ศึกษาข้อมูลต่างๆ โดยเฉพาะตัวบทกฎหมาย
ของสมาชิกแต่ละประเทศ เนื่องจากมีความแตกต่างกัน เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างความร่วมมือ
และป้องกันความขัดแย้งระหว่างประเทศ ศึกษาวัฒนธรรมของสมาชิก โดยเฉพาะประเทศที่มี
วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน อาทิ ชาวมุสลิม เพื่อสร้างความเข้าใจ และการปฏิบัติต่อประชาชนเหล่านั้นได้
อย่างถูกต้อง

ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community-ASC)

มีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้ประเทศในภูมิภาคอยู่อย่างสันติสุข แก้ไขปัญหาภายในภูมิภาคโดย
สันติวิธีและยึดมั่นในหลักความมั่นคงรอบด้าน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ประชาคมความมั่นคง
อาเซียนจะ 1) ใช้เอกสารทางการเมืองและกลไกของอาเซียนที่มีอยู่แล้วในการเพิ่มศักยภาพในการ
แก้ไขปัญหาข้อพิพาทภายในภูมิภาค รวมทั้งการต่อต้านการก่อการร้าย การลักลอบ ค้ายาเสพติด
การค้ามนุษย์ อาชญากรรมข้ามชาติอื่นๆ และการขจัดอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง 2) ริเริ่มกลไก
ใหม่ๆ ในการเสริมสร้างความมั่นคง และกำหนดรูปแบบใหม่สำหรับความร่วมมือในด้านนี้ ซึ่งรวมไปถึง
การกำหนดมาตรฐานการป้องกันการเกิดข้อพิพาท การแก้ไขข้อพิพาท และการส่งเสริมสันติภาพภาย
หลังจากการเกิดข้อพิพาท 3) ส่งเสริมความร่วมมือด้านความมั่นคงทางทะเล ซึ่งอาเซียนยังไม่มีควม
ร่วมมือด้านนี้ ทั้งนี้ ความร่วมมือข้างต้นจะไม่กระทบต่อนโยบายต่างประเทศ และความร่วมมือทาง
ทหารของประเทศสมาชิกกับประเทศนอกภูมิภาค

สรุปว่าประชาคมความมั่นคงอาเซียนจะ 1) ใช้เอกสารทางการเมืองและกลไกของอาเซียนที่มีอยู่แล้วในการเพิ่มศักยภาพในการแก้ไขปัญหาข้อพิพาทภายในภูมิภาค รวมทั้งการต่อต้านการก่อการร้าย การลักลอบ ค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ อาชญากรรมข้ามชาติอื่นๆ และการขจัดอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง 2) ริเริ่มกลไกใหม่ๆ ในการเสริมสร้างความมั่นคง และกำหนดรูปแบบใหม่สำหรับความร่วมมือในด้านนี้ ซึ่งรวมไปถึงการกำหนดมาตรฐานการป้องกันการเกิดข้อพิพาท การแก้ไขข้อพิพาท และการส่งเสริมสันติภาพภายหลังจากการเกิดข้อพิพาท 3) ส่งเสริมความร่วมมือด้านความมั่นคงทางทะเล

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กำหนดวัตถุประสงค์ตามวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ที่จะให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ โดย 1) มุ่งให้เกิดการไหลเวียนอย่างเสรีของสินค้า การบริการ การลงทุน เงินทุน การพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการลดปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางสังคมภายในปี ค.ศ. 2020 2) มุ่งที่จะจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดเดียวและเป็นฐานการผลิต โดยจะริเริ่มกลไกและมาตรการใหม่ๆ ในการปฏิบัติตามข้อริเริ่มทางเศรษฐกิจที่มีอยู่แล้ว 3) ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม หรือ CLMV) เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนา และช่วยให้ประเทศเหล่านี้เข้าร่วมในกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน 4) ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงิน และเศรษฐกิจมหภาค ตลาดการเงิน และตลาดเงินทุน การประกันภัยและภาษีอากร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม กรอบความร่วมมือด้านกฎหมาย การพัฒนาความร่วมมือด้านการเกษตร พลังงาน การท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการยกระดับการศึกษาและการพัฒนาฝีมือ

สรุปว่าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) มุ่งให้เกิดการไหลเวียนอย่างเสรีของสินค้า การบริการ การลงทุน เงินทุน การพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการลดปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางสังคมภายในปี ค.ศ. 2020 2) มุ่งที่จะจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดเดียวและเป็นฐานการผลิต โดยจะริเริ่มกลไกและมาตรการใหม่ๆ ในการปฏิบัติตามข้อริเริ่มทางเศรษฐกิจที่มีอยู่แล้ว 3) ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนามหรือ CLMV) เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนา และช่วยให้ประเทศเหล่านี้เข้าร่วมในกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน 4) ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงินและเศรษฐกิจมหภาค ตลาดการเงิน และตลาดเงินทุน การประกันภัยและภาษีอากร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม

ประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community-ASCC)

ประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน มีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ร่วมกันในสังคมที่เอื้ออาทร ประชากรมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ได้รับการพัฒนาในทุกด้าน และ มีความมั่นคงทางสังคม (social security) โดยเน้นการส่งเสริมความร่วมมือในด้านต่างๆ อาทิ 1) การพัฒนาสังคม โดยการยกระดับความเป็นอยู่ของผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่ยากจนในถิ่นทุรกันดาร และ ส่งเสริม การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงของกลุ่มต่างๆ ในสังคม 2) การพัฒนาการฝึกอบรม การศึกษา ระดับพื้นฐานและสูงกว่า การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การสร้างงาน และการคุ้มครองทางสังคม 3) การส่งเสริมความร่วมมือในด้านสาธารณสุขโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ เช่นโรคเอดส์ และโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง 4) การจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม 5) การส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเขียน นักคิดและศิลปินในภูมิภาค

แผนปฏิบัติการของประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน เน้นการดำเนินการใน 4 ประเด็นหลัก คือ 1) สร้างประชาคมแห่งสังคมที่เอื้ออาทร โดยเน้นการแก้ไขปัญหาความยากจน เสริมสร้างความเสมอภาค และการพัฒนามนุษย์ อาทิ การพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน การส่งเสริมสวัสดิการสังคม การพัฒนาชนบทและขจัดความยากจน การพัฒนาการศึกษาและสาธารณสุข และการเสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์ (human security) ในด้านต่างๆ ซึ่งรวมถึงการปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติและการป้องกันและจัดการภัยพิบัติ 2) แก้ไขผลกระทบต่อสังคมอันเนื่องมาจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจ โดยสร้างฐานทรัพยากรมนุษย์ที่สามารถแข่งขันได้ดีและมีระบบการป้องกันทางสังคมที่เพียงพอ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาและส่งเสริมแรงงาน และเสริมสร้างความร่วมมือในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สวัสดิการสังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสาธารณสุข (ปัญหาที่มากับโลกาภิวัตน์ เช่น โรคระบาด โรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ) 3) ส่งเสริมความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและการจัดการดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้อง โดยมีกลไกที่พัฒนาอย่างสมบูรณ์สำหรับจัดการและดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม ตลอดจนการป้องกันและจัดการภัยพิบัติด้านสิ่งแวดล้อม 4) เสริมสร้างรากฐานที่จะนำไปสู่ประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ.2020 ซึ่งจะเป็นภูมิภาคที่ประชาชนตระหนักถึงอัตลักษณ์ (identity) ร่วมกันของภูมิภาคท่ามกลางความหลากหลายทางด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ด้วยการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในระดับและวงการต่างๆ การเรียนรู้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของกันและกัน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของกันและกัน (การส่งเสริมด้านวัฒนธรรมและสนเทศ)

ประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน เน้นการดำเนินการใน 4 ประเด็นหลัก คือ 1) สร้างประชาคมแห่งสังคมที่เอื้ออาทร โดยเน้นการแก้ไขปัญหาความยากจน เสริมสร้างความเสมอภาค และการพัฒนามนุษย์ 2) แก้ไขผลกระทบต่อสังคมอันเนื่องมาจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจ โดยสร้าง

ฐานทรัพยากรมนุษย์ที่สามารถแข่งขันได้ดีและมีระบบการป้องกันทางสังคมที่เพียงพอ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาและส่งเสริมแรงงาน และเสริมสร้างความร่วมมือในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 3) ส่งเสริมความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและการจัดการดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้อง โดยมีกลไกที่พัฒนาอย่างสมบูรณ์สำหรับการดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม 4) เสริมสร้างรากฐานที่จะนำไปสู่ประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ.2020 ซึ่งจะเป็นภูมิภาคที่ประชาชนตระหนักถึงอัตลักษณ์ (identity) ร่วมกันของภูมิภาคท่ามกลางความหลากหลายทางด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

สรุปว่าประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน เน้นการดำเนินการใน 4 ประเด็นหลัก คือ 1) สร้างประชาคมแห่งสังคมที่เอื้ออาทร โดยเน้นการแก้ไขปัญหาความยากจน เสริมสร้างความเสมอภาคและการพัฒนามนุษย์ 2) แก้ไขผลกระทบต่อสังคมอันเนื่องมาจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจการพัฒนาและส่งเสริมแรงงาน 3) ส่งเสริมความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและการจัดการดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้อง โดยมีกลไกที่พัฒนาอย่างสมบูรณ์สำหรับการดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม 4) เสริมสร้างรากฐานที่จะนำไปสู่ประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ.2020 ซึ่งจะเป็นภูมิภาคที่ประชาชนตระหนักถึงอัตลักษณ์ (identity) ร่วมกันของภูมิภาค

การเตรียมความพร้อมพลเมืองเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ภาคเอกชนในการขับเคลื่อนความเป็นพลเมืองอาเซียนด้วยพลเมืองอาเซียนอาจมีความหลากหลายในทางสังคม วัฒนธรรม ความเชื่อและวิถีชีวิตแต่ด้วยแนวโน้มอนาคตที่ต้องอยู่ภายใต้กฎกติกาเดียวกันในฐานะเป็นพลเมืองของภูมิภาคนั้น จำเป็นต้องร่วมกันแสวงหาจุดร่วมและสร้างสรรคให้เป็นคุณลักษณะประจำของพลเมืองอาเซียนซึ่งจะต้องส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างแท้จริง

สรุปว่าพลเมืองอาเซียนอาจมีความหลากหลายในทางสังคม วัฒนธรรม ความเชื่อและวิถีชีวิตแต่ด้วยแนวโน้มอนาคตที่ต้องอยู่ภายใต้กฎกติกาเดียวกันในฐานะเป็นพลเมืองของภูมิภาคนั้น จำเป็นต้องร่วมกันแสวงหาจุดร่วมและสร้างสรรคให้เป็นคุณลักษณะประจำของพลเมืองอาเซียน

คุณลักษณะของพลเมืองอาเซียน

การสร้างเสริมคุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในที่นี้ขอจำแนกคุณลักษณะดังกล่าว เป็น 3 ส่วน ได้แก่ คุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองอาเซียน คุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนตามทฤษฎีการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร และคุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียน ดังนี้

1. คุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองอาเซียน

1.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน คุณลักษณะประการแรกที่เป็นประตูสำคัญสู่ความเป็นพลเมืองอาเซียนที่ดี คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน โดยเฉพาะการรับรู้ จนเกิดความเข้าใจในประเด็นต่อไปนี้

1.1.1 จุดกำเนิดอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกเล่าถึงความเป็นมา ความจำเป็นที่ต้องมีประชาคมอาเซียนและการเกิดประชาคมอาเซียนได้

1.1.2 กฎบัตรอาเซียนพลเมืองอาเซียนจะต้องบอกสาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียนที่ถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญของอาเซียนซึ่งรับรองโดยผู้นำประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ โดยเฉพาะวัตถุประสงค์และหลักการสำคัญของกฎบัตรอาเซียนได้

1.1.3 สัญลักษณ์อาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องรู้จักสัญลักษณ์อาเซียนและสามารถอธิบายได้ว่า สัญลักษณ์นั้นคืออะไร หมายถึงอะไร สะท้อนความเป็นอย่างไรของอาเซียน

1.1.4 ประชาคมอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกเล่าถึงประเทศสมาชิกและองค์ประกอบของประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะ 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน คือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community หรือ APSC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community หรือ ASCC) พร้อมทั้งมีความรู้ความเข้าใจถึงความมุ่งหมายอันสำคัญของประชาคมทั้ง 3 ได้

1.1.5 ความสัมพันธ์กับภายนอกอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกได้ว่าอาเซียนมีความสัมพันธ์กับประเทศต่างๆ และประชาคมอื่นๆ ภายนอกอาเซียนอย่างไร เช่น การขยายกลุ่มอาเซียนเป็นอาเซียน plus 3 ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ และขยายเป็นอาเซียน plus 6 เพิ่มประเทศอินเดีย ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ เพื่อสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเมือง โดยทุกประเทศจะได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม จากการรวมกลุ่มกันในภูมิภาค นอกจากนี้มีความรู้ความเข้าใจในความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกด้วยกันแล้วอาเซียนยังได้มีความร่วมมือและสถาปนาความสัมพันธ์ในฐานะคู่เจรจา กับ 10 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย แคนาดา ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป นิวซีแลนด์สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ อินเดีย จีน รัสเซีย และกับจีน ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ในกรอบอาเซียนเป็นต้น

1.2 มีทักษะในการสื่อสารเนื่องจากความเป็นภูมิภาคอันหนึ่งอันเดียวกันของอาเซียนย่อมนำไปสู่ความสัมพันธ์ อันใกล้ชิด ไร้พรมแดนมากขึ้น โอกาสในการที่จะต้องปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันไม่ช่องทางใดช่องทางหนึ่งก็มีมากขึ้น และรูปแบบการสื่อสาร ที่สำคัญที่สุด ก็คือการสื่อสารด้วยภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ดังนั้น ความพร้อมด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษในฐานะเป็น

ภาษากลางของโลกและภาษากลางของอาเซียนจึงมีความสำคัญมาก พลเมืองอาเซียนทุกคนต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2555, ออนไลน์) มิเช่นนั้นก็จะ เป็นอุปสรรคและมีปัญหาในการอยู่ร่วมกันหรือมีปฏิสัมพันธ์ ติดต่อกัน คำขายและสื่อสารระหว่างกันได้ รวมทั้งภาษาของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนด้วยตนเอง ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เราควรเรียนรู้ให้สามารถ สื่อสารได้ โดยเฉพาะประเทศที่มีขอบเขตประเทศติดกัน

1.3 มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือ ไอที หมายถึง ความรู้ในผลิตภัณฑ์หรือในกระบวนการดำเนินงานใด ๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีทางด้าน คอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ คอมพิวเตอร์ ฮาร์ดแวร์การติดต่อสื่อสาร การบริหาร และการดำเนินงานรวมทั้ง เพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ซึ่งจะส่งผลต่อความได้เปรียบทางด้านเศรษฐกิจการค้าการพัฒนา ด้าน คุณภาพชีวิต และคุณภาพของประชาชนในสังคม เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นเครื่องมือที่ทรง ประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยส่งเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ สังคม ช่วยทำให้มนุษย์สามารถมองเห็นโลกที่อยู่รอบตัวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลและ ทำให้มนุษย์เข้าใจในข้อมูลเหล่านั้นช่วยส่งผลให้มนุษย์สามารถสร้างสรรควิธีในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นได้รวมถึงสามารถจัดการและควบคุมชีวิต สภาพแวดล้อมและงานของตัวเองหรือแม้แต่สังคม และเศรษฐกิจของโลกได้แต่อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีสารสนเทศก็เป็นดั่งดาบสองคม ด้านหนึ่งก็ สามารถสร้างสรรค์ประสิทธิภาพก่อเกิดสันติสุขได้ แต่อีกด้านหนึ่งหากใช้ในทางที่ผิดก็เป็นเครื่องมือที่ ช่วยให้การกระทำที่ไม่สร้างสรรค์ ส่งเสริมความสูญเสียและทำลายผู้อื่นได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้น ใน สถานะที่ ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศต่างมีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มากขึ้น พลเมืองอาเซียนจะต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสารอย่าง มีประสิทธิภาพ พร้อมๆกับระมัดระวังตนไม่ให้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไปในทางลบอันจะนำมาสู่ ความขัดแย้ง แบ่งแยกและทำลายระหว่างกัน เช่น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการกล่าวร้าย ใส่ร้ายป้ายสีกัน เป็นต้น

1.4 มีความภาคภูมิใจในความเป็นพลเมืองอาเซียน ความภาคภูมิใจ (Dignity) หมายถึง ความรู้สึกว่ามีเกียรติยศ หรือความรู้สึกพึงใจ เป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่จะนำไปสู่การกระทำที่เกิด สัมฤทธิผลในทุกด้าน หากพลเมืองอาเซียนมีความภาคภูมิใจในตนเอง ตระหนักว่าการเป็นพลเมือง อาเซียนมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี เพราะมีความมุ่งมั่นที่จะรวมพลังกันสร้างความเข้มแข็งในภูมิภาค อย่างยั่งยืนบนพื้นฐานความเอื้ออาทรระหว่างกัน ความรู้สึกเช่นนี้ ย่อมมีแนวโน้มไปสู่ พฤติกรรมที่ สร้างสรรค์ต่อองค์การหรือในฐานะเป็นพลเมืองอาเซียนอย่างแน่นอน ความภาคภูมิใจในความเป็น พลเมืองอาเซียนจึงเป็นคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองอาเซียนที่ สำคัญอีกประการหนึ่งที่ควร

สร้างสรรค์ให้เกิดมีและเป็นพลังทางสังคมนำไปสู่การสร้างสรรค์ภูมิภาคให้เกิดสันติสุขและความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ร่วมกัน

สรุปว่าคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองอาเซียน ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ความจำเป็นที่ต้องมีประชาคมอาเซียนและการเกิดประชาคมอาเซียนได้ ต้องรู้สาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียน ที่ถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญของอาเซียนซึ่งรับรองโดยผู้นำประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ พลเมืองอาเซียนจะต้องรู้จักสัญลักษณ์อาเซียนและสามารถอธิบายได้ว่า สัญลักษณ์นั้นคืออะไร หมายถึงอะไร สะท้อนความเป็นอย่างไรของอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกเล่าถึงประเทศสมาชิกและองค์ประกอบของประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะ 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน คือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community หรือ APSC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community หรือ ASCC) พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกได้ว่าอาเซียนมีความสัมพันธ์กับประเทศต่างๆ และประชาคมอื่นๆ ภายนอกอาเซียนอย่างไร ต้องมีมีทักษะในการสื่อสารเนื่องจากความเป็นภูมิภาคอันหนึ่งอันเดียวกันของอาเซียนย่อมนำไปสู่ความสัมพันธ์อันใกล้ชิด ไร้พรมแดนมากขึ้น ต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความภาคภูมิใจในความเป็นพลเมืองอาเซียน ความภาคภูมิใจ (Dignity) หมายถึง ความรู้สึกว่ามีเกียรติยศ หรือความรู้สึกพึงใจ

คุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน เป็นธรรมนูญที่ใช้เป็นกฎเกณฑ์ข้อบังคับสำหรับการอยู่ร่วมกันและการขับเคลื่อนองค์กรอาเซียน อย่างเป็นทางการ ซึ่งผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองร่วมกันทั้ง 10 ประเทศ เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 และมีผลบังคับใช้จริงเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2551 หลังจากที่ประเทศสมาชิกได้ให้สัตยาบันต่อกฎบัตรทั้งหมด

กฎบัตรอาเซียดังกล่าวนั้น มีวัตถุประสงค์สำคัญ 15 ข้อ (สำนักงาน ก.พ., 2555, 153-155) มุ่งสร้างสรรค์เสถียรภาพของประชาคมอาเซียนทั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจและประชาคมสังคมและวัฒนธรรม เพราะฉะนั้น พลเมืองอาเซียนในฐานะเป็นพลังในการขับเคลื่อนประชาคมของตนจึงควรมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน เพื่อปฏิบัติตนให้เป็นหนึ่งเดียวกันอย่างแท้จริง ในที่นี้ได้วิเคราะห์และสังเคราะห์

วัตถุประสงค์ 15 ข้อ เป็นคุณลักษณะ 9 ประการ) ดังนี้

1. รักรักษาสงบและการแก้ปัญหาด้วยสันติวิธี สันติภาพ ความมั่นคงและเสถียรภาพ รวมทั้งการปรับตัวสู่ภาวะปกติและการป้องกันการทำลายล้างระหว่างกันในภูมิภาคจะเกิดขึ้นได้ก็เพราะพลเมืองอาเซียนมีคุณลักษณะรักรักษาสงบ มีสันติภาพเป็นอุดมการณ์ในการดำเนินชีวิตและใช้หลักสันติวิธีในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อ 1-4 ของกฎบัตรอาเซียน)

2. มีความเชี่ยวชาญในอาชีพและมีความสามารถหลากหลายเนื่องจากอาเซียนมีความมุ่งหมายร่วมกันในการสร้างตลาดและการผลิตที่มีเสถียรภาพ ความมั่งคั่งและมีความสามารถในการแข่งขันสูงและมีการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจซึ่งมีการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของสินค้าบริการและการลงทุน การเคลื่อนย้ายที่ได้รับความสะดวกของนักธุรกิจผู้ประกอบการวิชาชีพผู้มีความสามารถพิเศษและแรงงาน และการเคลื่อนย้ายอย่างเสรียิ่งขึ้นของเงินทุนเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้หากพลเมืองอาเซียนขาดความเชี่ยวชาญในสาขาอาชีพต่างๆ ของตนและจำเป็นต้องมีความสามารถที่ หลากหลายรองรับการเคลื่อนย้ายการลงทุน แรงงานและอื่นๆ คนในประชาคมอาเซียน ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ มันจะไม่สามารถให้เราเลือกมีอาชีพเดียวได้ ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจมีมากขึ้น รวดเร็วขึ้น การย้ายฐานการลงทุนทางธุรกิจจะเกิดขึ้น คนในประชาคมอาเซียนจะต้องเก่งหลายเรื่อง ทำหลายด้าน มีหลายมิติอยู่ในตัวพร้อมที่จะปรับเมื่อสถานการณ์เปลี่ยน...รับได้ทุกสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลง” (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2555, ออนไลน์) คนที่มีอาชีพปัจจุบันอาจจะต้องตงงานหากมีการย้ายฐานการลงทุนไปสู่ประเทศอื่นอย่างเสรี เมื่อถึงตอนนั้นต้องสามารถปรับตัวหันทำอย่างอื่นได้ เพื่อความอยู่รอดของตนเอง และช่วยให้สังคมมีความเข้มแข็งไปด้วย (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อ 5)

3. มีน้ำใจเอื้ออาทรต่อผู้อื่นปัญหา ความยากจนและช่องว่างในการพัฒนาของประชาคมอาเซียนเป็นภาวะอุปสรรคอย่างหนึ่งของเสถียรภาพในการสร้างความมั่นคงทุกมิติตามวัตถุประสงค์ในกฎบัตรอาเซียนจึงมุ่งให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและร่วมมือกันบรรเทาปัญหาเหล่านั้น โดยมุ่งสร้างสรรค์ประชาคมเอื้ออาทรเดียวกันตามอัตลักษณ์อาเซียน เพราะฉะนั้นพลเมืองอาเซียนจะต้องมีคุณลักษณะที่สำคัญ คือ มีน้ำใจเอื้ออาทรต่อผู้อื่น ยินดีที่จะสร้างสันติสุขให้ประชาคมของตนเป็นสำคัญ และให้ความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความยินดี (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อ 6)

4. เคารพสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น ในประเทศสมาชิกอาเซียนนั้น อาจมีความแตกต่างด้านการปกครองอยู่บ้าง ทำให้สิทธิและหน้าที่ของรัฐสมาชิกแตกต่างกันไปด้วย เมื่อเป็นเช่นนั้น นอกจากความเข้าใจในความแตกต่างทางกฎกติกาของสังคมแล้ว พลเมืองอาเซียนยังจะต้องมีความเคารพสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่นซึ่งอาจอยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมทางสังคมที่แตกต่างด้วย การสื่อสาร การส่งเสริม

และการสร้างสรรค์สิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น คือ ผู้ที่อยู่ภายใต้ กฎกติกาทางสังคมที่ต่างๆ จึงจำเป็นต้อง มีความตระหนักในเรื่องการเคารพสิทธิและหน้าที่ระหว่างกันเป็นสำคัญ นี่เป็นคุณลักษณะอีกประการ หนึ่งของพลเมืองอาเซียน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อ 7)

5. มีจิตสำนึกรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมในภูมิภาค วัตถุประสงค์ ของกฎบัตรข้อที่ 9 มุ่งสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อให้แน่ใจว่ามีการคุ้มครองสภาพแวดล้อม ในภูมิภาคความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติในภูมิภาคการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมในภูมิภาค และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในภูมิภาค และวัตถุประสงค์ของกฎบัตรข้อที่ 12 มุ่งเสริมสร้าง ความร่วมมือในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยมั่นคงและปราศจากยาเสพติด สำหรับประชาชน ของอาเซียนทั้ง 2 ข้อนี้ ต้องการคุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนที่มีจิตสำนึกรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมในภูมิภาคเป็นสำคัญ เพราะหากไม่มีจิตสำนึกดังกล่าวย่อมยากที่จะทำให้ เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งไม่กระทบกับสิ่งเหล่านั้นได้

6. พัฒนาตนเองอยู่เสมอ โลกยุคปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อให้ ก้าวทันสถานการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะการถือหลักการศึกษาตลอดชีวิตเป็นวิธีการพัฒนาตนเป็น คุณลักษณะที่จะทำให้พลเมืองอาเซียนมีความเข้มแข็ง เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ช่วยสร้างพลัง ความเข้มแข็งให้ประชาคมได้เป็นอย่างดี และในขณะเดียวกันก็ต้องตระหนักในการแสวงหาโอกาสใน การพัฒนาตนเพื่อให้เข้าถึงความทัดเทียมกันทั้งด้านการพัฒนามนุษย์ สวัสดิการสังคมและ ความยุติธรรมต่างๆ ด้วย เพื่อความกินดีอยู่ดีของตนและความผาสุกของประชาคมนั่นเอง (สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ข้อ 10-11)

7. เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคลและสังคม เนื่องจากอาเซียนมีความหลากหลายทาง วัฒนธรรมที่ชัดเจน การยอมรับความหลากหลายและเคารพซึ่งกันและกันเป็นสิ่งที่ มี ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะนำมาสู่การให้เกียรติ และความเข้าใจระหว่างกัน ซึ่งจะไม่เป็นอุปสรรค ในการสร้างสรรค์อาเซียนให้เป็นหนึ่งเดียวตามวิสัยทัศน์อาเซียนอันจะก่อให้เกิด “เอกภาพบนพื้นฐาน ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” ซึ่งเป็นความสง่างามของภูมิภาคนี้ การเคารพความแตกต่างนี้ เป็น ข้อหนึ่งในคุณสมบัติของ “พลเมือง” ในระบอบประชาธิปไตย 6 ประการ (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2554, ออนไลน์) หัวใจสำคัญอยู่ที่การเคารพ ซึ่งเกิดจากการยอมรับบนฐานความเข้าใจและให้เกียรติผู้อื่น (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อ 14)

8. ยึดมั่นหลักสามัคคีและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น จากคุณลักษณะต่างๆ ข้างต้นนั้น ภาพรวม คุณลักษณะของพลเมืองที่จะส่งเสริมการสร้างสรรค์ประชาคมอาเซียนร่วมกันนั้น อาจกล่าวได้ว่า ได้แก่ ความสามัคคีของสมาชิกในองค์การ ซึ่งเป็นผลจากคุณลักษณะข้ออื่นๆ ข้างต้น

และทำที่ที่ดึงดูดผู้อื่นซึ่งอาจมีโชสมาชิกในองค์การด้วยหลักมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันนั่นเอง คุณลักษณะนี้จะช่วยส่งเสริมวัตถุประสงค์ข้อสุดท้าย (ข้อ 15) ของกฎบัตรอาเซียนได้เป็นอย่างดี นั่นก็คือ วัตถุประสงค์ที่ว่า เพื่ออํารงไว้ซึ่งความเป็นศูนย์รวมและบทบาทเชิงรุกของอาเซียนในฐานะพลังขับเคลื่อนขั้นแรกของความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับหุ้นส่วนนอกภูมิภาคในภาพแบบของภูมิภาคที่เปิดกว้างโปร่งใสและไม่ปิดกั้น” ในทางกลับกันหากพลเมืองอาเซียนขาดคุณสมบัติเรื่องความสามัคคี ย่อมยากที่จะมีเอกภาพ ยากที่จะเกิดความเป็นศูนย์รวมอันหนึ่งอันเดียว และส่งผลให้อ่อนด้อยพลังขับเคลื่อนต่าง ๆ เมื่อเป็นเช่นนั้นการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือกับภูมิภาคอื่น ๆ ย่อมเป็นเรื่องยาก เพราะอาจไม่ได้รับการยอมรับเนื่องจากความอ่อนด้อย ลักษณะเช่นนี้ ย่อมทำให้ประชาคมอาเซียนยากที่จะยืนหยัดอยู่อย่างยั่งยืนได้ เพราะฉะนั้น การสร้างปัจจัยทางคุณลักษณะของพลเมืองในเรื่องความสามัคคีและการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นจึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง

9. คุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนตามทฤษฎีพฤติกรรมการณ์เป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ

ในฐานะที่อาเซียนเป็นองค์การที่มีกฎหมายรองรับเป็นองค์การระดับภูมิภาค ดังนั้น แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การจึงสามารถใช้เป็นแนวทางในการสร้างเสริมคุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งจะได้กล่าวถึงเป็นประเด็นตามลำดับ ดังนี้

ความหมายของพฤติกรรมการณ์เป็นสมาชิกที่ดีขององค์การพฤติกรรมการณ์เป็นสมาชิกที่ดี ขององค์การนั้น จัดเป็นพฤติกรรมทางบวกของคนในองค์การที่ผู้บริหารทุกองค์การต้องการให้เกิดขึ้นกับองค์การของตนจากการศึกษาและค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพฤติกรรมการณ์เป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ (Organizational Citizenship Behavior, OCB)

ความคิดเห็นหรือแนวทางในการบริหารจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทย

ดร.ฉันทวิทย์ สุชาติานนท์"ผู้แทนสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ระบุว่า ที่มาเลเซีย สิงคโปร์และฟิลิปปินส์ต่างใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ ทั้งนั้น และถ้าบวกประชากรทั้ง 3 ประเทศรวมกันก็จะมีมากถึง 120 ล้านคน นั่นหมายถึงแรงงานของทั้ง 3 ประเทศที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษจะสามารถโยกย้ายเข้ามาแข่งขันทำงานในประเทศใดก็ได้ในภูมิภาคการศึกษาไทยน่าห่วง เมื่อต้องรวมเป็นประชาคมอาเซียนว่าจากผลการจัดอันดับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกทั้งหมด 57 ประเทศ ในปี 2552 โดยสถาบันการพัฒนากิจการศึกษานานาชาติหรือ IMD พบว่าภาพรวมประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 26 ขณะที่ภาพรวมสมรรถนะด้านการศึกษาไทยอยู่ในอันดับที่ 47 อีกด้านเมื่อเปรียบเทียบในการแข่งขันเพื่อสะท้อนสถานภาพการศึกษาของประเทศไทยยังพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของสมรรถนะความสามารถการอุดมศึกษาไทยมีผู้

จากระดับอุดมศึกษาเพียง 18% อยู่ในอันดับที่ 43 และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของไทยยังต่ำคืออยู่ในอันดับที่ 51 ด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษาพบว่างบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (จีดีพี) อยู่ที่ 4.4% และรายจ่ายด้านการศึกษาต่อหัวอยู่ที่ 165 ดอลลาร์สหรัฐ มีอันดับที่ 52 การถ่ายโอนความรู้ระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคธุรกิจ ได้อันดับที่ 32 และการจัดการศึกษาที่สนองต่อความต้องการของภาคธุรกิจ ได้อันดับที่ 23 ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีมาตรการที่ควรดำเนินการเพิ่มเติมแก้ไขปัญหา เตรียมความพร้อม เมื่อต้องเปิดเสรีภาคการค้าบริการด้านการศึกษา และการเป็นตลาดเดียวกันทั่วอาเซียนในอีก 5 ปี ข้างหน้าด้วยมาตรการ อาทิ ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยให้มีระบบวัดผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ การส่งเสริมการผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ ภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน การวิจัยด้านอาเซียน การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษา สนับสนุนการถ่ายโอนหน่วยกิต ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบพร้อมกับการส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาไทยได้แสดงความสามารถในเวทีระดับนานาชาติ โดยเฉพาะในเวทีอาเซียน เป็นต้น การเตรียมตัวเองให้พร้อม สร้างเยาวชนที่มีความสามารถ เพื่อรับกับสังคมพหุวัฒนธรรมให้ได้ จึงจะเป็นทางออกสำหรับการพัฒนาประเทศ การอยู่ร่วมกับคนในภูมิภาคอาเซียนได้อย่างเท่าเทียมและมั่งคั่งไปพร้อมกันได้ (ประชาชาติธุรกิจ, 2553)

พันธ์ศักดิ์ พลสารัมย์ (2555) การปฏิรูปการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา: การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งมีผลต่อการเรียนการสอนอย่างมาก มีความมุ่งหมายและหลักการคือ “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและสติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ซึ่งนับเป็นการศึกษาพัฒนาคนในทุกด้าน ผู้รับการศึกษาจึงจะเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข นอกจากนี้ยังได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้คือ “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มีกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายตลอดจนจัดเนื้อหาสาระและ กิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจแนวทางในการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิธีการเรียนการสอนที่พบมากที่สุดจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ได้แก่ การสอนที่เน้นการเรียนรู้จากเพื่อนร่วมชั้น รองลงมาได้แก่ การสอนที่เน้นการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ นอกจากนี้ การสอนในลักษณะอื่น ๆ ได้แก่ การสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบผสมผสานการสอนที่เน้นการเรียนรู้จากครู และการสอนที่เน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติ

สภาพการจัดการเรียนการสอนของไทย การบริหารการจัดการการศึกษาไทยที่ผ่านมา รัฐผูกขาดการจัดการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ยังไม่มีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงรวมทั้งกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและขั้นตอนต่าง ๆ ของทางราชการไม่เอื้อให้การบริหารการตัดสินใจเป็นไปได้อย่างฉับไว สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนคือการขาดความร่วมมือของสังคม การขาดเอกภาพเชิงนโยบายมีหลายหน่วยงานรับผิดชอบทำให้ยากต่อการวางแผนและการบริหารการศึกษาให้มุ่งไปยังจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้ การขาดการประสานงานที่ดี ความไม่คล่องตัวด้านการบริหาร และจากปัญหาของการบริหารสถาบันอุดมศึกษาภายใต้กรอบระเบียบของทางราชการ

สภาพการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีตามสาขาวิชาต่าง ๆ จากการศึกษาพบว่า สถาบันอุดมศึกษาของไทยมีสภาพการจัดการเรียนการสอนตามสาขาวิชาต่าง ๆ ดังนี้

1) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี วิธีการสอนของอาจารย์ใช้การบรรยายเป็นส่วนใหญ่ สื่อการสอนที่ใช้ส่วนมาก ได้แก่ ซอล์กและกระดานดำ หนังสือและตำรา สำหรับการค้นคว้าเพิ่มเติมยังไม่เพียงพอ

2) สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวนนักศึกษาต่อห้องเรียนมากเกินไป ผู้เรียนมีพื้นฐานหรือความรู้เดิมยังไม่เพียงพอ วิธีการสอนของอาจารย์ส่วนมากใช้การบรรยาย นอกจากนี้ มีการอภิปรายซักถาม การสัมมนา การศึกษาภาคสนาม และการเชิญวิทยากรมาบรรยาย ตำราส่งเสริมการเรียนยังไม่เพียงพอ

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี จากสภาพการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของประเทศไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤติซึ่งจะต้องเร่งแก้ไข หรือดำเนินการปฏิรูปการเรียนการสอนและการเรียนรู้อย่างเร่งด่วน ได้แก่ (พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย, 2555)

1. ด้านผู้สอน พบปัญหาเช่น ผู้สอนมักมีการสอนแบบบรรยาย วิธีการสอนใช้ การถ่ายทอดความรู้ไม่ถ่ายทอดความคิดเป็น ทำเป็น มุ่งเน้นการท่องจำ ไม่สามารถปลูกฝัง การรักที่จะเรียนรู้ เน้นภาคทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติ ขาดทักษะและเทคนิคในการผลิตและใช้อุปกรณ์การสอน ขาดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความเป็นจริง การเรียนการสอนเน้นด้านปริมาณมากกว่า

คุณภาพในเชิงจริยธรรม การใช้วิธีสอนเป็นกลุ่มใหญ่เป็นวิธีที่ทำให้ครูและศิษย์ไม่ค่อยมีความใกล้ชิดกัน เป็นต้น

2. ด้านผู้เรียน บุคลิกภาพของบัณฑิตยังบกพร่องในด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ความอดุสาหะ ความอดทน และความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังพบว่าบัณฑิตในระดับปริญญาตรีขึ้นไปขาดทักษะและประสบการณ์ในการค้นคว้าวิจัย ขาดทักษะในการเขียนเรียงความ ภาษาไทย และไม่สามารถสื่อสารข้อความให้เข้าใจโดยใช้ภาษาอังกฤษได้

3. ด้านหลักสูตร พบปัญหาเช่น ยังไม่มีการบูรณาการหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ สมบูรณ์ ในสาขาวิชาที่เรียนแต่สอนให้ผู้เรียนเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา หลักสูตรการเรียนการสอน ลอกเลียนมาจากตะวันตกมากเกินไป วิชาที่มีลักษณะเป็นวิชาเดี่ยว มักเน้นความเป็นวิชาการเฉพาะ สาขาวิชานั้น มากกว่า จะเน้นลักษณะบูรณาการตามเป้าหมายวิชาพื้นฐานอย่างจริง

4. ด้านวัสดุอุปกรณ์ พบปัญหาได้แก่ ห้องสมุดไม่ทันสมัย ไม่สามารถที่จะเป็นคลังแห่ง ความรู้ที่เพียงพอที่คณาจารย์จะหาความรู้เพิ่มได้ ตำราอันเป็นสื่อการสอนหลักในปัจจุบันจำนวนมาก มีคุณภาพต่ำ ขาดวัสดุการฝึก อุปกรณ์การศึกษาที่เหมาะสมจำเป็นและทันสมัยเป็นคลังแห่งความรู้ที่ เพียงพอที่คณาจารย์จะหาความรู้เพิ่มได้ ตำราอันเป็นสื่อการสอนหลักใน

5. ด้านการจัดการ พบปัญหาได้แก่ การประเมินการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ไม่สามารถทำได้เต็มที่ เนื่องจากหลักการของแต่ละมหาวิทยาลัย ถือความเป็นอิสระและเสรีภาพ ทางวิชาการ การลงทุนการวิจัยของรัฐน้อย ทำให้องค์ความรู้น้อย มีผลกระทบต่อคุณภาพของอาจารย์ ทำให้ไม่สามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้ รัฐผูกขาดการจัดการศึกษาเสียเองเป็นส่วนใหญ่ ปัญหาของการบริหารสถาบันอุดมศึกษาภายใต้กรอบระเบียบของทางราชการ ทำให้เกิดความไม่คล่องตัว การระดมทุนเพื่อการจัดการศึกษา ยังทำได้ไม่มากเท่าที่ควร โดยส่วนใหญ่เป็นแหล่ง เงินจากรัฐ สำหรับการลงทุนทางการศึกษาของภาคเอกชนทั้งการจัดการศึกษาของเอกชนและ การมีส่วนร่วมของสถานประกอบการในการฝึกอาชีพยังมีไม่มากเช่นกัน ระบบการศึกษาของไทยใน ภาพรวมยังขาดการเรียนรู้นิวใหม่ ขาดการวิจัยและพัฒนาด้วยตัวเอง

การพัฒนาการเรียนและการสอนโดยประยุกต์วิธีการสอนแบบต่าง ๆ

มหาวิทยาลัยต่าง ๆ พยายามที่จะคิดกลไกวิธีการ เพื่อปรับเปลี่ยนการสอนให้ทันสมัย มีนวัตกรรมตลอดจนการดำเนินงานที่ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ได้แก่

การเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและทางไกล (flexible and distance learning) มหาวิทยาลัย ลอนบอโร (Loughborough University) ในสหราชอาณาจักรได้พัฒนารูปแบบของการเรียนรู้ที่

ยืดหยุ่น หลากหลาย และสนองความต้องการของปัจเจกบุคคล สามารถจะเรียนที่ใดหรือใช้เวลามากน้อยเท่าใดตามความเหมาะสมของผู้เรียนได้

การสอนเพื่อส่งเสริมการแก้ปัญหา วิธีการสอนเพื่อการแก้ปัญหามีหลากหลาย ผู้สอนจะต้องพิจารณาหน่วยการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดทำ งานร่วมกัน และแก้ปัญหาจากปัญหาที่ผู้เรียนอาจจะตั้งขึ้นมาเอง หรือจากกรณีที่ผู้สอนนำเสนอไว้ก็ได้ ตัวอย่างการสอนในลักษณะนี้ เช่น การแก้ปัญหาเป็นคู่ (thinking aloud pair problem solving หรือ APPS) การเขียนเค้าโครงปัญหา (Problem Sketches) การวิเคราะห์กรณีสั้นๆ (Student – Generated Mini Case)

กลยุทธ์ที่ 1 เกี่ยวกับผู้เรียน ควรมีการดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนเกิดลักษณะดังต่อไปนี้คือการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางหรือการที่ผู้เรียนเป็นสำคัญโดยที่อาจารย์ผู้สอนต้องคำนึงถึงคุณค่าผู้เรียนจะได้รับเป็นหลักและเอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียนให้มากที่สุด, มีการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการเรียนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างต่อเนื่องโดยเตรียมผู้เรียนมาตั้งแต่ระดับชั้นประถมและมัธยมศึกษาก่อนที่จะเข้าสู่ระดับปริญญาตรี, กำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์เพื่อนำ ไปสู่เป้าหมายการผลิตที่, ชัดเจนและมีคุณภาพเหมือนกับประเทศออสเตรเลีย, การปลูกฝังและพัฒนาทักษะทั้งทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ด้านภาษาและด้านการสื่อสาร (Communication) ให้กับผู้เรียนทั้งในด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และด้านเครือข่าย, การปลูกฝังและพัฒนาทักษะเรื่องใบประกอบวิชาชีพครู สำนักงานควบคุมมาตรฐานคุณภาพกลางเพื่อดูแลคุณภาพ การเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา

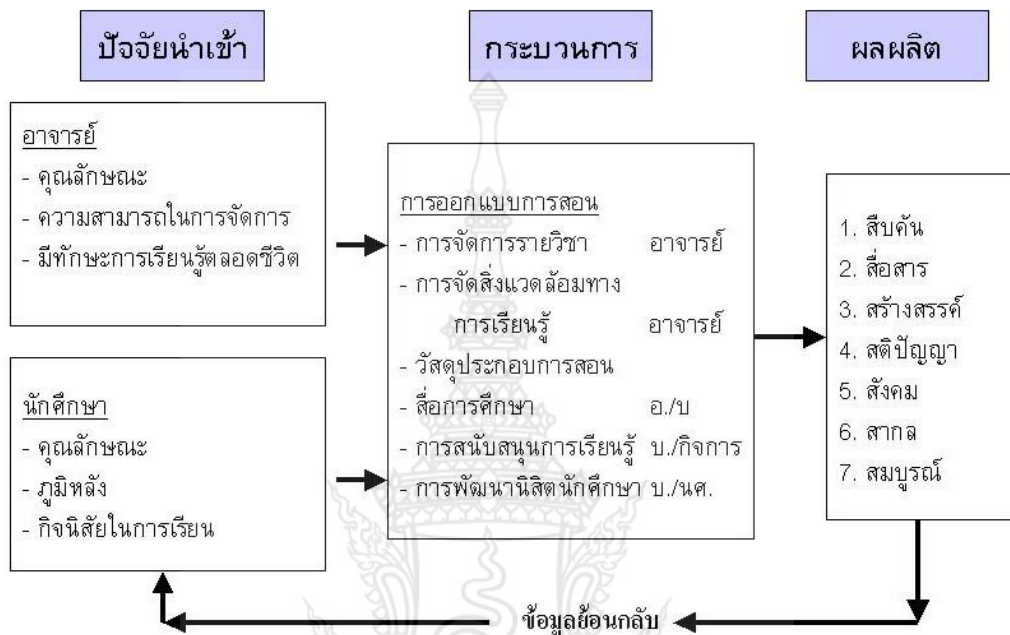
กลยุทธ์ที่ 5 เกี่ยวกับผู้บริหาร ผู้บริหารควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์เกี่ยวกับเรียนการสอนที่ชัดเจน มีนโยบายในการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา ตลอดจนการพัฒนาการเรียนการสอน มีการวางแผนในการจัดการศึกษาโดยการกำหนดทิศทางการศึกษาอย่างชัดเจน ตลอดจนมีการวางแผนประสานงานอย่างต่อเนื่องในการจัดการศึกษาได้แก่ แผนการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน และความสอดคล้องของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ มีการร่วมมือในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียน ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา มีโครงการพัฒนาทักษะทางการบริหารของผู้บริหารอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ รวมทั้งการพัฒนาทักษะ ความรู้ความเข้าใจทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) นอกจากนี้ในส่วนของการบริหารจัดการควรเน้นที่คุณภาพของการศึกษามากกว่าเชิงปริมาณและมีการจัดงบประมาณเพื่อใช้พัฒนาการเรียนการสอนอย่างจริงจัง

กลยุทธ์ที่ 6 เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ และการจัดการ ควรเน้นการผลิตบัณฑิตและการจัดการเรียนการสอนในเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ โดยมีระบบการประกันและการตรวจสอบคุณภาพ, จัดหาและบริการ สื่อวัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ และ

เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน หรือการพัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ได้แก่ การร่วมมือกับภาคธุรกิจ เอกชน องค์กร หรือหน่วยงานอื่น ๆ ในการร่วมมือกันจัด การศึกษา และการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดตั้งเครือข่ายทางการศึกษา ได้แก่ เครือข่ายระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งใน และต่างประเทศ การจัดศูนย์กลางเครือข่ายบนอินเทอร์เน็ต เพื่อแลกเปลี่ยนข้อความรู้และข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน และมีการประสานงานทุกระดับในสถาบันตั้งแต่ระดับนโยบายของมหาวิทยาลัย ระดับคณะศูนย์และภาควิชา ตลอดจนจนถึงการนำ เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) มีกลวิธีการเรียนการสอนข้างต้น มีปัจจัยหลัก (key elements) ที่ต้องคำนึงถึง ได้แก่

1. แต่ละภาควิชาต้องมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับมหาวิทยาลัย บุคลากรจะต้องยอมรับและจะต้องครอบคลุมไปถึงหลักสูตรที่เปิดสอน
2. ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงการออกแบบและการเสนอโปรแกรมสร้างโปรแกรมใหม่ๆ และมีกลไกที่พัฒนาโปรแกรมบางโปรแกรม
3. สร้างวิธีสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาและผู้เรียน บูรณาการวิธีสอนและวิธีวัดผลและส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. ประกันได้ว่า กระบวนการวัดและประเมินผลเหมาะสม สะท้อนวิธีการเรียนและการสอน และบอกประโยชน์แก่ผู้เรียนได้ชัดเจนจากผู้สอนและผู้ตรวจสอบภายนอก
5. ประกันได้ว่า มีพันธภาวะ (Commitment) ในเรื่องการพัฒนาคนหรือการถ่ายโยงทักษะและสาระการสอน วิธีการสอน การเรียนและการประเมินผลสามารถสะท้อนภาพเหล่านี้ได้ประกันได้ว่า นิสิตนักศึกษา (Information Technology หรือ IT)
6. จัดหาทรัพยากรที่เหมาะสมให้ห้องสมุด เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) และบริการช่วยเหลือด้านบริการช่วยเหลือด้านวิชาการ (academic support services)
7. ส่งเสริมการปรับปรุงบุคลากรอย่างต่อเนื่องและการพัฒนาโปรแกรมที่เพิ่มพูนและขยายขอบเขตการพัฒนาทักษะสำหรับที่มีหน้าที่สอนทุกคน
8. ส่งเสริมการเผยแพร่การสอนที่ดี
9. ให้โอกาสเลื่อนระดับหรือมีความก้าวหน้าขึ้น ตามที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดกฎเกณฑ์ไว้
10. ประกันได้ว่า มีกระบวนการประกันคุณภาพด้านการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้พัฒนาการเรียนการสอนตามนโยบาย กลวิธีในการพัฒนาการเรียนและการสอนจะต้องทำ ทุกระดับ คือ ระดับนโยบาย ระดับศูนย์พัฒนาการสอนและการเรียนของมหาวิทยาลัย ระดับคณะ และระดับภาควิชา

รูปแบบของการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

แหล่งที่มา: วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543

หมายเหตุ ผู้รับผิดชอบคือ อ=อาจารย์ บ=ผู้บริหาร นศ=ตัวนักศึกษา

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543 อ้างถึงใน พันธุ์ศักดิ์ พลสารรัมย์, 2555)

ศูนย์พัฒนาการสอน การพัฒนาการสอนจะสำเร็จได้ต่อเมื่อได้มีการส่งเสริมสนับสนุนแหล่งความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอน ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนมาทำงานและมีผู้รับผิดชอบด้านต่าง ๆ โดยมีภาระงานดังนี้ การให้การปรึกษาด้านการสอน หน่วยนี้ควรมีผู้ที่ประสบความสำเร็จในการสอน ผู้ที่สอนดีเป็นที่ประจักษ์ในศาสตร์สาขาวิชามาประจำ เพื่อให้อาจารย์เข้ารับการปรึกษาเรื่องการวางแผนการสอน การใช้กระบวนการสอนแบบต่าง ๆ การออกแบบการสอน และการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้ทำงานร่วมกัน ฝึกทักษะการคิด การแสดงความคิดและพัฒนาในด้านอื่น ๆ การให้บริการตัวอย่างเอกสาร และวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ที่อาจารย์รวบรวมมาจากหนังสือ ตำรา เครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือจากเอกสารที่คณาจารย์ได้ทำขึ้น ให้บริการอบรม วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อคณาจารย์ จะได้รับหลักการของการสอนระดับอุดมศึกษาอย่างถูกต้อง การให้รางวัลการสอน แต่เดี๋ยวก่อนควรมีการมอบรางวัลเพื่อเป็นขวัญกำลังใจ เป็นการกระตุ้นทำให้เกิดการพัฒนาการสอนที่มีจุดมุ่งหมายและกระบวนการที่ชัดเจน เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับคณาจารย์ ทำงานร่วมกับภาควิชา ใน

การออกแบบการสอน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้อาจารย์ทั้งภาควิชาได้พัฒนาการสอนพร้อมกันโดยได้ผู้เชี่ยวชาญจากศูนย์พัฒนาการสอนทำ โครงการร่วมกัน การรับตรวจข้อสอบให้ เพื่อลดเวลาทำงานของอาจารย์ลงในเรื่องของการตรวจ การคิดคะแนน และการตัดเกรด ติดตามการสอนของอาจารย์ ตลอดจนการประกันคุณภาพด้านการสอนตามที่สถาบันได้เห็นชอบให้ดำเนินการ และอาจารย์ก็ได้รับทราบกฎเกณฑ์และวิธีการของการประกันคุณภาพเสรี ติดตามการสอนของอาจารย์ ตลอดจนการประกันคุณภาพด้านการสอนตามที่สถาบันได้เห็นชอบให้ดำเนินการ และอาจารย์ก็ได้รับทราบกฎเกณฑ์และวิธีการของการประกันคุณภาพเรียบร้อยแล้ว หน่วยงานนี้จึงเป็นการตรวจสอบภายในของสถาบันที่จะติดตามคุณภาพการสอนของอาจารย์ มีศูนย์ผลิตสื่อ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของมหาวิทยาลัยที่ได้มาตรฐาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อรรวรรณ สีสวานิช (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

ความพร้อมของนักศึกษา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อระดับความรู้ของคณะสังคมศาสตร์ก่อน มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความรู้ของนักศึกษาของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของอาเซียน

กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ระดับชั้นปริญญาตรีปีที่ 2 และ 3 ที่เรียนที่รังสิต จำนวน 63 คน โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงมีอายุ โดยเฉลี่ย 20 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพฯ กลุ่มตัวอย่างที่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องข้อมูลทั่วไป ที่สื่อได้นำเสนอต่อสาธารณะอยู่สม่ำเสมอในทางกลับกัน กลุ่มตัวอย่างที่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิงลึกของการเคลื่อนย้ายแรงงานและข้อตกลงที่อาเซียนได้จัดทำขึ้น เพื่อเตรียมสำหรับเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีใน ปี พ.ศ. 2558 ได้ถูกต้องนัก

ค่าเฉลี่ยรวมในการเตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน คือ ด้านความเปลี่ยนแปลงของระบบงาน ด้านเวลาทำงาน ด้านรายได้และด้านความหลากหลายของแรงงานที่จะอพยพเข้าประเทศ ทักษะที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางคือ ด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต

ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในระดับอาเซียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลง เพื่อเตรียมตัวของนักศึกษาอย่างชัดเจนและจริงจัง เพื่อนักศึกษาที่จะก้าวมาเป็นผู้นำของสังคมในอนาคต ได้มีความพร้อมรับเป็นผลดีและเป็นผลเสียที่จะเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

สรุปงานวิจัยการเตรียมความพร้อมนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลง เพื่อเตรียมตัวของนักศึกษาอย่างชัดเจนและจริงจัง เพื่อนักศึกษาที่จะก้าวมาเป็นผู้นำของสังคมในอนาคต

โครงการบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาศักยภาพบัณฑิตสู่ประชาคมอาเซียน

การประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนในปี พ.ศ. 2546 ได้มีมติร่วมกันในการทำแผนแม่บทเพื่อรวมตัวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือ ASEAN Economic Community (AEC) Blueprint ซึ่งจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2558 โดยแผนแม่บทดังกล่าวมีเป้าหมาย ให้ประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียนเป็นฐานการตลาดและการผลิตร่วมกัน (Single Market & Single Production Base) เพื่อเปิด โอกาสให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานฝีมือได้อย่างเสรี เช่น การเปิดเสรีการค้าการเกษตร ประมง ไม้ ยาง สิ่งทอ ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศ สุขภาพ การบิน การท่องเที่ยวและบริการ ในส่วนของการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี (Free Flow of Professionals) จะเปิดเสรีสำหรับตลาดแรงงาน เริ่มที่ 7 อาชีพ คือ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม การสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และนักบัญชี ซึ่งจะเริ่มใช้ในปี 2558 และจากผลการสำรวจในปี พ.ศ. 2553 ของกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานพบว่า ประชากรในวัยเรียนของไทยทราบข้อมูลเรื่องนี้ประมาณ 0.55 % ซึ่งถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับความตื่นตัวเกี่ยวกับเรื่องการเตรียมความพร้อมของประชาชนของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน เพราะประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนต่างเร่งพัฒนาศักยภาพของประชาชนภายในประเทศเพื่อแข่งขันกับประเทศสมาชิกอื่นๆ ซึ่งในอนาคตอันใกล้นี้ การแข่งขันในตลาดแรงงานจะรุนแรงมากขึ้น เพราะนักศึกษาจะต้องแข่งกับคนทั้งอาเซียนรวมตัวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนของไทยจะต้องมีการตื่นตัวและเร่งเสริมสร้างศักยภาพให้กับนักศึกษากระตุ้นให้นักศึกษาตื่นตัวและเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อให้สามารถแข่งขันกับแรงงานอื่นๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนได้

สรุปว่าสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนของไทยจะต้องมีการตื่นตัวและเร่งเสริมสร้างศักยภาพให้กับนักศึกษากระตุ้นให้นักศึกษาตื่นตัวและเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อให้สามารถแข่งขันกับแรงงานอื่นๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนได้ ในกลุ่มประชาคมอาเซียนต่างเร่งพัฒนาศักยภาพของประชาชนภายในประเทศเพื่อแข่งขันกับประเทศสมาชิกอื่นๆ ซึ่งในอนาคตการแข่งขันในตลาดแรงงานจะรุนแรงมากขึ้น เพราะนักศึกษาจะต้องแข่งกับคนทั้งอาเซียนการรวมตัวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมไทย

เป็รื่อง กิจรต์นักร (2554) ได้ศึกษาการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations: ASEAN) หรือ “อาเซียน” เป็นองค์การทางภูมิรัฐศาสตร์และองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีสมาชิก 10 ประเทศ คือ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ มาเลเซีย ราชอาณาจักรไทย เนการา บรูไนดารุสซาลาม สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า และราชอาณาจักรกัมพูชา

ในปี พ.ศ.2550 ผู้นำอาเซียนทั้ง 10 ประเทศกัมพูชา ได้ลงนามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียนฉบับที่ 2 เพื่อประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียน หรือ ASEAN Community โดยสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมืออย่างรอบด้าน ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ด้านการเมือง เศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม

ที่ประชุมสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 46 ได้เห็นชอบแผนยุทธศาสตร์ 9 ประการ เพื่อแสดงเจตนารมณ์ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภายในปี พ.ศ.2558

1. การสร้างความตระหนักรู้ของประชากรในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
2. การแลกเปลี่ยนครูและนักเรียน
3. ความร่วมมือในการพัฒนาภาษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง
4. การส่งเสริมเทคโนโลยีทางการศึกษาของกลุ่มประเทศอาเซียน
5. การส่งเสริมความเป็นเลิศของบุคลากรประเทศภาคีในกลุ่มอาเซียน เพื่อการแลกเปลี่ยนช่วยเหลือกันในการพัฒนาศักยภาพของประชาคมอาเซียน ให้สามารถแข่งขันกับประชาคมโลกต่อไปได้
6. การธำรงรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นของประชากรในแต่ละภูมิภาค โดยเฉพาะการดูแลภาษาแม่ของแต่ละประเทศ ให้มีความเข้มแข็ง ถึงแม้ว่าจะใช้ภาษาอังกฤษก็ตาม

7. การเชื่อมโยงด้านวัฒนธรรมของแต่ละประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน
8. การร่วมมือแลกเปลี่ยนนักเรียนนักศึกษาในแต่ละระดับ
9. การเชื่อมโยงการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนและรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือได้ในทุก 2 ปี

สรุปได้ว่าที่ประชุมสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 46 ได้เห็นชอบแผนยุทธศาสตร์ 9 ประการ เพื่อแสดงเจตนารมณ์ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภายในปี พ.ศ.2558 ไว้ดังนี้ 1) การสร้างความตระหนักรู้ของประชากรในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน 2) การแลกเปลี่ยนครูและนักเรียน 3) ความร่วมมือในการพัฒนาภาษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง 4) การส่งเสริมเทคโนโลยีทางการศึกษาของกลุ่มประเทศอาเซียน 5) การส่งเสริมความเป็นเลิศของบุคลากรประเทศภาคีในกลุ่มอาเซียน เพื่อการแลกเปลี่ยนช่วยเหลือกันในการพัฒนาศักยภาพของประชาคมอาเซียน 6) การธำรงรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นของประชากรในแต่ละภูมิภาค โดยเฉพาะการดูแลภาษาแม่ของแต่ละประเทศ ให้มีความเข้มแข็ง ถึงแม้ว่าจะใช้ภาษาอังกฤษก็ตาม 7) การเชื่อมโยงด้านวัฒนธรรมของแต่ละประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน 8) การร่วมมือแลกเปลี่ยนนักเรียนนักศึกษาในแต่ละระดับ และ 9) การเชื่อมโยงการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนและรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือได้ในทุก 2 ปี

แพรวภัทร ยอดแก้ว (2554) โปรแกรมสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ประเทศไทยในฐานะประเทศผู้ริเริ่มและผลักดันให้เกิดเป็นประชาคมอาเซียน ต้องมีการเตรียมความพร้อมและการพัฒนาประชาชนในประเทศให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี 2558 ซึ่งการเตรียมพร้อมควรจะเริ่มต้นจากการพัฒนา “ทุนมนุษย์” โดยการพัฒนาศักยภาพคน นั่นคือ ประชาชนในประเทศหรือพลเมืองอาเซียน โดยการสร้างความตระหนักรู้ให้กับทุกภาคส่วนในสังคม โดยเฉพาะเยาวชน ให้ตระหนักถึงความเป็นพลเมืองอาเซียน มีทัศนคติที่ดีและมีพฤติกรรมความเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพของพลเมืองอาเซียน เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและภูมิภาค เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์และการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

สรุปว่าการพัฒนาศักยภาพคน นั่นคือ ประชาชนในประเทศหรือพลเมืองอาเซียน โดยการสร้างความตระหนักรู้ให้กับทุกภาคส่วนในสังคม โดยเฉพาะเยาวชน ให้ตระหนักถึงความเป็นพลเมืองอาเซียน มีทัศนคติที่ดีและมีพฤติกรรมความเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ส่งเสริมและสนับสนุน

การพัฒนาคุณภาพของพลเมืองอาเซียน เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและภูมิภาค เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์และการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

พระราชรัตนาลงกรณ์ (2554) ทิศทางของการจัดเตรียมองค์ความรู้เพื่อการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย

การที่เราจะก้าวเข้าไปสู่การเป็นหนึ่งในประชาคมอาเซียนได้อย่างภาคภูมิใจนั้นจะต้องเปิดใจให้กว้างและจะต้องเตรียมการเพื่อให้พร้อมสำหรับการรองรับ คือการต้อนรับผู้ที่เข้ามาสู่บ้านเราในฐานะที่เป็นแขก และการก้าวออกไปเพื่อเยี่ยมเยียนหรือสร้างความเข้าใจกับคนอื่นในฐานะที่เราเองเป็นแขกของเขา ซึ่งการก้าวเข้าไปสู่ประชาคมอาเซียนนั้นถือว่าเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เหตุผลเพราะโลกมันได้แคบลงกว่าที่เราคิดไว้การที่เราเคยคิดแต่เดิมว่าไม่เป็นไรเราอยู่เพียงลำพังก็ได้ไม่มีใครว่าเราไม่มีใครรู้จักเราเราก็อยู่ได้แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันเมื่อโลกมันแคบลงๆ แล้วเราจะคิดอยู่แต่กับความคิดเดิมเช่นนั้นไม่ได้เพราะแม้เราจะไม่ก้าวออกไปหาคนอื่น แต่รู้ไหมว่าคนอื่นเข้ามาหาเราเองเสมือนหนึ่งในเรื่องของประชาคมอาเซียนที่เกิดขึ้นเพราะต้องการที่จะกระชับความสัมพันธ์ของคนในภูมิภาคให้มีความใกล้ชิดกันมากขึ้น กล่าวคือเป็นการเปิดโอกาสให้คนในประชาคมอาเซียนได้รู้จักกันและเรียนรู้กันมากขึ้น โดยที่แก่นหรือแกนของการเรียนรู้จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าหากว่าเราไม่มีการศึกษาและการวิจัยที่จะสามารถเข้ามาสร้างความรู้และความเข้าใจของคนในประชาคมอาเซียนได้ ดังนั้นการศึกษาและการวิจัยจึงถือว่าเป็นหัวใจหลักของการเป็นประชาคมอาเซียน

สรุปได้ว่า ประชาคมอาเซียนที่เกิดขึ้นเพราะต้องการที่จะกระชับความสัมพันธ์ของคนในภูมิภาคให้มีความใกล้ชิดกันมากขึ้น กล่าวคือเป็นการเปิดโอกาสให้คนในประชาคมอาเซียนได้รู้จักกันและเรียนรู้กันมากขึ้น

นพดล สุตันตวิญชัยกุล (2554) การศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทยเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การศึกษาคือความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทยเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น สืบเนื่องมาจากการดำเนินงานด้านการส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายด้านการเงินและเศรษฐกิจมหภาค การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม การพัฒนาความร่วมมือด้านการเกษตร พลังงาน การท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ฯลฯ โดยการยกระดับการศึกษาใน 7 สาขา คือ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม การสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และนักบัญชี เพื่อการสร้างมาตรฐานด้านแรงงานฝีมือให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศ

สมาชิกอาเซียนได้ง่ายยิ่งขึ้นในปี พ.ศ.2558 ประเทศไทยโดยกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ผลิตแรงงานที่เป็นนักวิชาชีพหรือแรงงาน ผู้เชี่ยวชาญตามที่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกำหนด แต่ในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยได้เน้นไปที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยกำหนดวัตถุประสงค์ เฉพาะด้านที่ เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งของรัฐและของเอกชนในด้านการจัดการหลักสูตรการเรียนการสอน การวิเคราะห์นโยบายและแผนกลยุทธ์ และการรวบรวมข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ในการศึกษาวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการแสวงหาคำตอบด้วย

วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากประชากรที่เป็นสถานศึกษา อาชีวศึกษาทั้งหมด 839 แห่ง โดยสุ่มตัวอย่างมา 300 ตัวอย่าง และคัดเลือกที่สมบูรณ์ได้ 249 ตัวอย่าง จึงสามารถให้ความเชื่อมั่นได้ร้อยละ 95 หรืออาจเกิดความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกินร้อยละ 5 เท่านั้น

ผลการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา อาชีวศึกษาไทย ด้านการจัดการหลักสูตรการเรียนการสอนจาก 3 ระดับ คือ มาก น้อย ไม่พร้อมหรือไม่เปิดสอนนั้น ส่วนใหญ่ในด้านหลักสูตรต่างๆ จะอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช .) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จะอยู่ในระดับมาก หรือในส่วนของความพร้อมในด้านการกำหนดนโยบายและแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทย ในการเตรียมความพร้อมการผลิตช่างฝีมือส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะสถานศึกษาอาชีวศึกษาของไทยมีนโยบายที่เน้นไปในการผลิตช่างฝีมือหรือแรงงานฝีมือ (Skilled Labor) ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2550 เป็นต้นมา จึงทำให้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เน้นแรงงานระดับชำนาญการ (Specialist) ซึ่งผลิตโดยสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยเท่านั้น ด้วยเหตุ ผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอว่าควรเพิ่มคุณภาพของแรงงานฝีมือด้วยการสนับสนุนอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และห้องปฏิบัติการให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้นในทุกสถานศึกษาอาชีวศึกษา ควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพครู -อาจารย์ในด้านการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ด้านการใช้ ICT ด้านการค้นคว้าหาความรู้จาก Internet และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์กับบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้มากยิ่งขึ้น ส่วนการวิจัยเรื่องต่อไปควรให้มีการวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับความพร้อมของมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่เป็นผู้ผลิตแรงงานชำนาญการ (Specialist) ตามที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต้องการให้ทันในปี พ.ศ. 2558

สรุปว่า ควรเพิ่มคุณภาพของแรงงานฝีมือด้วยการสนับสนุนอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และห้องปฏิบัติการให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้นในทุกสถานศึกษาอาชีวศึกษา ควบคู่กับ การพัฒนาคุณภาพครู -อาจารย์ในด้านการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ด้านการใช้ ICT ด้านการค้นคว้า หาความรู้จาก Internet

และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์กับบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้มากยิ่งขึ้น

จรงัก พลาศัย (2554) การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ผ่านกลไกการพัฒนามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชชนครินทร์

การจัดการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งในระบบที่เป็นทางการ,ไม่เป็นทางการ และการศึกษาตามอัธยาศัย ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบและความแตกต่างเชิงวัฒนธรรม ก่อให้เกิดปัญหาทั้งในด้านนโยบายและการเปลี่ยนแปลงนโยบายการจัดการศึกษาท้องถิ่นในแนวโน้มทิศทางการบูรณาการทางสังคมและวัฒนธรรม ปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา ปัญหาด้านการใช้ภาษาในการเรียน และปัญหาด้านบุคลากรทางการศึกษา สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจในการดำเนินงานตามมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สำคัญ คือ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ บทความฉบับนี้ มุ่งนำเสนอการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผ่านกลไกการพัฒนามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชชนครินทร์ที่สำคัญ คือ 1) การพัฒนาระบบการเรียนการสอนที่สนองตอบความต้องการของชุมชนท้องถิ่น 2) การบริการวิชาการและการสร้างอาชีพในท้องถิ่น 3) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม 4) การพัฒนาการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน แก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น 5) การทำข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยสู่สากล 6) การพัฒนาด้านกายภาพและ 7) การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึง การสนองตอบความต้องการในท้องถิ่นเป็นสำคัญ

การจัดการศึกษาท้องถิ่นในแนวโน้มทิศทางการบูรณาการทางสังคมและวัฒนธรรม ปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา ปัญหาด้านการใช้ภาษาในการเรียน และปัญหาด้านบุคลากรทางการศึกษา สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจในการดำเนินงานตามมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สำคัญคือ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการอุดมศึกษา และมาตรฐาน ด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้

สรุปว่าการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผ่านกลไกการพัฒนามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชชนครินทร์ที่สำคัญ คือ 1) การพัฒนาระบบการเรียน การสอนที่สนองตอบความต้องการของชุมชนท้องถิ่น 2) การบริการวิชาการและการสร้างอาชีพ

ในท้องถิ่น 3) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม 4) การพัฒนาการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน แก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น 5) การทำข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยสู่สากล 6) การพัฒนาด้านกายภาพ และ 7) การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงการสนองตอบความต้องการในท้องถิ่นเป็นสำคัญ

งานวิจัยต่างประเทศ

ทอมสันและจูลนี เทียนไทย (2551) ได้ศึกษาเรื่อง Attitudes and Awareness toward ASEAN: Findings of a Ten Nation Survey ของ ASEAN Foundation

จากการศึกษาเรื่อง Attitudes and Awareness toward ASEAN: Findings of a Ten Nation Survey ของ ASEAN Foundation (มูลนิธิอาเซียน) เมื่อปีพ.ศ.2551 โดยนักวิจัยหลักสองท่านได้แก่ Dr. Eric C. Thompson จากมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ และ ผศ.ดร.จูลนี เทียนไทย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สัมภาษณ์ศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งสิบประเทศ (อาทิ มหาวิทยาลัยแห่งชาติของสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยมลายา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น) จำนวนประเทศละ 200-220 คน รวมทั้งสิ้น 2,170 คน ทำให้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจและทัศนคติต่ออาเซียนของปัญญาชนทั้งสิบประเทศโดยมีข้อค้นพบที่สำคัญด้านความเป็นพลเมืองอาเซียนในคำถามที่ว่า ตนเป็นพลเมืองอาเซียน (ASEAN Citizen) หรือไม่นั้น ร้อยละ 76.8 ของนักศึกษาอาเซียนทั้งหมดเห็นด้วยว่า ตนเป็นพลเมืองอาเซียนส่วนนักศึกษาไทย เห็นด้วยร้อยละ 67 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ (สักรินทร์, 2555, ออนไลน์) ดังนั้น แนวทางสำคัญของการสร้างสรรค์ความสำเร็จของประชาคมอาเซียน จึงควรพัฒนาความเป็นพลเมืองอาเซียนในประเทศไทย ให้มีความก้าวหน้ามาสู่อย่างมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน คือ การสร้างสรรค์คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของพลเมืองอาเซียน โดยการพัฒนาพลเมืองอาเซียนและพัฒนาพฤติกรรมกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558

สรุปว่าความรู้ความเข้าใจและทัศนคติต่ออาเซียนของปัญญาชนทั้งสิบประเทศโดยมีข้อค้นพบที่สำคัญ ด้านความเป็นพลเมืองอาเซียน (ASEAN Citizen) ร้อยละ 76.8 ของนักศึกษาอาเซียนทั้งหมดเห็นด้วยว่า ตนเป็นพลเมืองอาเซียน

แนวทางสำคัญของการสร้างสรรค์ความสำเร็จของประชาคมอาเซียน จึงควรพัฒนาความเป็นพลเมืองอาเซียนในประเทศไทย ให้มีความก้าวหน้ามาสู่อย่างมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน คือ การสร้างสรรค์คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของพลเมืองอาเซียน โดยการพัฒนาพลเมืองอาเซียนและพัฒนาพฤติกรรมกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการเปิดประชาคมอาเซียนปี พ.ศ.2558 เป็นวิจัยแบบผสม (Mixed Metrology) ระหว่างวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยคณะผู้วิจัยได้ศึกษาและทบทวนวรรณกรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้องในลักษณะการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียน เช่น ประวัติ วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียนและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง หลักการบริหารจัดการการศึกษาในเรื่องการใช้ 4 M คือ Man คน Money เงิน Materials วัสดุเครื่องมือ ทรัพยากรและ Management การจัดการ เป็นความคิดหลักในการบริหารจัดการการศึกษา

2. ปรีกษาและขอคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและหลักการบริหารจัดการการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างเครื่องมือวิจัยและกรอบแนวคิดของโครงการวิจัย โดยมีผู้เชี่ยวชาญดังนี้

1) ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ไพฑูริย์ สินลารัตน์ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องงานวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่า 30 ปี

2) ดร.ธเนศ ต่วนชะเอม ที่ปรึกษาสถาบันพัฒนานักวิจัยแห่งประเทศไทย อดีตผู้อำนวยการกองส่งเสริมและกองประสานงานวิจัยแห่งชาติ 2 สมัย อดีตนายกสมาคมนักวิจัยในพระบรมราชูปถัมภ์แห่งประเทศไทย 2 สมัย เป็นผู้เชี่ยวชาญการฝึกสอนและการฝึกอบรมเรื่องงานวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่า 30 ปี

3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา วิริยะธีรเลิศ เป็นผู้เชี่ยวชาญการฝึกสอนและจัดฝึกอบรมเรื่องงานวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่า 10 ปี

3. ประชากรที่ศึกษามี 2 ประเภทคือ

3.1 ประชากรที่เป็นเอกสาร (สิ่งที่ผู้วิจัยศึกษา) ได้แก่ หลักการหรือนโยบายต่างๆ เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและหลักการบริหารจัดการการศึกษา ซึ่งได้จากการค้นคว้าตามแหล่งสารสนเทศต่างๆ เช่น ห้องสมุดมหาวิทยาลัย วารสาร เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจากเว็บไซต์ต่างๆ

3.2 ประชากรที่เป็นบุคคล ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้างานและคณาจารย์ ผู้บริหารที่เกษียณอายุราชการไปแล้วของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร รวมทั้งสิ้น 20 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นเชิงประจักษ์มากที่สุด ซึ่งจะเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informants) โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ด้วยการเลือกจากการดำรงตำแหน่งทางการบริหารที่เกี่ยวข้องตามสายงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้ง 9 คณะ ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งอย่างน้อย 1 ปี ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ และเลือกคณาจารย์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สุ่มจากทั้ง 9 คณะ จำนวนประชากรทั้งหมด 1,197 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปเครซีและมอร์แกน โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนไว้ 5% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 285 คน จากผู้บริหาร คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถาม (Questionnaires)
2. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview form)
3. แบบประเมินรูปแบบ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัยดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสอบถามผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน

2. สร้างเครื่องมือวิจัย โดยกำหนดประเด็นคำถามตามโจทย์วิจัย วัตถุประสงค์การวิจัยและกรอบแนวคิดของการวิจัยในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) การบริหารจัดการการศึกษาที่มีความสำคัญหรือจำเป็นมากน้อยอย่างไร

2) สภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีลักษณะเป็นอย่างไร ในการบริหารจัดการการศึกษาโดยยึดหลัก 4 M คือ การบริหารคน (Man), การบริหารเงิน (Money), การบริหารทรัพยากรการวิจัย (Materials) และการจัดการ (Management)

3) ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการบริหารจัดการการศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมวงคณพระนค

4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการการศึกษาและแนวทางการบริหารจัดการการศึกษาที่มีประสิทธิภาพที่จะนำไปสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

5) รูปแบบการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมวงคณพระนคเพื่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

6) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

3. ใช้คำถาม 2 ประเภทคือ คำถามแบบปลายปิด (Close ended Questions) ซึ่งมีคำถามให้เลือกตอบและคำถามที่เป็นสเกล (Rating Scale) โดยกำหนดออกเป็นลำดับ คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด พร้อมทั้งกำหนดคะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 และคำถามปลายเปิด (Open ended Questions)

4. เมื่อได้ยกร่างเครื่องมือวิจัยเสร็จแล้ว มอบให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ของข้อคำถาม (Content Validity) คือ

1) ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ไพฑูริย์ สินดารัตน์ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องงานวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่า 30 ปี

2) ดร.ธเนศ ต่วนชะเอม ที่ปรึกษาสถาบันพัฒนานักวิจัยแห่งประเทศไทย อดีตผู้อำนวยการกองส่งเสริมและกองประสานงานวิจัยแห่งชาติ 2 สมัย อดีตนายกสมาคมนักวิจัยในพระบรมราชูปถัมภ์แห่งประเทศไทย 2 สมัย เป็นผู้เชี่ยวชาญการฝึกสอนและการฝึกอบรมเรื่องงานวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่า 30 ปี

3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา วิทย์ธีรเลิศ เป็นผู้เชี่ยวชาญการฝึกสอนและจัดฝึกอบรมเรื่องงานวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่า 10 ปี

5. นำเครื่องมือวิจัยที่ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญแล้ว มาปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวิจัยทั้ง 2 ประเภทมาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. หัวหน้าโครงการวิจัยติดต่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้อง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมวงคณพระนคโดยตรง

2. คณะผู้วิจัย ลงภาคสนามเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยอธิบายชี้แจงขั้นตอนวิธีการและแนวคิด การสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถบันทึกข้อมูลได้ตามความเป็นจริง

เป็นการฝึกผู้ช่วยนักวิจัย โดยคณะผู้วิจัยจะให้ความรู้ในเรื่องของกระบวนการ การเก็บข้อมูล และการวิจัยขั้นต้น เพื่อเป็นการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ให้กับประเทศในอนาคต ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติได้กำหนดไว้

3. คณะผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งได้มีการบันทึกเทป ถ่ายภาพประกอบและการจดบันทึกให้ครบถ้วนสมบูรณ์ ปริมาณ จำนวน 20 คน

4. คณะผู้วิจัยแจกแบบประเมิน โดยหัวหน้าโครงการวิจัยเป็นผู้ป้อนข้อคำถาม โดยมีคณะผู้วิจัยร่วมดำเนินการบันทึกเทปและจดบันทึกข้อประเมิน ทำแบบสอบถามการให้ข้อวิพากษ์จากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน แทนการประชุมกลุ่มย่อย

การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนากลุ่มย่อยหรือการให้ข้อวิพากษ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ดังนี้

1. การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งเก่า เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกันโดยใช้การสังเกตควบคู่กับการซักถามพร้อมกัน ก็ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเอกสาร หรือทำการซักถามผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อความแน่นอนว่าเหมาะสมหรือไม่

2. ตรวจสอบคณะผู้เก็บรวบรวมข้อมูล (Investigator) คือ คณะผู้วิจัยและนักศึกษา ได้ใช้เทคนิควิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่ได้กำหนดและวางแผนไว้หรือไม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มย่อย ซึ่งเป็นข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์ ปริมาณตามประเด็นปัญหาที่กำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) โดยอ่านจับใจความสำคัญแล้วจำแนกออกเป็นกลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน แล้วลดทอน จัดกลุ่ม แล้วตีความ เพื่อสร้างข้อสรุป ข้อกำหนด เป็นประเด็นของรูปแบบการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

โดยมีหลักการในการวิเคราะห์เนื้อหา หัวใจสำคัญคือ การวางระบบข้อมูลโดยการจัดประเภทของคำ และข้อความที่จะวิเคราะห์ ซึ่งการจัดประเภท (Categories) นั้น มีลักษณะดังนี้

- 1) ระบบจำแนกประเภทควรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย
- 2) ระบบจำแนกประเภทควรมีครอบคลุม คือ สามารถรองรับค่า และข้อความที่จะถูกแจกแจงได้เป็นอย่างดี มีการระบุรายละเอียด แนวคิด ตัวแปรให้ชัดเจนที่สุดเท่าที่จะทำได้
- 3) ต้องมีความเด่นชัดในตัวเอง
- 4) ไม่ควรมีความซ้ำซ้อนเหลื่อมกัน
- 5) มีการใช้หลักการเดียวกันในการจัดระบบทดลองงานวิจัย และวิเคราะห์
 - 5.1) วิเคราะห์เชิงอุปนัย (Inductive analysis) คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บส่วนย่อยๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน แล้วนำมากำหนดเป็นองค์ความรู้ใหม่ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป
 - 5.2) วิเคราะห์เชิงบริบทหรือเชิงวัฒนธรรม (Content or cultural analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพให้สอดคล้องกับกิจกรรม บริบทและวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการการศึกษา
 - 5.3) การกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้ง 2 ประเภท มากำหนดเป็นขอบเขตหรือประเด็นรูปแบบๆ แบบจำลอง เกี่ยวกับการบริหารจัดการการศึกษา โดยยึดหลักการบริหาร 4 M คือ เป็นส่วนสำคัญ เพื่อนำไปสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558
 - 5.4) นำรูปแบบๆ ที่ยกวางแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของรูปแบบการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่จะนำไปสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล
 - 5.5) คณะผู้วิจัยได้นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้เป็นรูปแบบๆ ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการนำไปใช้บริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อไป
 - 5.6) ได้รูปแบบการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเพื่อนำไปสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 จำนวน 1 รูปแบบ
 - 5.7) นำเสนอรูปแบบๆ ให้กับคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อการเตรียมความพร้อมการจัดการการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558
6. สรุปผลการวิจัยและการเขียนรายงานฉบับสมบูรณ์
7. เผยแพร่ผลงานวิจัย

การแปลผลข้อมูลทางสถิติ

การแปลผลค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคการจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปัจจัยความพร้อมในการจัดการศึกษา แนวทางการจัดการศึกษาและรูปแบบการจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คณะผู้วิจัยใช้สถิติ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 เห็นด้วยกับข้อความในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 เห็นด้วยกับข้อความในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 เห็นด้วยกับข้อความในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 เห็นด้วยกับข้อความในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 เห็นด้วยกับข้อความในระดับมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2558 เป็นวิจัยผสมระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน 2) เพื่อศึกษาความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน 3) วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน 4) เพื่อศึกษาแนวทางในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน 5) เพื่อร่างรูปแบบในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน 6) เพื่อกำหนดรูปแบบในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

คณะผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ รายงานประจำปี งานวิจัยวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ บทความและเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง และใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยผู้บริหารและคณาจารย์ในแต่ละสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการศึกษาและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้อมูลสำคัญ (key informant) จำนวน 20 คน เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) และเก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามจากผู้บริหาร คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปเครซีและมอร์แกน ที่กำหนดความคาดเคลื่อนไว้ 5% จากประชากรทั้งหมด 1,197 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 285 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นรายบุคคล โดยคณะผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้ 285 คน และสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นรายบุคคล จำนวน 20 คน แล้วนำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยวิธีการ (Triangulation) คือ ความแตกต่างของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ความแตกต่างของระยะเวลาที่ให้ข้อมูลและความแตกต่างของสถานที่ที่ให้ข้อมูล รวมทั้งตรวจสอบความไม่มีอคติของคณะผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ที่ปรากฏว่าข้อมูลมีความสอดคล้องหรือเป็นไปในลักษณะเดียวกัน ซึ่งเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือและมีความถูกต้อง จึงทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) เพื่อตอบใจทฤษฎีวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้

ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการสังเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ทั้ง 2 ส่วนแบ่งออกเป็น 7 ตอน โดยจะเรียงลำดับข้อมูลเชิงปริมาณและตามด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์หาแนวทางในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 6 ผลการร่างรูปแบบในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 7 เพื่อกำหนดรูปแบบในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

คณะผู้วิจัยได้สรุปในแต่ละตอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประชากรที่ศึกษาในเรื่องนี้ มีข้อมูลส่วนตัวที่ได้จากการวิเคราะห์ ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

คณะที่สังกัด	จำนวน	ร้อยละ
คณะเทคโนโลยีสื่อสารสากล	10	3.50
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	10	3.50
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	30	10.52
คณะศิลปศาสตร์	70	24.60
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	50	17.54
คณะบริหารธุรกิจ	73	25.62
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	12	4.21
คณะวิศวกรรมศาสตร์	20	7.01
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	10	3.50
รวม	285	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า บุคลากรคณะบริหารธุรกิจ มีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ร้อยละ 25.62 รองลงมาคือ คณะศิลปศาสตร์ ร้อยละ 24.60 และคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 3.50

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คณะผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายปิด (Close ended Questions) เพื่อวัดสภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละ สภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของคณาจารย์ในการบริหารจัดการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

ข้อที่	การบริหารจัดการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558	ความคิดเห็น			
		มีปัญหา		ไม่มีปัญหา	
		จำนวน ร้อยละ		จำนวน ร้อยละ	
1	มีนโยบายสนับสนุนการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558	122	42.81	163	57.19
2	มีการส่งเสริมบุคลากรในการเตรียมความพร้อมการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	98	34.39	187	65.61
3	มีหลักสูตรที่เอื้อต่อการเตรียมความพร้อมทั้งภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน	126	44.21	159	55.79
4	มีวัสดุอุปกรณ์ในเตรียมความพร้อมการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	156	54.74	129	45.26
5	มีอาคารสถานที่เพียงพอและมีความพร้อมความพร้อมการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	166	58.25	119	41.75
6	มีบุคลากรเพียงพอความพร้อมในการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	158	55.44	127	44.56
7	มีงบประมาณเพียงพอในการเตรียมความพร้อมในการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	165	57.89	120	42.11
8	มีกิจกรรมที่เตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	123	43.16	162	56.84

9	มีการส่งคณาจารย์ไปฝึกอบรมเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	145	50.88	140	49.12
10	จัดอบรมความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	154	54.04	131	45.96
11	มีหลักสูตรที่มีความพร้อมรองรับตรงกับความต้องการของประชาคมอาเซียน	198	69.47	87	30.53
12	นักศึกษาที่มีความพร้อมในการเตรียมตัวด้านภาษาในการเรียนการสอนด้วยภาษาอังกฤษ	121	42.46	164	57.54
13	มีเอกสารเกี่ยวกับองค์ความรู้ประชาคมอาเซียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แจกให้กับคณาจารย์และนักศึกษาอย่างทั่วถึง	109	38.25	176	61.75
14	อื่นๆ โปรดระบุ.....	-		-	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า สภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของคณาจารย์ในการบริหารจัดการ การศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 จาก ความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ลำดับที่ 1-5 โดยเรียงลำดับจากมีปัญหามากไปหาน้อย คือ

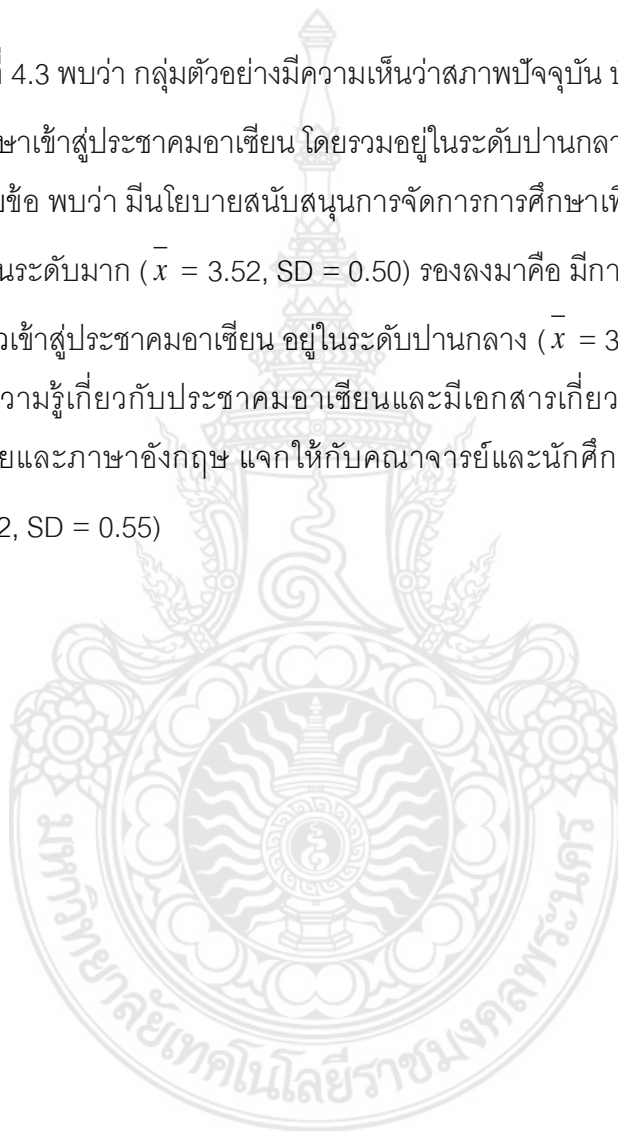
1. หลักสูตรที่มีความพร้อมรองรับตรงกับความต้องการของประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 69.47
2. อาคารสถานที่เพียงพอและมีความพร้อมความพร้อมการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 58.25
3. งบประมาณยังไม่เพียงพอในการเตรียมความพร้อมในการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 57.89
4. บุคลากรไม่เพียงพอในการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 55.44
5. วัสดุอุปกรณ์ในการเตรียมความพร้อมการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 54.74

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรค ในการจัดการ การศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ข้อที่	สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรค ในการจัดการ การศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{x}	SD	แปลความหมาย
1	มีนโยบายสนับสนุนการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558	3.52	0.50	มาก
2	มีการส่งเสริมบุคลากรในการเตรียมความพร้อม การจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.42	0.56	ปานกลาง
3	มีหลักสูตรที่เอื้อต่อการเตรียมความพร้อมทั้งภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน	3.39	0.50	ปานกลาง
4	มีวัสดุอุปกรณ์ในเตรียมความพร้อมการจัดการ การการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.36	0.51	ปานกลาง
5	มีอาคารสถานที่เพียงพอและมีความพร้อมความพร้อม การจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.34	0.57	ปานกลาง
6	มีบุคลากรเพียงพอความพร้อมในการจัดการ การศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.49	0.50	ปานกลาง
7	มีงบประมาณเพียงพอในการเตรียมความพร้อมในการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.48	0.52	ปานกลาง
8	มีกิจกรรมที่เตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.44	0.55	ปานกลาง
9	มีการส่งคณาจารย์ไปฝึกอบรมเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.49	0.50	ปานกลาง
10	จัดอบรมความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	3.32	0.55	ปานกลาง
11	มีหลักสูตรที่มีความพร้อมรองรับตรงกับความต้องการของประชาคมอาเซียน	3.47	0.51	ปานกลาง
12	นักศึกษาความพร้อมในการเตรียมตัวด้านภาษาในการเรียนการสอนด้วยภาษาอังกฤษ	3.33	0.55	ปานกลาง

13	มีเอกสารเกี่ยวกับองค์ความรู้ประชาคมอาเซียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แจกให้กับคณาจารย์และนักศึกษาอย่างทั่วถึง	3.32	0.55	ปานกลาง
14	อื่นๆ โปรดระบุ.....	-	-	-
	รวม	3.41	0.53	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าสภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคในการจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41, SD = 0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีนโยบายสนับสนุนการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52, SD = 0.50$) รองลงมาคือ มีการส่งคณาจารย์ไปฝึกอบรมเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.49, SD = 0.50$) และน้อยที่สุด คือ จัดอบรมความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและมีเอกสารเกี่ยวกับองค์ความรู้ประชาคมอาเซียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แจกให้กับคณาจารย์และนักศึกษาอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ($\bar{x} = 3.32, SD = 0.55$)

**ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ในการเปิดประชาคมอาเซียน**

คณะผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายปิด (Close ended Questions) เพื่อวัดความพร้อมในการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละ ความคิดเห็นของคณาจารย์ความพร้อมการบริหารจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

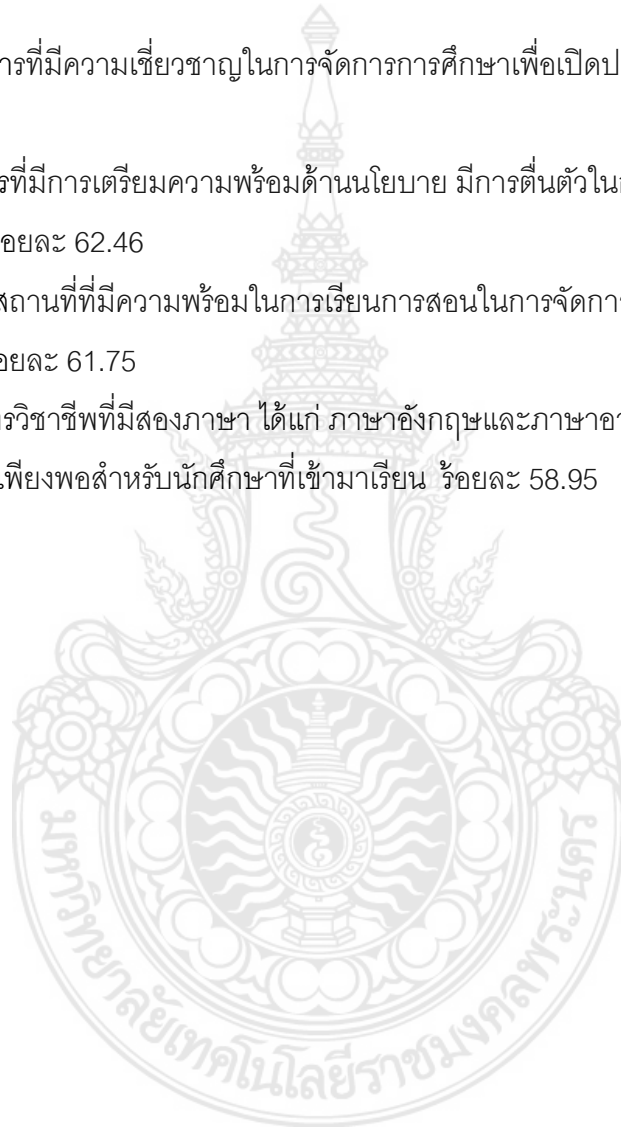
ข้อที่	ความพร้อมในการจัดการศึกษา เข้าสู่ประชาคมอาเซียน	การบริหารจัดการศึกษา			
		มีความพร้อม		ไม่มีความพร้อม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
15	มีนโยบายรองรับในการจัดการการศึกษาเพื่อเปิดประชาคมอาเซียน	167	58.60	118	41.40
16	มีหลักการการบริหารที่รองรับในการจัดการการศึกษาเพื่อเปิดประชาคมอาเซียน	164	57.54	121	42.46
17	มีอาจารย์เพียงพอที่มีความพร้อมในเรื่องภาษาอังกฤษในการสอนในการจัดการการศึกษาเพื่อเปิดประชาคมอาเซียน	189	66.32	96	33.68
18	มีอาคารสถานที่ที่มีความพร้อมในการเรียนการสอนในการจัดการการศึกษาเพื่อเปิดประชาคมอาเซียน	176	61.75	109	38.25
19	มีหอพักเพียงพอสำหรับนักศึกษาที่เข้ามาเรียน	168	58.95	117	41.05
20	มีนักวิจัยที่มีความพร้อมในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาเรื่องการจัดการศึกษาเพื่อให้เข้าสู่ประชาคมอาเซียน	190	66.67	95	33.33
21	มีผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการการศึกษาเพื่อเปิดประชาคมอาเซียน	187	65.61	98	34.39
22	มีหลักสูตรวิชาสี่ปีที่ีสองภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน	173	60.70	112	39.30

23	มหาวิทยาลัยมีโครงการต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	157	55.09	128	44.91
24	มีงบประมาณเพียงพอสำหรับเตรียมความพร้อมในการเปิดประชาคมอาเซียน	188	65.96	97	34.04
25	มีผู้บริหารที่มีการเตรียมความพร้อมด้านนโยบาย มีการตื่นตัวในการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	178	62.46	107	37.54
26	มีการเตรียมอาคารสถานที่	159	55.79	126	44.21
27	มีการเตรียมนักศึกษาทุกระดับเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	167	58.60	118	41.40
28	มีการเตรียมความพร้อมในการฝึกภาษาอังกฤษ	199	69.82	86	30.18
29	มีการเตรียมหลักสูตรภาษาอังกฤษ	165	57.89	120	42.11
30	มีการเปิดหลักสูตรเพิ่มเติมเพื่อให้มีความสอดคล้องกับอาเซียน	145	50.88	140	49.12
31	มีการเตรียมความพร้อมอาจารย์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	198	69.47	86	30.18
32	มีการแลกเปลี่ยนอาจารย์กับกลุ่มประเทศอาเซียน	128	44.91	157	55.09
33	มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับกลุ่มประเทศอาเซียน	89	31.23	196	68.77
34	มีเจ้าของภาษาอังกฤษมาสอนแลกเปลี่ยนในมหาวิทยาลัยฯ อย่างเพียงพอ	121	42.46	164	57.54
35	มีการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ไปทำวิจัยกับต่างประเทศ	78	27.37	207	72.63

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการบริหารจัดการศึกษามหาวิทยาลัยฯ จากความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ลำดับที่ 1-10 โดยเรียงลำดับจากมีปัญหามากไปหาน้อย คือ

1. การเตรียมความพร้อมในการฝึกภาษาอังกฤษ ร้อยละ 69.82
2. การเตรียมความพร้อมอาจารย์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ร้อยละ 69.47

3. นักวิจัยที่มีความพร้อมในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาเรื่องการจัดการศึกษาเพื่อให้เข้าสู่ประชาคมอาเซียน ร้อยละ 66.67
4. อาจารย์เพียงพอที่มีความพร้อมในเรื่องภาษาอังกฤษในการสอนในการจัดการการศึกษาเพื่อเปิดประชาคมอาเซียน ร้อยละ 66.32
5. งบประมาณเพียงพอสำหรับเตรียมความพร้อมในการเปิดประชาคมอาเซียน ร้อยละ 65.96
6. มีผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการการศึกษาเพื่อเปิดประชาคมอาเซียน ร้อยละ 65.61
7. มีผู้บริหารที่มีการเตรียมความพร้อมด้านนโยบาย มีการตื่นตัวในการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ร้อยละ 62.46
8. มีอาคารสถานที่ที่มีความพร้อมในการเรียนการสอนในการจัดการการศึกษาเพื่อเปิดประชาคมอาเซียน ร้อยละ 61.75
9. มีหลักสูตรวิชาชีพที่มีสองภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน ร้อยละ 60.70
10. มีหอพักเพียงพอสำหรับนักศึกษาที่เข้ามาเรียน ร้อยละ 58.95

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเตรียมความพร้อมการบริหารจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

คณะผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายปิด (Close ended Questions) เพื่อวัดความพร้อมในการบริหารการจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งเสริมในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งเสริมในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{x}	SD	แปลความหมาย
1	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน	3.51	0.44	มาก
2	มีนโยบายที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมในการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.49	0.52	ปานกลาง
3	คณาจารย์มีความพร้อมเรื่องภาษาอังกฤษ	3.47	0.51	ปานกลาง
4	นักศึกษามีความพร้อมเรื่องภาษาอังกฤษ	3.35	0.48	ปานกลาง
5	มีอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ มีห้อง lab ภาษาอังกฤษที่มีความพร้อม	3.38	0.49	ปานกลาง
6	มีการบริหารจัดการการศึกษาในการเปิดหลักสูตรในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.43	0.55	ปานกลาง
7	มีการเตรียมหลักสูตรที่เป็นภาษาอังกฤษ	3.33	0.49	ปานกลาง
8	มีการทำหลักสูตรเพิ่มให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มอาเซียน	3.35	0.50	ปานกลาง
9	มีเทคนิคและวิธีการในการพัฒนาคน เพื่อเข้าสู่อาเซียนในเรื่องภาษาอังกฤษ	3.51	0.52	มาก
10	มีงบประมาณในการจัดการศึกษาอย่างเพียงพอ	3.48	0.52	ปานกลาง
11	มีคณาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพที่ครอบคลุมทุกสาขาวิชาและมีความรู้ภาษาอังกฤษ	3.50	0.48	ปานกลาง

12	มีนักศึกษาที่มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.46	0.53	ปานกลาง
13	มีกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียนเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากร	3.12	0.68	ปานกลาง
14	มีการเตรียมแผนพับเอกสาร แนะนำเกี่ยวกับอาเซียน มีการจัดบอร์ดหรือนิทรรศการเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	3.32	0.53	ปานกลาง
15	มีการวิเคราะห์ SWOT จุดอ่อน จุดแข็ง	3.52	0.46	มาก
16	มีการวางแผนกำลังคน งบประมาณในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.45	0.54	ปานกลาง
17	มีการจัดองค์กรเพื่อเอื้ออำนวยต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.34	0.56	ปานกลาง
	รวม	3.21	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าปัจจัยที่ส่งเสริมในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$, $SD = 0.45$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการวิเคราะห์ SWOT จุดอ่อน จุดแข็ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$, $SD = 0.50$) รองลงมาคือ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนมีเทคนิคและวิธีการในการพัฒนาคน เพื่อเข้าสู่อาเซียนในเรื่องภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$, $SD = 0.50$) และมีกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียนเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากร ($\bar{x} = 3.12$, $SD = 0.68$)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์หาแนวทางในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

คณะผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายปิด (Close ended Questions) เพื่อหาแนวทางการเตรียมความพร้อมในการบริหารการจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแนวทางในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ข้อที่	แนวทางในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{x}	SD	แปลความหมาย
1	มีการประชาสัมพันธ์ในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.35	0.48	ปานกลาง
2	กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้สามารถปฏิบัติได้จริง	3.56	0.50	มาก
3	มีกรอบการปฏิบัติงานที่ชัดเจนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.36	0.48	ปานกลาง
4	มีการอบรมภาษาอังกฤษให้กับบุคลากรอย่างทั่วถึง	3.46	0.56	ปานกลาง
5	มีการอบรมเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ	3.34	0.49	ปานกลาง
6	มีการจัดอบรมภาษาอาเซียนและพาไปศึกษาดูงานที่กลุ่มประเทศอาเซียน	3.31	0.51	ปานกลาง
7	มีบอร์ดนิทรรศการเกี่ยวกับอาเซียนที่ติดไว้ประจำ	3.29	0.51	ปานกลาง
8	มีการแสดงความคิดเห็นที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.09	0.64	ปานกลาง
9	มีการส่งคณาจารย์ไปประชุมสัมมนาในกลุ่มอาเซียน	3.43	0.55	ปานกลาง

10	มีการจัดสัมมนาภายในมหาวิทยาลัยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.33	0.49	ปานกลาง
11	มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญในเรื่องประชาคมอาเซียนมาพูดให้บุคลากรเข้าใจ	3.45	0.54	ปานกลาง
12	มีการแจกเอกสารต่างๆเกี่ยวกับอาเซียนให้กับบุคลากรได้ศึกษา	3.32	0.48	ปานกลาง
13	ให้ผู้ที่ไปดูงานในกลุ่มอาเซียนมานำเสนอในรูปการจัดการความรู้	3.39	0.51	ปานกลาง
14	มีการจัดเตรียมงบประมาณไว้เพียงพอ	3.52	0.49	มาก
15	มีการจัดเตรียมอาคารที่พักให้คณาจารย์ นักศึกษาที่แลกเปลี่ยนไว้เพียงพอ	3.46	0.55	ปานกลาง
16	อื่นๆ โปรดระบุ.....	-	-	-
	รวม	3.37	0.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า**แนวทางในการเตรียมความพร้อม** **การจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน** โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37$, $SD = 0.55$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้สามารถปฏิบัติได้จริง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$, $SD = 0.50$) รองลงมาคือ มีการจัดเตรียมงบประมาณไว้เพียงพอ ($\bar{x} = 3.52$, $SD = 0.49$) และน้อยที่สุดคือ การแสดงความคิดเห็นที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{x} = 3.09$, $SD = 0.69$)

ตอนที่ 6 ผลการร่างรูปแบบในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

คณะผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายปิด (Close ended Questions) เพื่อหารูปแบบการเตรียมความพร้อมในการบริหารการจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรูปแบบในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาเข้าสู่

ประชาคมอาเซียน

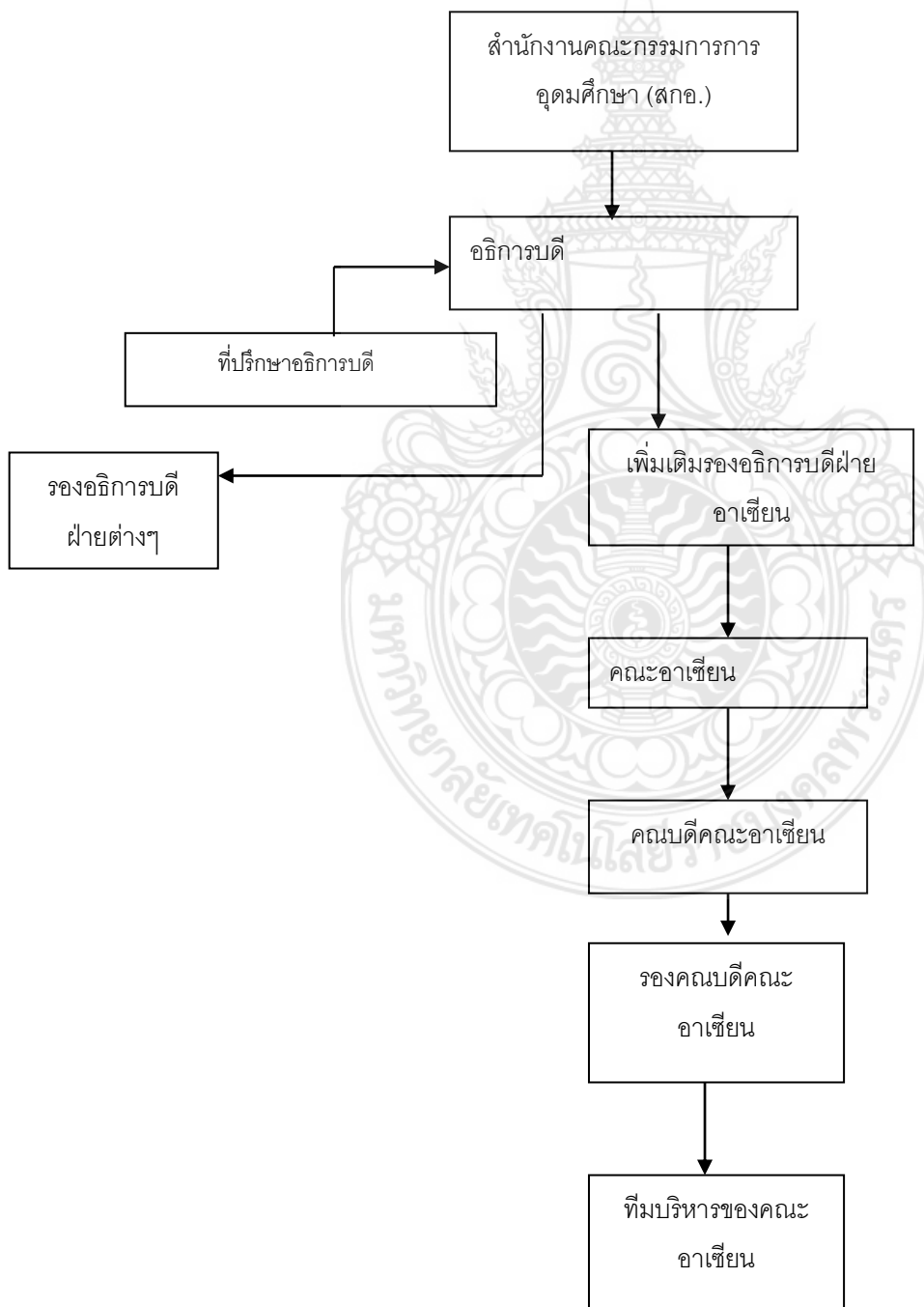
ข้อที่	ร่างรูปแบบในการเตรียมความพร้อมในการจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{x}	SD	แปลความหมาย
1	มีการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไว้ล่วงหน้า	3.51	0.47	มาก
2	มีการกำหนดนโยบาย มีการวางแผนในทุกคณะในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.52	0.45	มาก
3	มีการเตรียมความพร้อมผู้บริหารจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.50	0.45	มาก
4	มีการเตรียมความพร้อมบุคลากร คณาจารย์	3.46	0.53	ปานกลาง
5	มีความพร้อมการจัดเตรียมหลักสูตรที่ทันสมัยตรงกับความต้องการของกลุ่มอาเซียน	3.49	0.47	ปานกลาง
5	มีการเตรียมความพร้อมนักศึกษา	3.36	0.56	ปานกลาง
6	มีการอบรมภาษาอังกฤษให้คณาจารย์และนักศึกษา	3.48	0.55	ปานกลาง
7	นำรูปแบบที่กำหนดไว้มาประชุมสัมมนา จัดพิมพ์รูปแบบในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.45	0.56	ปานกลาง
8	งบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดการศึกษา	3.50	0.48	มาก

9	มีการแต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ให้รับผิดชอบตามรูปแบบที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วน	3.52	0.45	มาก
10	ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง รายงาน เสนอข้อมูล เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนให้ผู้บริหารทราบ ทุกๆเดือน	3.40	0.55	ปานกลาง
11	รูปแบบที่กำหนดไว้มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม	3.51	0.47	มาก
12	มีการประชุมสัมมนาทุกๆเดือน เกี่ยวกับรูปแบบในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.34	0.58	ปานกลาง
	รวม	3.49	0.54	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบในการเตรียมความพร้อมในการจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.49$, $SD = 0.54$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการกำหนดนโยบาย มีการวางแผนในทุกขณะในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและมีการแต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ให้รับผิดชอบตามรูปแบบที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วนมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.52$, $SD = 0.45$) รองลงมาคือ มีการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไว้ล่วงหน้าและรูปแบบที่กำหนดไว้มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$, $SD = 0.47$) และน้อยที่สุดคือ มีการประชุมสัมมนาทุกๆเดือน เกี่ยวกับรูปแบบในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{x} = 3.34$, $SD = 0.58$)

ตอนที่ 7 กำหนดรูปแบบในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
 ราชมนักลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน ในเดือนธันวาคม 2558

จากการที่ได้วิเคราะห์ประมวลผลจากข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากแบบสอบถามและจากการ
 สัมภาษณ์เชิงลึกต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว คณะผู้วิจัยจึงได้กำหนดรูปแบบการบริหารจัดการการศึกษา
 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมนักลพระนคร โดยกำหนดเป็นโครงสร้าง (Organization Structure) ที่
 เป็นรูปธรรมได้ดังนี้

รูปแบบการบริหารจัดการการศึกษา มทร. พระนคร

บทบาทอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามโครงสร้างการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ในแต่ละหน่วยงานภายในองค์กร มีหน้าที่ ที่กำหนดไว้อย่างเป็นทางการ เพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบและถือปฏิบัติ ได้อย่างถูกต้อง และเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัย ทันเวลาเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในเดือนธันวาคม 2558 ดังนั้นในที่นี่จะขอยกบทบาทหน้าที่ของบางหน่วยงาน ไว้ดังนี้

1. อธิการบดี มีอำนาจบทบาทหน้าที่ในผู้บังคับบัญชา

1.1 บรรจุแต่งตั้งรองอธิการฝ่ายอาเซียนเพิ่มเติม คณบดีฝ่ายอาเซียน รองคณบดีฝ่ายอาเซียน รวมทั้งที่ปรึกษาเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อให้ดำเนินการได้ทันเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โยกย้ายข้าราชการและพนักงานในองค์กรปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับประชาคมอาเซียน แสวงหางบประมาณทั้งจากรัฐบาลและองค์กรเอกชน เพื่อการบริหารจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1.2 ให้ขวัญกำลังใจในการเลื่อนขั้นเงินเดือน เลื่อนตำแหน่ง

1.3 เป็นตัวแทนขององค์กรในการติดต่อประสานงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะก็คือ ในกลุ่มประเทศอาเซียน ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่ได้รับจาก สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.)

หน้าที่ของรองอธิการบดีฝ่ายอาเซียน

1. ปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบแทนอธิการบดีในการดำเนินงานของคณะอาเซียน
2. ให้คำปรึกษาแนะนำ รวมทั้งเป็นผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาของกลุ่มประชาคมอาเซียน
3. ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดี

บทบาทและหน้าที่ของคณบดีอาเซียน

1. บริหารและจัดการคณะให้เป็นไปตามบทบาทหน้าที่ ที่กำหนดไว้
2. เป็นหัวหน้าผู้บริหารระดับคณะในด้าน 4 M เกี่ยวกับการบริหารจัดการการศึกษาของอาเซียน
3. เสนอความดีความชอบของคณาจารย์และบุคลากรของคณะอาเซียน
4. สร้างขวัญและกำลังใจให้กับคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ให้คำปรึกษาแนะนำ แก่บุคลากรของคณะ ใช้ในด้านการศึกษา การวิจัย การเผยแพร่พันธกิจ 4 อย่าง ในคณะอาเซียน
5. แลกเปลี่ยนนักวิจัย นักศึกษา อาจารย์ กับกลุ่มประชาคมอาเซียน

6. จัดหางบประมาณรายได้เข้าคณะอาเซียน
7. สนับสนุนการวิจัยกับกลุ่มประเทศอาเซียน
8. คัดเลือก จัดหาบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านอาเซียน
9. คัดเลือกนักศึกษาเข้ามาเรียนต่อทั้งในประเทศและกลุ่มประเทศอาเซียน มาเรียนที่คณะอาเซียน และส่งไปเรียนในกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน
10. ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดี

ส่วนที่ 2 ผลวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้บริหาร คณาจารย์และ ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 20 ท่าน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการการศึกษาของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นรายบุคคล ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 20 คน ได้ทำการวิเคราะห์
เชิงเนื้อหาพบว่า ส่วนใหญ่กล่าวในลักษณะเดียวกันว่า การบริหารจัดการการศึกษาของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในสภาพปัจจุบัน ได้ใช้หลักการบริหารใน 4 ประเด็น ดังนี้

1. นโยบายการบริหารจัดการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.1 ด้านบุคลากร ผู้บริหารได้มีการวางแผน มีหลักการวิธีการ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการบรรจุ
แต่งตั้งข้าราชการและบุคลากรสายสนับสนุน โดยมีการสอบบรรจุแต่งตั้ง มีหลักเกณฑ์และระเบียบ
การสอบคัดเลือกตามที่มหาวิทยาลัยได้กำหนด มีการประเมินผลการปฏิบัติงานจากผลงานที่ได้
กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบตามบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบตามตำแหน่งที่ได้สอบบรรจุและ
ได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานตามที่ได้กำหนดไว้ และมีการอบรมหรือส่งเสริมให้มีความรู้
ความเข้าใจในสาขาวิชาการที่ทันสมัย รวมทั้งเปิดโอกาสให้ลาไปศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ โดย
ยึดหลักธรรมาภิบาล ในการบริหารจัดการด้านบุคลากร

1.2 งบประมาณในการบริหารจัดการการศึกษา

งบประมาณในการบริหารจัดการการศึกษา ต้องมีการจัดสรรให้เพียงพอ ซึ่งปัจจุบัน
ยังยังมีไม่พอเพียงทุกคณะ สำหรับในการบริหารจัดการการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 เพราะจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องจากทั้ง 9 คณะ
ยังมีงบประมาณสำหรับบริหารจัดการการศึกษายังไม่พอเพียงสำหรับการจัดการการศึกษาให้มีความ
พร้อม ทันสมัย ห้องเรียนสำหรับใช้เรียนทุกคณะ ยังไม่พร้อมเพียงที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1.3 วัสดุอุปกรณ์สำหรับใช้สำหรับการเรียนการสอน ยังมีความพร้อมและยังไม่มี
ความทันสมัย และมีไม่พอเพียงในการจัดการการเรียนการสอนและใช้สำหรับสอนนักศึกษา
ในห้องเรียนมีเครื่องมือและอุปกรณ์ยังไม่พร้อม และอุปกรณ์การเรียนการสอนของแต่ละคณะยัง
ไม่พร้อม ยังขาดเครื่องจักร ขาดเครื่องครัวสำหรับสอนอาหาร ในการสอนหลักสูตร การท่องเที่ยว
การโรงแรม คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ยังมีเครื่องจักรเย็บผ้าไม่พอเพียงกับจำนวน
นักศึกษา มีเครื่องจักรเก่าไม่ทันสมัย ไม่ทันกับยุคปัจจุบันที่ก้าวหน้าไปไกล ไม่ทันกับความต้องการของ
สถานประกอบการ ห้องที่ใช้เรียนภาษาอังกฤษ ห้อง Lab ยังไม่พร้อมและไม่เพียงพอ คณะต่าง ๆ
ยังขาดความพร้อมเครื่องมือ เครื่องยนต์ คณะวิศวกรรมยังขาดแคลนไม่เพียงพอ เป็นเหมือนกัน
ทุกคณะ ที่ขาดเครื่องมืออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย

1.4 การจัดการศึกษาในแต่ละสาขาของทุกคณะทั้ง 9 คณะ ยังไม่มีความพร้อม และหลักสูตรยังไม่ทันสมัย ไม่มีความพร้อมในเรื่องภาษาอังกฤษ ทุกคณะ ต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ทั้งอาจารย์และนักศึกษา ที่จะรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ยังไม่มีชื่อเสียงมากพอและยังไม่สามารถดึงดูดนักศึกษาทั้งภายในประเทศและนักศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนเข้ามาศึกษาต่ออย่างมีคุณภาพ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก พร้อมทั้งวิเคราะห์เชิงเนื้อหา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ การจัดการศึกษา สื่อการสอน และด้านการจัดการศึกษาทั้งที่เป็นหลักสูตรด้านการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การประเมินผล การจัดการการศึกษา จะต้องใช้เทคนิควิธีการและหลักการ ในการบริหารจัดการการศึกษา ที่มุ่งผลสำเร็จที่ผู้เรียนเป็นสำคัญและต้องสร้างบัณฑิตที่มีความรู้คู่กับคุณธรรม เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของคณะและของมหาวิทยาลัย โดยจัดกิจกรรมที่เหมาะสมในแต่ละสาขาวิชา มีการสอนในแต่ละรายวิชา ที่มีสื่อที่ทันสมัยและหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งใช้หลักการมอบหมายงาน ให้ทำเป็นรายบุคคล และทั้งเป็นกลุ่ม มีเนื้อหาของแต่ละวิชาตามหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ให้ครอบคลุมทั้ง 9 คณะ โดยเฉพาะสาขาวิชาอาชีวศึกษาที่เป็นและเป็นที่ยอมรับและความต้องการของอาเซียน ได้แก่ สาขาวิชาบัญชี วิศวกรรมศาสตร์ สาขาการสำรวจ การท่องเที่ยว การโรงแรม ภาษาอังกฤษสื่อสารสากล

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยต้องกำหนดนโยบายที่สามารถปฏิบัติได้จริงและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนในการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กำหนดนโยบายทั้ง 9 คณะให้ทำไปพร้อมๆ กันอย่างต่อเนื่องและเห็นผลชัดเจน ปัจจุบันทุกคณะยังไม่มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างแท้จริง ภาษาอังกฤษและวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนยังไม่พร้อมเพียงทุกคณะ ยังต้องปรับปรุงทุกคณะ

2. ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้รองรับการเปิดประชาคมอาเซียนในทุกคณะ ปัจจุบันยังไม่มีความพร้อมทุกคณะ ต้องมีหลักสูตรภาษาอาเซียนและหลักสูตรภาษาอังกฤษ ใช้สองภาษาในการเรียนการสอน

3. อาจารย์ผู้สอนยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษการสอนและสื่อสารได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งนักศึกษาที่ต้องฝึกฝนจากอาจารย์ผู้สอน อาจารย์และนักศึกษาส่วนมากยังใช้ภาษาอังกฤษไม่ชำนาญ

4. บุคลากรทุกคนยังใช้ภาษาอังกฤษไม่ชำนาญ ต้องฝึกฝนทุกคนะ ยังมีความพร้อมไม่ถึง 50%

5. ผู้บริหารทุกคนต้องส่งอาจารย์ไปฝึกอบรม ศึกษานในต่างประเทศ อาจทำการแลกเปลี่ยนอาจารย์ ทำ MOU สร้างความร่วมมือกับกลุ่มประเทศอาเซียนในด้านต่างๆ เช่น การทำวิจัยร่วมกันในกลุ่มประเทศอาเซียน การแลกเปลี่ยนอาจารย์ นักศึกษา ฯลฯ

6. งบประมาณสำหรับฝึกฝนและส่งอาจารย์ไปอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ในประเทศและประเทศในกลุ่มอาเซียนยังมีไม่พอเพียง ต้องจัดสรรงบประมาณสำหรับการฝึกฝนอาจารย์ให้พอเพียง

7. ขาดอาจารย์ที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษในทุกสาขาวิชา ต้องอบรมอาจารย์ให้สามารถสอนในภาคภาษาอังกฤษได้ในสาขาวิชาที่เฉพาะ เพื่อเตรียมรองรับเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับคณาจารย์ที่จบจากต่างประเทศ ก็ต้องฝึกทักษะในการสอนในภาคภาษาอังกฤษให้เกิดความเชี่ยวชาญให้สามารถสอนหลักสูตรภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. ผู้บริหารต้องสนับสนุนและให้โอกาสคณาจารย์ที่มีความสนใจไปเรียนหลักสูตรระยะสั้นในต่างประเทศ เพื่อให้เวลาคณาจารย์และให้ทุนไปเรียน โดยไม่จำกัดอายุ ถ้ายังมีเวลากลับมาใช้ทุนหลังจากเรียนจบ สามารถใช้ทุนได้อย่างเพียงพอ มหาวิทยาลัยต้องเปิดกว้างในเรื่องการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ถ้าคณาจารย์ท่านใดมีความพร้อมและมีความต้องการจะไปเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมยังต่างประเทศ ต้องให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ และทำสัญญาต้องกลับมาทำประโยชน์ให้กับมหาวิทยาลัย ถ้าอายุงานยังไม่ครบทันเกษียณอายุราชการ

9. ผู้บริหารต้องอำนวยความสะดวกในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมของคณาจารย์ที่สนใจไปเรียน รู้เพิ่มเติมในต่างประเทศอย่างแท้จริง โดยทำการตกลงร่วมกัน ต้องได้รับประโยชน์ทั้งสองฝ่าย ทำให้ความเจริญเกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัยต่อไป ไม่ขัดขวางจนต้องเกิดความรู้สึทที่ไม่ดีต่อมหาวิทยาลัย

10. ผู้บริหารต้องส่งอาจารย์สับเปลี่ยนกับต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน เพื่อเกิดประโยชน์และเพิ่มทักษะมากยิ่งขึ้น โดยต้องส่งอาจารย์ไปทุกคนะ หมุนเวียนกันไป โดยทำ MOU ร่วมกับกลุ่มประเทศอาเซียน รวมทั้งส่งนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนกับกลุ่มประเทศอาเซียนด้วย โดยคัดทั้งอาจารย์และนักศึกษาที่มีความพร้อมไปก่อน แต่ต้องหมุนเวียนกันไปอย่างทั่วถึง ต้องสนับสนุนอย่างจริงจังทุกคนะ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์หาแนวทางในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

แนวทางในการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาไว้ เรียงลำดับตามผู้ตอบคำถามจากความถี่มากไปหาน้อยดังนี้

1. งบประมาณในการส่งเสริมคณาจารย์ฝึกอบรมและดูงานในกลุ่มประเทศอาเซียน
2. หลักสูตรที่พร้อมมีความทันสมัย เป็นสองภาษา ภาษาอังกฤษและอาเซียน
3. มีครูเจ้าของภาษาเข้ามาแลกเปลี่ยน
4. คณาจารย์ต้องมีความพร้อมในภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน
5. นักศึกษาต้องมีความพร้อมในภาษาอังกฤษ
6. มีนโยบายสนับสนุนที่สามารถปฏิบัติได้จริง เป็นต้น

ตอนที่ 6 ร่างรูปแบบการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนครสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558

พบว่าในการร่างรูปแบบการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 มีดังนี้คือ 1) ต้องมีการจัดตั้งโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาใหม่ 2) มีการวิพากษ์หลักสูตรทุกสาขาวิชาที่เข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีการประเมินหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกภาคการศึกษา ประเมินหลักสูตรโดยผู้ประกอบการที่รับนักศึกษาไปทำงานและในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วย 3) ต้องมีการมอบหน้าที่รับผิดชอบตามรูปแบบโครงสร้างการจัดการศึกษาให้มีบุคลากรเพียงพอ 4) ปรับปรุงอาคารสถานที่ใหม่ ให้ปรับปรุงอาคารเรียนที่มีหลักสูตรในกลุ่มประเทศอาเซียนต้องการ อาคารต่างๆ ในทุกคณะ เช่น สาขาโรงแรมให้เหมือนมหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่มีชื่อเสียงในเรื่องการโรงแรม การตั้งโรงงานทำคูกี้ ขายเป็นโรงแรมจนมีชื่อเสียง ต้องมีห้องพักโรงแรมให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติและฝึกจริง ในหลักสูตร ให้ลงมือปฏิบัติและฝึกจริง จัดให้นักศึกษาเป็นผู้จัดการโรงแรมจริง เป็นบาร์เทนเดอร์จริง 5) งบประมาณในการปฏิบัติจริง 6) แต่ละสาขาต้องเป็นศูนย์มาตรฐาน จัดการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน ให้สามารถปฏิบัติงานได้จริง 7) แต่ละสาขาต้องฝึกนักศึกษาให้สามารถปฏิบัติงานมืออาชีพได้จริง 8) ประชาสัมพันธ์จุดเด่นของแต่ละคณะ เช่น คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ฯลฯ ต้องมีการขายของที่ระลึกเกี่ยวกับความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย เช่น วงเก๋าสเตจฟอกรมหลวงฯ มีน้ำตาลสด สูตรกรมหลวงฯ มีกล่อง กระจ่าง ขนมหิน น้ำพริก แห่งใส่กล่องขาย มีหมูใบตองอบแห้งขาย เป็นต้น หรือสร้างจุดเด่นของแต่ละคณะมาเป็นจุดประชาสัมพันธ์ในกลุ่มประเทศอาเซียน

การกร่างรูปแบบในการเตรียมความพร้อมการจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้น ต้องมีการกร่างรูปแบบไว้ดังนี้ คือ

1. มีนโยบายสนับสนุนที่สามารถปฏิบัติได้จริง มีการมอบหมายจัดตั้งคณะกรรมการในการจัดการศึกษา
2. มีการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการการศึกษา ควรเพิ่มรองอธิการบดีฝ่ายอาเซียน คณบดีอาเซียน และรองคณบดีอาเซียน และทีมงานบริหารจัดการคณะอาเซียน ที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนโดยตรง
3. งบประมาณในการจัดการศึกษา ให้ครอบคลุมทุก ๆ ด้าน ส่งเสริมคณาจารย์ฝึกอบรมและดูงานในกลุ่มประเทศอาเซียน
4. หลักสูตรที่พร้อมมีความทันสมัย เป็นสองภาษาภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน
5. มีครูเจ้าของภาษาเข้ามาแลกเปลี่ยน
6. คณาจารย์ต้องมีความพร้อมในภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน

7. นักศึกษาต้องมีความพร้อมในภาษาอังกฤษ
8. มีบุคลากรสายสนับสนุนอย่างเพียงพอ

สรุปปัญหาในการสู่ประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัยฯ มีดังนี้คือ 1) ภาษาอังกฤษยังไม่ชำนาญต้องฝึกฝน ยังขาดห้อง Lab ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ยังไม่พร้อม 2) หลักสูตรวิชาชีพที่ตรงกับความต้องการของประเทศในกลุ่มอาเซียน ยังไม่มีหลักสูตรภาษาอังกฤษ ยังไม่รองรับการจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 3) ไม่มีความพร้อมในการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ยังมีแนวคิดตามแบบเดิม 4) ต้องฝึกภาษาอังกฤษ ทุกคนะ ให้สามารถใช้สนทนา การสื่อสาร และต้องฝึกภาษาอาเซียน ต้องจัดหางบประมาณในการจัดการบริหารให้เพียงพอ

ตอนที่ 7 กำหนดรูปแบบในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพได้กำหนดรูปแบบการจัดการการศึกษาไว้ดังนี้ 1) มีสายงานการบังคับบัญชาที่สามารถปฏิบัติได้จริง 2) มีนโยบายที่ชัดเจนปฏิบัติได้จริง 3) มีการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้กับแต่ละคณะรับผิดชอบ 4) มีการจัดประชุมร่วมกันทุกภาคเรียน เพื่อหาข้อบกพร่องและช่วยแก้ไข 5) มีผู้บริหารที่รู้ระบบการเข้าสู่อาเซียนเป็นผู้นำ เป็นต้น 6) มีงบประมาณที่พอเพียง 7) มีวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนที่พอเพียงในการดำเนินงาน 8) มีอาคารสถานที่รองรับทุกคนะที่เปิดหลักสูตร มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวย 9) มีบุคลากรที่มีความพร้อมภาษาอังกฤษ 10) มีคณาจารย์ที่มีความพร้อมภาษาอังกฤษ 11) มีนักศึกษาที่มีความพร้อมภาษาอังกฤษ 12) มีหลักสูตรที่รองรับกลุ่มประเทศอาเซียนที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน 13) มีการแลกเปลี่ยน จัดกิจกรรมระหว่างประเทศอาเซียน 14) มีอาคารที่พักที่รองรับอาเซียน และ 15) มีสนามกีฬาออกกำลังกายที่มีความพร้อมเพียงพอสำหรับนักศึกษาไทยและนักศึกษาอาเซียนที่ต้องการออกกำลังกายสร้างความสัมพันธ์

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

เนื่องจากประเทศไทย โดยเฉพาะในวงการการศึกษา จะต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2558 คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการเปิดประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ.2558 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และอุปสรรคการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2) เพื่อศึกษาความพร้อมในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 3) วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 4) เพื่อศึกษาแนวทางในการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 5) เพื่อร่างรูปแบบในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 6) เพื่อกำหนดรูปแบบในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งเป็นวิจัยผสมระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยได้สร้างเครื่องมือวิจัย เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จากผู้บริหารและคณาจารย์ผู้ที่เกี่ยวข้อง แบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งถือว่าเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) จำนวน 20 คน เมื่อได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูลด้วยวิธีสามเส้า (Triangulation Methods) แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 285 ชุด โดยการวิเคราะห์และประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรม R โดยหาค่าหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อให้ผลของเนื้อหาตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย จำนวน 6 ข้อ ที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัย สามารถสรุปผล อภิปรายผลวิจัยและข้อเสนอแนะ ตามลำดับต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า บุคลากรคณะบริหารธุรกิจ มีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ร้อยละ 25.62 รองลงมาคือ คณะศิลปศาสตร์ ร้อยละ 24.60 และคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 3.50

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เข้าสู่ประชาคมอาเซียน

พบว่า สภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของคณาจารย์ในการบริหารจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 จากความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ลำดับที่ 1-5 คือ 1) หลักสูตรที่มีความพร้อมรองรับตรงกับความต้องการของประชาคมอาเซียน ร้อยละ 69.47 2) อาคารสถานที่เพียงพอและมีความพร้อมความพร้อมการจัดการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ร้อยละ 58.25 3) งบประมาณยังไม่เพียงพอในการเตรียมความพร้อมในการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ร้อยละ 57.89 4) บุคลากรไม่เพียงพอในการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ร้อยละ 55.44 และ 5) วัสดุอุปกรณ์ในเตรียมความพร้อมการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ร้อยละ 54.74 ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้กล่าวถึง ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ การจัดการศึกษา สื่อการสอนและด้านการจัดการศึกษาทั้งที่เป็นหลักสูตรด้านการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การประเมินผลการจัดการการศึกษา จะต้องใช้เทคนิควิธีการและหลักการ ในการบริหารจัดการการศึกษา ที่มุ่งผลสำเร็จที่ผู้เรียนเป็นสำคัญและต้องสร้างบัณฑิตที่มีความรู้คู่กับคุณธรรม เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของคณะและของมหาวิทยาลัย โดยจัดกิจกรรมที่เหมาะสมในแต่ละสาขาวิชา มีการสอนในแต่ละรายวิชา ที่มีสื่อที่ทันสมัยและหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งใช้หลักการมอบหมายงาน ให้ทำเป็นรายบุคคล และทั้งเป็นกลุ่ม มีเนื้อหาของแต่ละวิชาตามหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ให้ครอบคลุมทั้ง 9 คณะ โดยเฉพาะสาขาวิชาอาชีพที่จำเป็นและเป็นที่ยอมรับและความต้องการของอาเซียน ได้แก่ สาขาวิชาบัญชี วิศวกรรมศาสตร์ สาขาการสำรวจ การท่องเที่ยว การโรงแรม ภาษาอังกฤษสื่อสารสากล เป็นต้น

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ใน ปี พ.ศ. 2558 สรุปได้ดังนี้ 1) การเตรียมความพร้อมในการฝึกภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 69.82 2) การเตรียมความพร้อมอาจารย์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 69.47 3) นักวิจัยที่มีความพร้อมในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาเรื่องการจัดการศึกษาเพื่อให้เข้าสู่ประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 66.67 4) อาจารย์เพียงพอที่มีความพร้อมในเรื่องภาษาอังกฤษในการสอนในการจัดการการศึกษาเพื่อเปิดประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 66.32 5) งบประมาณเพียงพอสำหรับเตรียมความพร้อมในการเปิดประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 65.96 และ 6) มีผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการการศึกษาเพื่อเปิดประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 65.61

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก พร้อมทั้งวิเคราะห์เชิงเนื้อหา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้กล่าวถึง ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ การจัดการศึกษา สื่อการสอนและด้านการจัดการศึกษาทั้งที่เป็นหลักสูตรด้านการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การประเมินผลการจัดการการศึกษา จะต้องใช้เทคนิควิธีการและหลักการ ในการบริหารจัดการการศึกษา ที่มุ่งผลสำเร็จที่ผู้เรียนเป็นสำคัญและต้องสร้างบัณฑิตที่มีความรู้คู่กับคุณธรรม เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของคณะและของมหาวิทยาลัย โดยจัดกิจกรรมที่เหมาะสมในแต่ละสาขาวิชา มีการสอนในแต่ละรายวิชา ที่มีสื่อที่ทันสมัยและหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งใช้หลักการมอบหมายงานให้ทำเป็นรายบุคคล และทั้งเป็นกลุ่ม มีเนื้อหาของแต่ละวิชาตามหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ให้ครอบคลุมทั้ง 9 คณะ โดยเฉพาะสาขาวิชาอาชีพที่จำเป็นและเป็นที่ยอมรับและความต้องการของอาเซียน ได้แก่ สาขาวิชาบัญชี วิศวกรรมศาสตร์ สาขาการสำรวจ การท่องเที่ยว การโรงแรม ภาษาอังกฤษสื่อสารสากล

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าปัจจัยที่ส่งเสริมในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21, SD = 0.45$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการวิเคราะห์ SWOT จุดอ่อน จุดแข็ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52, SD = 0.50$) รองลงมาคือ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนมีเทคนิคและวิธีการในการพัฒนาคนเพื่อเข้าสู่อาเซียนในเรื่องภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51, SD = 0.50$) และมีกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียนเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากร ($\bar{x} = 3.12, SD = 0.68$) สำหรับผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ สรุปได้ดังนี้ 1) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยต้องกำหนดนโยบายที่สามารถปฏิบัติได้จริง

และเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนสู่ประชาคมอาเซียน กำหนดนโยบายทั้ง 9 คนะให้ทำไปพร้อมๆ กันอย่างต่อเนื่อง 2) ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้รองรับการเปิดประชาคมอาเซียนในทุกคณะ ต้องมีหลักสูตรภาษาอาเซียนและหลักสูตรภาษาอังกฤษ ใช้สองภาษา 3) อาจารย์ผู้สอนยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษการสอนและสื่อสารได้ดีและมีประสิทธิภาพ 4) บุคลากรทุกคนยังใช้ภาษาอังกฤษไม่ชำนาญ ต้องฝึกฝนทุกคน 5) ผู้บริหารทุกคนต้องส่งอาจารย์ไปฝึกอบรม ดูงานในต่างประเทศ ทำ MOU สร้างความร่วมมือกับกลุ่มประเทศอาเซียนในด้านต่างๆ 6) งบประมาณสำหรับฝึกฝนและส่งอาจารย์ไปอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ในประเทศและประเทศในกลุ่มอาเซียนให้พอเพียง 7) หาอาจารย์ที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษในทุกสาขาวิชา ต้องอบรมอาจารย์ให้สามารถสอนในภาคภาษาอังกฤษได้ในสาขาวิชาซีพีเฉพาะ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์หาแนวทางในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

แนวทางในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37$, $SD = 0.55$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้สามารถปฏิบัติได้จริง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$, $SD = 0.50$) รองลงมาคือ มีการจัดเตรียมงบประมาณไว้อย่างเพียงพอ ($\bar{x} = 3.52$, $SD = 0.49$) และน้อยที่สุดคือ การแสดงความคิดเห็นที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{x} = 3.09$, $SD = 0.69$)

แนวทางในการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาไว้ โดยเรียงลำดับความสำคัญจากความถี่มากไปหาน้อยดังนี้

1. งบประมาณในการส่งเสริมคณาจารย์ฝึกอบรมและดูงานในกลุ่มประเทศอาเซียน
2. หลักสูตรที่พร้อมมีความทันสมัย เป็นสองภาษา ภาษาอังกฤษและอาเซียน
3. มีครูเจ้าของภาษาเข้ามาแลกเปลี่ยน
4. คณาจารย์ต้องมีความพร้อมในภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน
5. นักศึกษาต้องมีความพร้อมในภาษาอังกฤษ
6. มีนโยบายสนับสนุนที่สามารถปฏิบัติได้จริง เป็นต้น

ตอนที่ 6 ร่างรูปแบบการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครสู่ประชาคมอาเซียน ใน ปี พ.ศ. 2558

รูปแบบในการเตรียมความพร้อมในการจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.49$, $SD = 0.54$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการกำหนดนโยบาย มีการวางแผนในทุกคณะในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาในการเข้าสู่ประชาคม

อาเซียนและมีการแต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบตามรูปแบบที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.52$, $SD = 0.45$) รองลงมาคือ มีการจัดโครงสร้างการบริหารการจัดการศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไว้ล่วงหน้าและรูปแบบที่กำหนดไว้ มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$, $SD = 0.47$) และน้อยที่สุดคือ มีการประชุมสัมมนาทุกๆเดือน เกี่ยวกับรูปแบบในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{x} = 3.34$, $SD = 0.58$) พบว่าในการร่างรูปแบบการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 มีดังนี้คือ 1) ต้องมีการจัดตั้งโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาใหม่ 2) มีการวิพากษ์หลักสูตรทุกสาขาวิชาชีพที่เข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีการประเมินหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกภาคการศึกษา ประเมินหลักสูตรโดยผู้ประกอบการที่รับนักศึกษาไปทำงานและในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วย 3) ต้องมีการมอบหน้าที่รับผิดชอบตามรูปแบบโครงสร้างการจัดการศึกษาให้มีบุคลากรเพียงพอ 4) ปรับปรุง อาคารสถานที่ใหม่ ให้ปรับปรุงอาคารเรียนที่มีหลักสูตรในกลุ่มประเทศอาเซียนต้องการ อาคารต่างๆ ในทุกคณะ เช่น สาขาโรงแรมให้เหมือนมหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่มีชื่อเสียงในเรื่องการโรงแรม การตั้งโรงงานทำคูกี้ ขายเป็นโรงแรมจนมีชื่อเสียง ต้องมีห้องพักโรงแรมให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติและฝึกจริงในหลักสูตร ให้ลงมือปฏิบัติและฝึกจริง จัดให้นักศึกษาเป็นผู้จัดการโรงแรมจริง เป็นบาร์เทนเดอร์จริง 5) งบประมาณในการปฏิบัติจริง 6) แต่ละสาขาต้องเป็นศูนย์มาตรฐาน จัดการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน ให้สามารถปฏิบัติงานได้จริง 7) แต่ละสาขาต้องฝึกนักศึกษาให้สามารถปฏิบัติงานมืออาชีพได้จริง 8) ประชาสัมพันธ์จุดเด่นของแต่ละคณะ เช่น คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ต้องมีการขายของที่ระลึกเกี่ยวกับความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย เช่น วิกเก๋าสีดีจ ฟอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ มีอาหารชาวจีนนำมาขาย เช่น น้ำตาลสด สูตรกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ มีทั้งแบบกล่อง และใส่กระป๋องนำมาขาย ขนมจีน น้ำพริกแห้งใส่กล่อง หมูใบตองอบแห้ง เป็นต้น เพื่อสร้างจุดเด่นของแต่ละคณะมาเป็นจุดประชาสัมพันธ์ในกลุ่มประเทศอาเซียน

การยกกร่างรูปแบบในการเตรียมความพร้อมการจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้น ต้องมีการยกกร่างรูปแบบ ไว้ดังนี้ คือ

1. มีนโยบายสนับสนุนที่สามารถปฏิบัติได้จริง มีการมอบหมายจัดตั้งคณะกรรมการในการจัดการศึกษา
2. มีการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการการศึกษา
3. งบประมาณในการจัดการศึกษา ให้ครอบคลุมทุก ๆ ด้าน ส่งเสริมคณาจารย์ฝึกอบรมและ

ดูงานในกลุ่มประเทศอาเซียน

4. หลักสูตรที่พร้อมมีความทันสมัย เป็นสองภาษา ภาษาอังกฤษและอาเซียน
5. มีครูเจ้าของภาษาเข้ามาแลกเปลี่ยน
6. คณาจารย์ต้องมีความพร้อมในภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน
7. นักศึกษาต้องมีความพร้อมในภาษาอังกฤษ
8. มีบุคลากรสายสนับสนุนอย่างเพียงพอ

สรุปปัญหาในการสู่ประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัยฯ มีดังนี้คือ 1) ภาษาอังกฤษยังไม่ชำนาญต้องฝึกฝน ยังขาดห้อง Lab ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ยังไม่พร้อม 2) หลักสูตรวิชาชีพที่ตรงกับความต้องการของประเทศในกลุ่มอาเซียน ยังไม่มีหลักสูตรภาษาอังกฤษ ยังไม่รองรับการจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 3) ไม่มีความพร้อมในการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ยังมีแนวคิดตามแบบเดิม 4) ต้องฝึกภาษาอังกฤษ ทุกคน ให้สามารถใช้สนทนา การสื่อสาร และต้องฝึกภาษาอาเซียน ต้องจัดหาเงินงบประมาณในการจัดการบริหารให้เพียงพอ

ตอนที่ 7 กำหนดรูปแบบในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

รูปแบบในการเตรียมความพร้อมในการจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.49$, $SD = 0.54$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการกำหนดนโยบาย มีการวางแผนในทุกๆ ในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและมีการแต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบตามรูปแบบที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.52$, $SD = 0.45$) รองลงมาคือ มีการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไว้ล่วงหน้าและรูปแบบที่กำหนดไว้มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$, $SD = 0.47$) และน้อยที่สุดคือ มีการประชุมสัมมนาทุกๆ เดือน เกี่ยวกับรูปแบบในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{x} = 3.34$, $SD = 0.58$) ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพได้กำหนดรูปแบบการจัดการการศึกษาไว้ดังนี้ 1) มีสายงานการบังคับบัญชาที่สามารถปฏิบัติได้จริง 2) มีนโยบายที่ชัดเจนปฏิบัติได้จริง 3) มีการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้กับแต่ละคณะรับผิดชอบ 4) มีการจัดประชุมร่วมกันทุกภาคเรียน เพื่อหาข้อบกพร่องและช่วยแก้ไข 5) มีผู้บริหารที่รู้ระบบการเข้าสู่อาเซียนเป็นผู้นำ เป็นต้น 6) มีงบประมาณที่พอเพียง 7) มีวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนที่พอเพียงในการดำเนินงาน 8) มีอาคารสถานที่รองรับทุกคณะที่เปิดหลักสูตร มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวย 9) มีบุคลากรที่มีความพร้อมภาษาอังกฤษ 10) มีคณาจารย์ที่มีความพร้อมภาษาอังกฤษ

11) มีนักศึกษาที่มีความพร้อมภาษาอังกฤษ 12) มีหลักสูตรที่รองรับกลุ่มประเทศอาเซียนที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน 13) มีการแลกเปลี่ยน จัดกิจกรรมระหว่างประเทศอาเซียน 14) มีอาคารที่พัก ที่รองรับอาเซียน และ 15) มีสนามกีฬาออกกำลังกายที่มีความพร้อมเพียงพอสำหรับนักศึกษาไทยและนักศึกษาอาเซียนที่ต้องการออกกำลังกายสร้างความสัมพันธ์

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยนี้ มีข้อค้นพบ (Fact finding) มีองค์ความรู้ใหม่ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่สามารถนำมาอภิปรายผลวิจัยได้ดังนี้

1. พบว่า สภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของคณาจารย์ในการบริหารจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 คือ 1) หลักสูตรที่มีความพร้อมรองรับตรงกับความต้องการของประชาคมอาเซียน ร้อยละ 69.47 2) อาคารสถานที่เพียงพอ และมีความพร้อมความพร้อมการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ร้อยละ 58.25 3) งบประมาณยังไม่เพียงพอในการเตรียมความพร้อมในการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ร้อยละ 57.89 4) บุคลากรไม่เพียงพอในการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ร้อยละ 55.44 และ 5) วัสดุอุปกรณ์ในเตรียมความพร้อมการจัดการการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ร้อยละ 54.74 ที่เป็นเช่นนี้ สามารถให้เหตุผลเชิงตรรกะวิทยาได้ว่า การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยยังมีปัญหาและอุปสรรคที่เป็นรูปธรรม คือ หลักสูตร อาคารสถานที่ งบประมาณ บุคลากร รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ ที่ยังไม่มีความพร้อมและไม่ทันสมัย ที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของนพดล สุตันตวิญชัยกุล (2554) การศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทยเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา อาชีวศึกษาไทย ด้านการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนจาก 3 ระดับ คือ มาก น้อย ไม่พร้อมหรือไม่เปิดสอนนั้น ส่วนใหญ่ในด้านหลักสูตรต่างๆ จะอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จะอยู่ในระดับมาก หรือในส่วนของความพร้อมในด้านการกำหนดนโยบายและแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทย ในการเตรียมความพร้อมการผลิตช่างฝีมือส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะสถานศึกษาอาชีวศึกษาของไทยมีนโยบายที่เน้นไปในการผลิตช่างฝีมือหรือแรงงานฝีมือ (Skilled Labour) ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2550 เป็นต้นมา จึงทำให้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เน้นแรงงานระดับชำนาญการ (Specialist) ซึ่งผลิตโดยสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยเท่านั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอว่าควรเพิ่มคุณภาพของแรงงานฝีมือด้วย

การสนับสนุนอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และห้องปฏิบัติการให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้นในทุกสถานศึกษาอาชีวศึกษา ควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพครู-อาจารย์ในด้านการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ด้านการใช้ ICT ด้าน การค้นคว้า หาความรู้จาก Internet และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์กับบุคลากรทางการ ศึกษาในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้มากยิ่งขึ้น ส่วนการวิจัยเรื่องต่อไปควรให้มีการวิจัยเชิง สำนวนเกี่ยวกับความพร้อมของมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่เป็นผู้ผลิตแรงงานชำนาญการ (Specialist) ตามที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต้องการให้ทันในปี พ.ศ.2558

2. ผลการวิเคราะห์ความพร้อมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน ใน ปี พ.ศ. 2558 สรุปได้ดังนี้ 1) การเตรียมความพร้อมในการฝึกภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 69.82 2) การเตรียมความพร้อมอาจารย์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 69.47 3) นักวิจัยที่มีความพร้อมในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาเรื่องการจัดการศึกษาเพื่อให้เข้าสู่ประชาคม อาเซียน คิดเป็นร้อยละ 66.67 4) อาจารย์เพียงพอที่มีความพร้อมในเรื่องภาษาอังกฤษในการสอนใน การจัดการการศึกษาเพื่อเปิดประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 66.32 5) งบประมาณเพียงพอสำหรับ เตรียมความพร้อมในการเปิดประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 65.96 และ 6) มีผู้บริหารที่มีความ เชี่ยวชาญในการจัดการการศึกษาเพื่อเปิดประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 65.61 สำหรับเชิง คุณภาพ สรุปได้ดังนี้ 1) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยต้องกำหนดนโยบายที่สามารถปฏิบัติได้จริงและเป็น รูปธรรมที่ชัดเจนสู่ประชาคมอาเซียน กำหนดนโยบายทั้ง 9 คนะให้ทำไปพร้อมๆ กันอย่างต่อเนื่อง 2) ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้รองรับการเปิดประชาคมอาเซียนในทุกคณะ ต้องมีหลักสูตรภาษาอาเซียนและ หลักสูตรภาษาอังกฤษ ใช้สองภาษา 3) อาจารย์ผู้สอนยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษการสอนและสื่อสาร ได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ 4) บุคลากรทุกคณะยังใช้ภาษาอังกฤษไม่ชำนาญ ต้องฝึกฝนทุกคณะ 5) ผู้บริหารทุกคณะต้องส่งอาจารย์ไปฝึกอบรม ดูงานในต่างประเทศ ทำ MOU สร้างความร่วมมือกับกลุ่ม ประเทศอาเซียนในด้านต่างๆ 6) งบประมาณสำหรับฝึกฝนและส่งอาจารย์ไปอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ใน ประเทศและประเทศในกลุ่มอาเซียนให้พอเพียง 7) หากอาจารย์ที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษใน ทุกสาขาวิชา ต้องอบรมอาจารย์ให้สามารถสอนในภาคภาษาอังกฤษได้ในสาขาวิชาที่เฉพาะ

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าปัจจัยที่ ส่งเสริมในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$, $SD = 0.45$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการวิเคราะห์ SWOT จุดอ่อน จุดแข็ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$, $SD = 0.50$) รองลงมาคือ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการเข้าร่วม ประชาคมอาเซียนมีเทคนิคและวิธีการในการพัฒนาคน เพื่อเข้าสู่อาเซียนในเรื่องภาษาอังกฤษ มี

ค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51, SD = 0.50$) และมีกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียนเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากร ($\bar{x} = 3.12, SD = 0.68$) สำหรับเชิงคุณภาพ สรุปได้ดังนี้ 1) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยต้องกำหนดนโยบายที่สามารถปฏิบัติได้จริงและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนสู่ประชาคมอาเซียน กำหนดนโยบายทั้ง 9 คณะให้ทำไปพร้อมๆ กันอย่างต่อเนื่อง 2) ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้รองรับการเปิดประชาคมอาเซียนในทุกคณะ ต้องมีหลักสูตรภาษาอาเซียนและหลักสูตรภาษาอังกฤษ ใช้สองภาษา 3) อาจารย์ผู้สอนยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษการสอนและสื่อสารได้ดีและมีประสิทธิภาพ 4) บุคลากรทุกคณะยังใช้ภาษาอังกฤษไม่ชำนาญ ต้องฝึกฝนทุกคณะ 5) ผู้บริหารทุกคณะต้องส่งอาจารย์ไปฝึกอบรม ดูงานในต่างประเทศ ทำ MOU สร้างความร่วมมือกับกลุ่มประเทศอาเซียนในด้านต่างๆ 6) งบประมาณสำหรับฝึกฝนและส่งอาจารย์ไปอบรมหลักสูตรต่างๆ ในประเทศและประเทศในกลุ่มอาเซียนให้พอเพียง 7) หากอาจารย์ที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษในทุกสาขาวิชา ต้องอบรมอาจารย์ให้สามารถสอนในภาคภาษาอังกฤษได้ในสาขาวิชาที่เฉพาะ

4. ผลการวิเคราะห์หาแนวทางในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน

แนวทางในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37, SD = 0.55$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้สามารถปฏิบัติได้จริง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56, SD = 0.50$)

รองลงมาคือ มีการจัดเตรียมงบประมาณไว้เพียงพอ ($\bar{x} = 3.52$, $SD = 0.49$) และน้อยที่สุดคือ การแสดงความคิดเห็นที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{x} = 3.09$, $SD = 0.69$)

แนวทางในการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาไว้ จากความถี่มากไปหาน้อยดังนี้

1. งบประมาณในการส่งเสริมคณาจารย์ฝึกอบรมและดูงานในกลุ่มประเทศอาเซียน
2. หลักสูตรที่พร้อมมีความทันสมัย เป็นสองภาษา ภาษาอังกฤษและอาเซียน
3. มีครูเจ้าของภาษาเข้ามาแลกเปลี่ยน
4. คณาจารย์ต้องมีความพร้อมในภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน
5. นักศึกษาต้องมีความพร้อมในภาษาอังกฤษ
6. มีนโยบายสนับสนุนที่สามารถปฏิบัติได้จริง เป็นต้น

5. ร่างรูปแบบการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558

รูปแบบในการเตรียมความพร้อมในการจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.49$, $SD = 0.54$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการกำหนดนโยบาย มีการวางแผนในทุกคณะในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและ

มีการแต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ให้รับผิดชอบตามรูปแบบที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วนมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.52$, $SD = 0.45$) รองลงมาคือ มีการจัดโครงสร้างการบริหารการจัดการศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไว้ล่วงหน้าและรูปแบบที่กำหนดไว้มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$, $SD = 0.47$) และน้อยที่สุดคือ มีการประชุมสัมมนาทุกๆเดือน เกี่ยวกับรูปแบบในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{x} = 3.34$, $SD = 0.58$) พบว่าในการร่างรูปแบบการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 มีดังนี้คือ 1) ต้องมีการจัดตั้งโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาใหม่ 2) มีการวิพากษ์หลักสูตรทุกสาขาวิชาวิชาชีพที่เข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีการประเมินหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกภาคการศึกษา ประเมินหลักสูตรโดยผู้ประกอบการที่รับนักศึกษาไปทำงานและในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วย 3) ต้องมีการมอบหน้าที่รับผิดชอบตามรูปแบบโครงสร้างการจัดการศึกษาให้มีบุคลากรเพียงพอ 4) ปรับปรุง อาคารสถานที่ใหม่ ให้ปรับปรุงอาคารเรียนที่มีหลักสูตรในกลุ่มประเทศอาเซียนต้องการ อาคารต่างๆ ในทุกคณะ เช่น สาขาโรงแรมให้เหมือนมหาวิทยาลัย สวนดุสิตที่มีชื่อเสียงในเรื่องการโรงแรม การตั้งโรงงานทำคุกกี้ ชายในโรงแรมจนมีชื่อเสียง ต้องมีห้องพักโรงแรมให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติและฝึกจริงในหลักสูตร ให้ลงมือปฏิบัติและฝึกจริง จัดให้นักศึกษาเป็นผู้จัดการโรงแรมจริง เป็นบาร์เทนเดอร์จริง 5) งบประมาณในการปฏิบัติจริง 6) แต่ละสาขาต้องเป็นศูนย์มาตรฐาน จัดการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน ให้สามารถปฏิบัติงานได้จริง 7) แต่ละสาขาต้องฝึกนักศึกษาให้สามารถปฏิบัติงานเมื่ออาชีพได้จริง 8) ประชาสัมพันธ์จุดเด่นของแต่ละคณะ เช่น คณะบริหารธุรกิจและคณะศิลปศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ต้องมีการขายของที่ระลึกเกี่ยวกับความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย เช่น วังเก่าเสด็จพอรถมหลวงฯ มีน้ำตาลสด สูตรกรมหลวงฯ มีกลอง กระจ่าง ขนมหิน น้ำพริก แห่งใส่กลองชาย มีหมูใบตองอบแห้งชาย เป็นต้น หรือสร้างจุดเด่นของแต่ละคณะมาเป็นจุดประชาสัมพันธ์ในกลุ่มประเทศอาเซียน

การยกร่างรูปแบบในการเตรียมความพร้อมการจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้น ต้องมีการยกร่างรูปแบบไว้ดังนี้ คือ

1. มีนโยบายสนับสนุนที่สามารถปฏิบัติได้จริง มีการมอบหมายจัดตั้งคณะกรรมการในการจัดการศึกษา
2. มีการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการการศึกษาในรูปแบบใหม่ เพื่อรองอธิการบดีฝ่ายอาเซียนและคณบดีฝ่ายอาเซียนและรองคณบดีฝ่ายอาเซียน

3. งบประมาณในการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ให้ครอบคลุมทุก ๆ ด้าน ส่งเสริมคณาจารย์ฝึกอบรมและดูงานในกลุ่มประเทศอาเซียน
4. หลักสูตรที่พร้อมมีความทันสมัย เป็นสองภาษา ภาษาอังกฤษและอาเซียน
5. มีอาจารย์เจ้าของภาษาเข้ามาแลกเปลี่ยนในกลุ่มประเทศอาเซียนและประเทศยุโรปอเมริกา
6. คณาจารย์ต้องมีความพร้อมในภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน
7. นักศึกษาต้องมีความพร้อมในภาษาอังกฤษ
8. มีบุคลากรสายสนับสนุนอย่างเพียงพอ

สรุปปัญหาในการสู่ประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัยฯ มีดังนี้คือ 1) ภาษาอังกฤษยังไม่ชำนาญต้องฝึกฝน ยังขาดห้อง Lab ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ยังไม่พร้อม 2) หลักสูตรวิชาชีพที่ตรงกับความต้องการของประเทศในกลุ่มอาเซียน ยังไม่มีหลักสูตรภาษาอังกฤษ ยังไม่รองรับการจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 3) ไม่มีความพร้อมในการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ยังมีแนวคิดตามแบบเดิม 4) ต้องฝึกภาษาอังกฤษ ทุกคนะ ให้สามารถใช้สนทนา การสื่อสาร และต้องฝึกภาษาอาเซียน ต้องจัดหาเงินงบประมาณในการจัดการบริหารให้เพียงพอ

6. รูปแบบในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการเปิดประชาคมอาเซียน ซึ่งรูปแบบในการเตรียมความพร้อมในการจัดการการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.49$, $SD = 0.54$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการกำหนดนโยบาย มีการวางแผนในทุกคณะในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและมีการแต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ให้รับผิดชอบตามรูปแบบที่

กำหนดให้อย่างครบถ้วนมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.52$, $SD = 0.45$) รองลงมาคือ มีการจัดโครงสร้างการบริหารการจัดการศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไว้ล่วงหน้าและรูปแบบที่กำหนดไว้มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$, $SD = 0.47$) และน้อยที่สุดคือ มีการประชุมสัมมนาทุกๆเดือน เกี่ยวกับรูปแบบในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{x} = 3.34$, $SD = 0.58$) ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพได้กำหนดรูปแบบการจัดการการศึกษาไว้ดังนี้ 1) มีสายงานการบังคับบัญชาที่สามารถปฏิบัติได้จริง 2) มีนโยบายที่ชัดเจนปฏิบัติได้จริง 3) มีการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้กับแต่ละคณะรับผิดชอบ 4) มีการจัดประชุมร่วมกันทุกภาคเรียน เพื่อหาข้อบกพร่องและช่วยแก้ไข 5) มีผู้บริหารที่รู้ระบบการเข้าสู่อาเซียนเป็นผู้นำ เป็นต้น 6) มีงบประมาณที่พอเพียง 7) มีวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนที่พอเพียงในการดำเนินงาน 8) มีอาคารสถานที่รองรับทุกคณะที่เปิดหลักสูตร มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวย 9) มีบุคลากรที่มีความพร้อมภาษาอังกฤษ 10) มีคณาจารย์ที่มีความพร้อมภาษาอังกฤษ 11) มีนักศึกษาที่มีความพร้อมภาษาอังกฤษ 12) มีหลักสูตรที่รองรับกลุ่มประเทศอาเซียนที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน 13) มีการแลกเปลี่ยนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโครงการบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (2552) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาศักยภาพบัณฑิตสู่ประชาคมอาเซียน

การประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนในปี พ.ศ. 2546 ได้มีมติร่วมกันในการทำแผนแม่บทเพื่อรวมตัวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือ ASEAN Economic Community (AEC) Blueprint ซึ่งจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2558 โดยแผนแม่บทดังกล่าวมีเป้าหมาย ให้ประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียนเป็นฐานการตลาดและการผลิตร่วมกัน (Single Market & Single Production Base) เพื่อเปิด โอกาสให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานฝีมือได้อย่างเสรี เช่น การเปิดเสรีการค้าการเกษตร ประมง ไม้ ยาง สิ่งทอ ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศ สุขภาพ การบิน การท่องเที่ยวและบริการ ในส่วนของการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี (Free Flow of Professionals) จะเปิดเสรีสำหรับตลาดแรงงาน เริ่มที่ 7 อาชีพ คือ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม การสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และนักบัญชี ซึ่งจะเริ่มใช้ในปี 2558 และจากผลการสำรวจในปี พ.ศ. 2553 ของกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานพบว่า ประชากรในวัยเรียนของไทยทราบข้อมูลเรื่องนี้ประมาณ 0.55 % ซึ่งถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับความตื่นตัวเกี่ยวกับเรื่องการเตรียมความพร้อมของประชาชนของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน เพราะประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนต่างเร่งพัฒนาศักยภาพของประชาชนภายในประเทศเพื่อแข่งขันกับประเทศสมาชิกอื่นๆ ซึ่งในอนาคตอันใกล้นี้การแข่งขันในตลาดแรงงานจะรุนแรงมากขึ้นเพราะนักศึกษาจะต้องแข่งกับคนทั้งอาเซียนการรวมตัวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนของไทยจะต้องมีการตื่นตัวและเร่งเสริมสร้างศักยภาพ

ให้กับนักศึกษากระตุ้นให้นักศึกษาตื่นตัวและเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อให้สามารถแข่งขันกับแรงงานอื่นๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนได้

รูปแบบในการจัดการบริหารจัดการการศึกษามทร.พระนคร

รูปแบบในการจัดการบริหารจัดการการศึกษามทร.พระนคร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ปัจจัยที่ส่งเสริมในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$, $SD = 0.45$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการวิเคราะห์ SWOT จุดอ่อน จุดแข็ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$, $SD = 0.50$) จึงมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร ควรกำหนดเป็นนโยบาย ในการเตรียมความพร้อมในด้าน บุคลากร หลักสูตร งบประมาณ อาคารสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ ไว้ให้พร้อมเพียง พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณด้านบุคลากร อาคารสถานที่ หลักสูตรที่เอื้ออำนวยต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พร้อมทั้งกำหนดให้ฝ่ายวิจัยและพัฒนาของมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบและรายงานผลการดำเนินงานเสนอผู้บริหารทุก 6 เดือน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

1. คณาจารย์ที่รับผิดชอบในการสอนทุกสาขา ทุกคณะ ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง ให้มีความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษ ให้เกิดทักษะในการใช้ภาษาทั้ง 4 ด้าน และจากการเรียน การสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาในแต่ละรายวิชา เพื่อให้ นักศึกษา มีความรู้ มีความเข้าใจและมีความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. นักศึกษาของทุกคณะ ควรให้ความสนใจจะศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ ด้วยตนเองมีความขยันหมั่นเพียรและศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นฐานในการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในวันที่ 31 ธันวาคม 2558 เพื่อติดต่อสื่อสารและสามารถเลือกวิชาชีพที่ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นฐานได้อย่างรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งต่อไป

1) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาทุกคนที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558

2) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของคณาจารย์ในทุกคณะ เช่น จัดสรรงบประมาณในการฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นรายบุคคล ให้ครอบคลุมทุกสาขาวิชา และอย่างทั่วถึง ถ้าบุคลากรต้องการไปศึกษาต่อเพื่อเสริมความรู้ควรอนุญาตโดยมีประโยชน์ร่วมกันอย่างชัดเจน ถ้าอายุราชการยังสามารถกลับมาทำประโยชน์ให้กับมหาวิทยาลัยได้ โดยมีข้อตกลงร่วมกันที่ต้องรับประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยทั้งสองฝ่าย จึงจะทำงานด้วยความสุขอย่างแท้จริง และอุทิศตนเสียสละเพื่อองค์กรอย่างแท้จริงต่อไป เหมือน ๆ กันทุกๆ คน ต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

การเตรียมพร้อมด้านการศึกษาของไทย เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน. (ออนไลน์).

หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ (2 - 5 ธันวาคม 2530).

จุไรรัตน์ แสงบุญนำ. 2553. การเตรียมพร้อมด้านการศึกษาของไทย เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน.(ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลได้จาก :

<http://www.chinnaworn.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539155790&Ntype=1>.

เถลิงศักดิ์ วงศ์สามศร. (30 กันยายน 2552). "ประชาคมอาเซียน" (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลได้จาก : <http://www.dtn.go.th>.

นโยบาย, กลุ่มงาน, กรมอาเซียน. (ตุลาคม 2552). "ประชาคมอาเซียน."(ออนไลน์).

เข้าถึงข้อมูลได้จาก : <http://www.dtn.go.th> .

เป็รื่อง กิจรัตน์ภร. 2554. การศึกษาการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ.2558. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏ.

แผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559). (ออนไลน์).

เข้าถึงข้อมูลได้จาก : <http://www.dtn.go.th>.

พันธ์ศักดิ์ พลสารมย์. 2555. การปฏิรูปการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา : การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาณุ วงษ์ถาวรเรือง. 2558. การเตรียมพร้อมด้านการศึกษาของไทย เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียนปีพ.ศ. 2558. เข้าถึงข้อมูลได้จาก : <http://www.unigang.com/Article/5263>.

วิพากษ์แผนยุทธศาสตร์อาเซียนด้านการศึกษา. (ออนไลน์). 2555. เข้าถึงข้อมูลได้จาก :

<http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=23807&Key=news>.

สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ. 2554. ยุทธศาสตร์การวิจัย (พ.ศ.2555-2559). กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.

อาคม เต็มพิทยาไพสิฐ. 2554. ประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

Albuero, Florian A. 1994. "Trade and Turning Points in Labor Migration."

Asian and Pacific Migration Journal 3,1 (1994) : 49-80.

Appleyard, R.T. 1989. "International Migration and Developing Countries"
in R.T. Appleyard (ed.), **The Impact of International Migration on
Developing Countries**. Paris : OECD.

ประวัติคณะผู้วิจัย

1. หัวหน้าโครงการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษสุณี บำรุงจิตต์ สัดส่วนทำวิจัย 60 %

Asst. Prof. Dr. Katesunee Bumrungjit

หมายเลขบัตรประชาชน 3260300521301

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ระดับ 8)

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ถนนพิษณุโลก แขวงจตุจักร ดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 02-2829102 โทรสาร 02-2823718

ประสบการณ์การทำงานด้านการให้บริการสารสนเทศฐานข้อมูล

อิเล็กทรอนิกส์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3 ปี

(รับราชการที่กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

และรับราชการที่คณะวิทยาศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2535 - 2537)

E-mail : Katesunee2012@hotmail.com

เวลาสำหรับทำวิจัย หลังจากว่างจากการสอน ประมาณ 90-100 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
(ทั้งกลางวันและเสาร์-อาทิตย์)

ประวัติการศึกษา ศศ.บ. (บรรณารักษศาสตร์และสื่อสารมวลชน) พ.ศ. 2534

ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์) พ.ศ. 2543

ประกาศนียบัตรวิจัยทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต (อุดมศึกษา หลักสูตรอุดมศึกษา การพัฒนา

หลักสูตรต่าง ๆ การบริหารอุดมศึกษา การบริการความรู้สู่ชุมชน ฯลฯ)

พ.ศ.2554

ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ได้ผ่านการศึกษาดูงานวิจัยและหลักสูตร ที่มหาวิทยาลัยในต่างประเทศ ได้แก่ เยอรมัน อิตาลี

ฮังการี ตุรกี ออสเตรเลีย สวิสเซอร์แลนด์ จีนและมาเลเซีย

ได้รับวุฒิบัตรการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารโครงการวิจัยที่มีประสิทธิภาพกับ

จรรยาบรรณนักวิจัย” มหาวิทยาลัยจันทรเกษมจัดร่วมกับ

สภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2555 (รศ.สุพัตรา สุภาพ

เป็นวิทยากร)

ได้ประกาศนียบัตรเข้าร่วมประชุมนานาชาติ นำเสนอผลงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ

ในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2558 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2555
ที่ โรงแรมรอยัลซิตี กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
(ผู้เข้าร่วมประชุม 20 ประเทศ) มีผู้เข้ารับฟัง 300 คน

สาขาวิชาที่ชำนาญเป็นพิเศษ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การสืบค้นฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ
การสร้างสื่อการสอนทางอิเล็กทรอนิกส์และการถ่ายทอดความรู้
สู่เยาวชนและประชาชน

ประสบการณ์งานวิจัย

ผลงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จสิ้น

1. ความต้องการสารนิเทศของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2541/ หัวหน้าโครงการวิจัยสัดส่วนทำวิจัย 100 %
2. ทักษะทางสารนิเทศของนักศึกษาศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2542/ หัวหน้าโครงการวิจัย 100 %
3. ความพึงพอใจในการใช้บริการห้องสมุดของคณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ พ.ศ. 2546/ หัวหน้าโครงการวิจัย 80%
4. การสร้างและพัฒนาเว็บเพื่อส่งเสริมการอ่านของเยาวชนไทยภาคกลางตอนล่าง / หัวหน้าโครงการวิจัย 70% พ.ศ. 2551 (งบประมาณแผ่นดิน 2551) วิจัยถ่ายทอดเทคโนโลยี
5. การพัฒนาเว็บเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของเยาวชนไทย : กรณีศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ / หัวหน้าโครงการวิจัย 60% พ.ศ. 2552 (งบประมาณแผ่นดิน 2552) วิจัยถ่ายทอดเทคโนโลยี
6. การพัฒนารูปแบบความร่วมมือด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ / หัวหน้าโครงการวิจัย 100% พ.ศ. 2553
7. การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทนันทนาการค่าย พักร่มศรีสวาท จังหวัดนครราชสีมา/ ผู้ร่วมวิจัย 50% พ.ศ. 2554 (งบประมาณจากเจ้าของค่ายพักร่มศรีสวาท จ.นครราชสีมา)

8. ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสู่ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2558/ หัวหน้าโครงการวิจัย 50% พ.ศ. 2555 (งบรายได้มหาวิทยาลัยฯ 2555)

9. การสร้างนวัตกรรมและเว็บไซต์เพื่อเสริมสร้างความปรองดองสมานฉันท์ของประชาชนไทยในจังหวัดชายแดนภาคตะวันออก/ หัวหน้าโครงการวิจัย 70% พ.ศ. 2556 (งบประมาณแผ่นดิน 2556) วิจัยถ่ายทอดเทคโนโลยี

10. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของคณาจารย์ บุคลากร คณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร / ผู้ร่วมวิจัย 25 % พ.ศ. 2556 (งบรายได้คณะศิลปศาสตร์ 2556)

งานวิจัยที่รับทุนจากงบประมาณโครงการวิจัยเชิงบูรณาการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาท้องถิ่น งบประมาณของ (สกอ.) จะดำเนินการในปีงบประมาณ 2557

11. การสร้างหลักสูตรการทอผ้าพื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือและการพัฒนาลักษณะปรากฏผลดลายนบนพื้นผ้าโดยวิธีเทคนิคสิ่งทอแปรรูปผลิตภัณฑ์สู่เชิงพาณิชย์ / หัวหน้าโครงการวิจัย 50%

ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

1. การพัฒนารูปแบบความร่วมมือด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. 2553/ เผยแพร่วารสารระดับชาติ วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2554

2. การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทนันทนาการค่ายพักแรมศรีสวาท จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2554/ เผยแพร่วารสารระดับชาติ วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กค.-ธค. 2555

3. ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสู่ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2558/ เผยแพร่วารสารระดับชาติ วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กค.- ธค. 2556 และเขียน Proceeding เพื่อเข้าร่วม present ในการประชุมนานาชาติที่โรงแรมรอยัลซิติ้ กรุงเทพฯ ที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีผู้เข้าร่วมสัมมนา 300 คน ผู้เข้าร่วมประชุมนานาชาติ จาก 20 ประเทศ

ผู้ร่วมวิจัยคนที่ 1 อาจารย์สัมภาษณ์ สุวรรณศิริ สัดส่วนการทำวิจัย 20 %
Ajan Sampart Suwankiri

หมายเลขบัตรประชาชน

ที่อยู่

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
517 ถ. นครสวรรค์ แขวงสวนจิตรลดา ดุสิต
กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 02-6299153-7
โทรศัพท์มือถือ 082-6092378

ประวัติการศึกษา

วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมสิ่งทอ) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการศึกษา) ชั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความชำนาญพิเศษ

การถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน กลุ่มเป้าหมาย

ประสบการณ์งานวิจัย

การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา พ.ศ. 2554
การพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่อยอดแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเคหะสิ่งทอ
พ.ศ. 2555
นักวิจัยดีเด่นหลายโครงการ ด้านสิ่งทอและการถ่ายทอดเทคโนโลยี
สู่ชุมชนกลุ่มเป้าหมาย

ผู้ร่วมวิจัยคนที่ 2 อาจารย์ทินกร จันทร์กระจ่าง สัดส่วนการทำวิจัย 10 %
(Ajan Tinakorn Chankrachang)

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 3200101034442

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

หน่วยงานที่สังกัด คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
1381 ถนน พิบูลสงคราม แขวงบางซื่อ
เขตบางซื่อ กทม. 10230
โทรศัพท์ 02-5858845
E-mail : korn_mt@hotmail.ac.th

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ปริญญาโท ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

- พิธีกร การอบรมสัมมนา

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

1. หัวหน้าโครงการวิจัย : เรื่อง ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อการผลิตบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (The Factors of Technology Affecting the
Producing Graduates of Rajamangala University of Technology Phra Nakorn)

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : เรื่อง

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การฝึกปฏิบัติในงาน
วิชาโลหะวิทยา (Creating and Finding Efficiency Validation of Computer Assisted
Instruction Focused on the Practice to Prepare Specimens in Metallurgy)

2. การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องโครงสร้างจุลภาคของ
เหล็ก (Creating and Finding Efficiency Validation of Computer Assisted Instruction
Focused on The Micro Structure of Iron)

ประวัติที่ปรึกษาโครงการวิจัย

1.1 ที่ปรึกษาโครงการวิจัย

ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์

Prof. Dr.Paitoon Sinlarat

หมายเลขประจำตัวประชาชน 3100601210372

ตำแหน่งปัจจุบัน

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

10/1-4 หลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ 02-954-7300 ต่อ 362, 361

E-mail : paitoon@dpu.ac.th

ประวัติการศึกษา

2510

ค.บ. (การสอนภาษาไทย) เกียรตินิยม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.

ค.ม. (บริหารการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2516

Ph.D. (อุดมศึกษา) University of Pittsburgh USA พ.ศ. 2519

ความเชี่ยวชาญด้าน

บริหารการศึกษา, อุดมศึกษา, การพัฒนาหลักสูตร

ประสบการณ์บริหาร

2520-2521 เลขานุการคณะกรรมการโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2522-2525 เลขานุการบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย

2524-2526 รองหัวหน้าหน่วยพัฒนาคณาจารย์ ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์ฯ

2526-2528 หัวหน้าโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์ฯ

2528-2530 หัวหน้าภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ฯ

2530-2533 รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ฯ

2532-2535 ผู้จัดการสำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2530-2538 อุปนายกสมาคมครุศาสตร์สัมพันธ์

2536-2539 คณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2540-2542 Consultant, RIHED

2540-2543 2544-2547 คณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2547-2549 หัวหน้าโครงการวิจัยบูรณาการ การเปลี่ยนผ่านการศึกษา
สู่ยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ปัจจุบัน รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

คณะกรรมการ

กรรมการวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กรรมการสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กรรมการสภามหาวิทยาลัยมหิดล
กรรมการสภามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย
กรรมการสภามหาวิทยาลัยมหิดล
กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
กรรมการสภาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อ.ก.ม. ประเมินประสิทธิภาพการสอน ทบวงมหาวิทยาลัย
อ.ก.ม. วิสามัญเกี่ยวกับตำแหน่งทางวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย
อนุกรรมการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
กรรมการพิจารณากำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการครู
กระทรวงศึกษาธิการ
กรรมการพิจารณารายละเอียดและแนวทางในการพัฒนาความรู้
ความสามารถ
คุณภาพและประสิทธิภาพของครูสภา กระทรวงศึกษาธิการ
กรรมการวางแผนการศึกษาแห่งชาติ สำนักคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ
กรรมการประเมินสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาของ สมศ.

ประธานคณะกรรมการด้านและบุคลากรทางการศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
ประธานคณะกรรมการเพื่อพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างและระบบงาน
การศึกษาของกรุงเทพมหานคร
ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย
กรรมการที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
กรรมการวิชาการศิลปและวัฒนธรรม สภาผู้แทน
Consultant, RIHED
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทาง
ศึกษา (ก.ค.ศ.)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการ
ศึกษา (ก.ค.ศ.)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
อนุกรรมการอุดมศึกษา วุฒิสภา

รางวัลที่ได้รับ

ผู้เขียนบทความทางการศึกษาดีเด่น ไฉ่รางวัลศาสตราจารย์ท่านผู้หญิง
พูนทรัพย์ นพวงศ์ ณ อยุธยา
ศิษย์เก่าดีเด่นโรงเรียนเศรษฐสุบุตรบำเพ็ญ มีนบุรี
ศิษย์เก่าดีเด่นภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ดีเด่นสาขาสังคมศาสตร์ ที่ประชุมอาจารย์มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ

การประชุมและเสนอผลงานวิชาการต่างประเทศ จำนวน 37 ครั้ง ตัวอย่างกิจกรรม บางกิจกรรม

1. เสนอผลงานทางวิชาการเรื่อง “The Roles of Universities for the Development of Basic Education” ณ ประเทศญี่ปุ่น
2. ร่วมประชุมวิชาการเรื่อง “การปฏิรูปมหาวิทยาลัยสำหรับศตวรรษที่ 21” 1-6 มีนาคม 2542 ณ กรุงปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
3. ร่วมประชุมวิชาการเรื่อง “โลกาภิวัตน์กับมหาวิทยาลัย” 10-14 เมษายน 2542 ณ เมือง Salzburg ประเทศออสเตรีย

4. ร่วมประชุมและเสนอบทความเรื่อง “Workshop on Accountability of Higher Education Institution” 27-30 เมษายน 2542 ณ สถาบันนโยบายการศึกษา ประเทศเวียดนาม
5. ร่วมประชุมและเสนอบทความวิชาการเรื่อง “บทบาทของงานวิจัยในงานนวัตกรรมและปฏิรูปอุดมศึกษา” (Role of Research in Higher Education Innovation and Reform) 1-4 พฤษภาคม 2543 ณ กรุงปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
6. ร่วมประชุมปฏิบัติการเรื่อง “ความร่วมมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” 15-19 ตุลาคม 2543 ณ กรุงเดลี ประเทศอินเดีย
7. ร่วมประชุมวิชาการเรื่อง “การเรียนการสอนทางไกล” และเสนอบทความเกี่ยวกับ “โครงการ Higher Graduate Diploma in Higher Educational Management” 8-12 มกราคม 2544 ณ เมืองกวางเจา ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
8. ร่วมประชุมและเสนอบทความวิชาการเรื่อง “มหาวิทยาลัยอิสระ” (Autonomous Universities) 8-12 มกราคม 2544 ณ มหาวิทยาลัยเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น
9. ร่วมประชุมและเสนอบทความวิชาการเรื่อง “International Symposium on Secondary Education” 18-22 มิถุนายน 2545 ณ มหาวิทยาลัยนาโกยา เมืองนาโกยา ประเทศญี่ปุ่น
10. ร่วมประชุมและเสนอผลงานวิจัยเรื่อง “Strategies for Higher Education Reform in Thailand : A Historical Analysis” ในการประชุม International Forum on Asian Higher Education Reform-its Strategy and Perspective” 15-19 ธันวาคม 2545 ณ มหาวิทยาลัยนาโกยา เมืองนาโกยา ประเทศญี่ปุ่น

ผลงานทางวิชาการ : หนังสือ ตำรา และบทความ

หนังสือและตำรา รวม 60 เล่ม, บทความรวม 56 เรื่อง, ตัวอย่างหนังสือบางเล่ม

ไพฑูรย์ สินดารัตน์และณรงค์ ช่อนาม (บรรณาธิการ). **การบริหารระดับอุดมศึกษา.**

กรุงเทพฯ : กองการเจ้าหน้าที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์และสำลี ทองธิว. (บรรณาธิการ). **การวิจัยทางการศึกษา : หลักและวิธีการ**. สำหรับนักวิจัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (บรรณาธิการ). **การเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. **การอุดมศึกษากับสังคมไทย**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์และประนอม รอดคำดี.(บรรณาธิการ). **ความรู้คู่คุณธรรม**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (บรรณาธิการ). **คู่มืออาจารย์ด้านการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : หน่วยพัฒนาคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. **ปรัชญาการศึกษาเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

----- **พูดเรื่องอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

----- **หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

----- **อุดมศึกษาโลกาภิวัตน์**. กรุงเทพฯ : ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

----- **มหาวิทยาลัยไทยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 : กรณีการปรับเปลี่ยนสู่สังคมสมัยใหม่**.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. **หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป : หลักการและวิธีดำเนินการ**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

ผลงานทางวิชาการ : งานวิจัย งานวิจัย 25 โครงการ ตัวอย่างบางโครงการ

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์และคณะ. **รายงานการวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรมหัศจรรย์**
คณะครุศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

หนังสือรับรองการเป็นที่ปรึกษาโครงการวิจัย

ข้าพเจ้าศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ขอยืนยันว่าข้าพเจ้าได้รับเป็นที่ปรึกษาโครงการวิจัยเรื่อง รูปแบบการเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการเปิดประชาคมอาเซียนปี พ.ศ.2558 ซึ่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษสุณีย์ บำรุงจิตต์ สังกัดคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นหัวหน้าโครงการวิจัยตลอดระยะเวลาดำเนินการวิจัย

ลงชื่อ.

(ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์)

.18. ตุลาคม 2556

